KOMISJONI RAKENDUSMÄÄRUS (EL) 2019/1688,

8. oktoober 2019,

millega kehtestatakse Venemaalt, Trinidadist ja Tobagost ning Ameerika Ühendriikidest pärit uurea ja ammooniumnitraadi segude impordi suhtes lõplik dumpinguvastane tollimaks ja nõutakse lõplikult sisse kõnealuse impordi suhtes kehtestatud ajutine tollimaks

EUROOPA KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 8. juuni 2016. aasta määrust (EL) 2016/1036 kaitse kohta dumpinguhinnaga impordi eest riikidest, mis ei ole Euroopa Liidu liikmed, ([1]) eriti selle artikli 9 lõiget 4,

ning arvestades järgmist:

1. MENETLUS

1.1. Algatamine

(1) Euroopa Komisjon algatas 13. augustil 2018 Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2016/1036 (edaspidi „alusmäärus“) artikli 5 alusel dumpinguvastase uurimise Venemaalt, Trinidadist ja Tobagost ning Ameerika Ühendriikidest (edaspidi „asjaomased riigid“) pärit uurea ja ammooniumnitraadi segude liitu suunatud impordi suhtes. Algatamisteade avaldati *Euroopa Liidu Teatajas* ([2]).

(2) Komisjon algatas uurimise kaebuse alusel, mille esitas 29. juunil 2018 Fertilizers Europe (edaspidi „kaebuse esitaja“) nende tootjate nimel, kelle toodang moodustab üle 50 % uurea ja ammooniumnitraadi segude (edaspidi „UAN“) kogutoodangust liidus. Kaebus sisaldas tõendeid dumpingu ja sellest tulenenud olulise kahju kohta, mida käsitati piisava põhjusena uurimise algatamiseks.

1.2. Registreerimine

(3) Avalikustamisele eelnenud perioodil ja vastavalt alusmääruse artikli 14 lõikele 5a kehtestas komisjon vaatlusaluse toote impordi suhtes registreerimisnõude komisjoni rakendusmäärusega (EL) 2019/455 ([3]). Impordi registreerimisnõue lõppes järgmises põhjenduses nimetatud ajutiste meetmete jõustumisega.

([1]) ELT L 176, 30.6.2016, lk 21.
([2]) Teade dumpinguvastase menetluse algatamise kohta Venemaalt, Trinidadist ja Tobagost ning Ameerika Ühendriikidest pärit uurea ja ammooniumnitraadi segude impordi suhtes (ELT C 284, 13.8.2018, lk 9).
([3]) Komisjoni 20. märtsi 2019. aasta rakendusmäärus (EL) 2019/455, millega kehtestatakse registreerimisnõue Venemaalt, Trinidadist ja Tobagost ning Ameerika Ühendriikidest pärit uurea ja ammooniumnitraadi segude impordi suhtes (ELT L 79, 21.3.2019, lk 9).

1.3. **Ajutised meetmed**

(4) 12. aprillil 2019 kehtestas komisjon rakendusmäärusega (EL) 2019/576 ([4]) ajutise dumpinguvastase tollimaksu Venemaalt, Trinidadist ja Tobagost ning Ameerika Ühendriikidest pärit UANi impordi suhtes (edaspidi „ajutine määrus“).

(5) Nagu märgitud ajutise määruse põhjenduses 26, hõlmas dumpingu ja kahju uurimine ajavahemikku 1. juulist 2017 kuni 30. juunini 2018 (edaspidi „uurimisperiood“) ning kahju hindamise seisukohalt oluliste suundumuste uurimine hõlmas ajavahemikku 1. jaanuarist 2015 kuni uurimisperioodi lõpuni (edaspidi „vaatlusalune periood“).

1.4. **Järgnenud menetlus**

(6) Pärast oluliste faktide ja kaalutluste avalikustamist, mille alusel ajutine dumpinguvastane tollimaks kehtestati (edaspidi „esialgne avalikustamine“), esitasid kaebuse esitajad liidu tootja OCI Nitrogen B.V. (edaspidi „OCI Nitrogen“), kasutajate ja muude majandusettevõtjate huve esindavad erinevad ühingud, neli koostööd tegevat eksportivat tootjat ja Venemaa Föderatsiooni valitsus (edaspidi „Venemaa valitsus“) kirjalikud esildised, millega nad avaldasid oma seisukoha esialgsete järelduste kohta.

(7) Ärakuulamist taotlenud isikutele anti selleks võimalus. Ärakuulamisel osales kaebuse esitaja, valimisse kaasatud liidu tootjad Achema ja Grupa Azoty Zaklady Azotowe Pulawy SA, valimisse kaasatud liidu tootja OCI Nitrogen, mitu kasutajate ja muude majandusettevõtjate huve esindavat ühingut, mõned nende liikmed ning neli koostööd tegevat eksportivat tootjat. Lisaks toimus ühe Venemaa eksportiva tootja Eurochemi taotlusel ärakuulamine kaubandusmenetlustes ärakuulamise eest vastutava ametniku juures. Ärakuulamise ajal ärakuulamise eest vastutava ametniku esitatud soovitused on kajastatud käesolevas määruses. 27. mail 2019 edastas komisjon Venemaa eksportivatele tootjatele täiendava avalikustamise raames teabe, mis sisaldas nende vastavaid hinna allalöömise ja turuhinnast madalama hinnaga müügiga seotud arvutusi.

(8) Komisjon jätkas lõplike järelduste tegemiseks vajaliku teabe kogumist ja kontrollimist. Mõne eksportiva tootja puhul – kui aktsepteeriti teatavaid dumpingumarginaali arvutuste korrigeerimise nõudeid või oli vaja täiendavaid äriühingupõhiseid selgitusi – edastati asjaomastele huvitatud isikutele täiendav individuaalne teave kirjalikult. Komisjon vaatas huvitatud isikute märkused läbi ja kasutas neid vajaduse korral äriühingupõhise teabe avalikustamisel.

(9) Ajutise määruse artikli 2 lõikega 1 on ette nähtud, et ajutise määruse kohta tuleb kirjalikud märkused esitada 15 kalendripäeva jooksul pärast kõnealuse määruse jõustumist. Eurochem saatis 24. juunil 2019 täiendavad kirjalikud märkused järgmiste punktide kohta: i) ühe tootmisettevõtte müügi-, üld- ja halduskulude arvutamine; ii) gaasihinna korrigeerimise õiguslik alus ja arvutused; iii) alusmääruse artikli 7 lõike 2a kohaldamine; ja iv) põhjenduses 7 osutatud täiendav avalikustamine. Acron saatis 21. juunil ja 28. juunil 2019 täiendavad kirjalikud märkused 27. mai 2019. aasta täiendava avalikustamise ja ajutise dumpinguvastase marginaali arvutuste täpsuse kohta. Nendes esildistes sisalduvaid märkusi analüüsiti ainult seoses lõpliku avalikustamisega, kuivõrd need olid seotud täiendava avalikustamisega, mis edastati äriühingutele 27. mail 2019 vastavalt käesoleva menetluse algatamise teatise punkti 7 teisele taandele. Ameerika Ühendriikide valitsus esitas 8. juulil 2019 kirjalikud märkused esialgse avalikustamise kohta. Samaaegselt lõpliku avalikustamisega kutsus komisjon kõiki huvitatud isikuid üles esitama uuesti kõik märkused, mis on tehtud pärast ajutises määruses, menetluse algatamise teatises või muus komisjoniga sel teemal peetud kirjavahetuses sätestatud tähtaegu, kui huvitatud isikud peavad seda lõplike järelduste kohaselt asjakohaseks. Komisjon vaatas läbi kõik esildised, mille huvitatud isikud esitasid õigeaegselt lõplikke järeldusi käsitlevate märkustena, sealhulgas märkused, mis esitati pärast täiendavate lõplike järelduste avalikustamist Venemaa eksportivatele tootjatele 6. augustil 2019.

([4]) Komisjoni 10. aprilli 2019. aasta rakendusmäärus (EL) 2019/576, millega kehtestatakse ajutine dumpinguvastane tollimaks Venemaalt, Trinidadist ja Tobagost ning Ameerika Ühendriikidest pärit uurea ja ammooniumnitraadi segude impordi suhtes (ELT L 100, 11.4.2019, lk 7).

(10) Komisjon teatas kõikidele huvitatud isikutele olulistest faktidest ja kaalutlustest, mille põhjal ta kavatses kehtestada Venemaalt, Trinidadist ja Tobagost ning Ameerika Ühendriikidest pärit uurea ja ammooniumnitraadi segude impordi suhtes lõpliku dumpinguvastase tollimaksu (edaspidi „lõplikud järeldused“). Kõigile huvitatud isikutele anti aega lõplike järelduste kohta märkuste esitamiseks. Märkusi esitasid kõik koostööd tegevad eksportivad tootjad, Fertilizers Europe, Grupa Azoty Zaklady Azotowe Pulawy S. A. (edaspidi „Grupa Azoty“), kasutajate ühendused AGPB ja IFA, Ameerika Ühendriikide valitsus ning Venemaa valitsus. Eurochemile, Acronile ja Venemaa valitsusele võimaldati ärakuulamine komisjoni talitustes, lisaks taotlesid Eurochem ja MHTL kaubandusmenetluses ärakuulamise eest vastutava ametniku sekkumist. 23. juulil 2019 osalesid mõlemad pooled ärakuulamisel, mis toimus ärakuulamise eest vastutava ametniku juuresolekul.

(11) Huvitatud isikute poolt esialgse avalikustamise kohta esitatud märkused, sealhulgas põhjenduses 9 nimetatud hilinenult esitatud teave, vaadati läbi ja vajaduse korral võeti neid käesolevas määruses arvesse.

1.5. **Väljavõtteline uuring**

(12) Pärast esialgset avalikustamist esitas mitu isikut märkusi liidu tootjate valimi kohta. Need märkused ei toonud kaasa muudatusi valimi osas. Vastavalt nende märkuste laadile käsitletakse neid allpool punktides 4 ja 5.

(13) Kuna väljavõttelise uuringu kohta muid märkusi ei esitatud, kinnitati ajutise määruse põhjendused 9 kuni 19.

1.6. **Uurimisperiood ja vaatlusalune periood**

(14) Kuna uurimisperioodi ja vaatlusaluse perioodi kohta muid märkusi ei esitatud, kinnitati ajutise määruse põhjendus 26.

2. **VAATLUSALUNE TOODE JA SAMASUGUNE TOODE**

2.1. **Toote määratlusega seotud väited**

(15) Pärast liidu tootjate Grupa Azoty ja Agropolychimi esitatud taotlust selgitas komisjon, et mõlemad esitasid ajutise määruse põhjenduses 33 osutatud väite. Samuti kinnitas komisjon, et uurimise tootevalik hõlmab uurea ja ammooniumnitraadi segusid vesi- või ammooniumlahuses, milles võivad olla lisaained ja mis kuuluvad praegu CN-koodi 3102 80 00 alla.

(16) Pärast lõplike järelduste avalikustamist väljendasid Fertilizers Europe, Grupa Azoty ja Agropolychim muret selle üle, et komisjon võib seoses CN-koodi 3102 80 00 nimetamisega tahtmatult põhjustada olukorra, kus vaatlusalust toodet imporditakse CN-koodide 3102 90 ja 3105 51 all, et vältida tollimaksu. Komisjon märgib, et kaebuse esitajate tootemääratlus vastab täpselt CN-koodi 3102 80 00 alla kuuluvate kaupade kirjeldusele ja et seetõttu saab vaatlusaluse toote impordi tollialastel eesmärkidel klassifitseerida üksnes selle CN-koodi alla. Mis tahes muu CN-koodi kasutamine kujutaks endast pettust.

2.2. **Järeldus**

(17) Kuna toote määratluse kohta muid märkusi ei esitatud, kinnitas komisjon ajutise määruse põhjendustes 27–34 esitatud järeldused, nagu on selgitatud eespool põhjenduses 15.

3. **DUMPINGUHINNAGA MÜÜK**

3.1. **Venemaa**

3.1.1. *Eksportivad tootjad*

(18) Kuna Venemaa eksportivate tootjate ja nende turustuskanalite kirjelduse kohta märkusi ei esitatud, kinnitas komisjon ajutise määruse põhjendustes 35–37 esitatud järeldused.

3.1.2. *Normaalväärtus*

(19) Normaalväärtuse arvutamise üksikasjad esitati ajutise määruse põhjendustes 38–61.

(20) Normaalväärtuse arvutamise kohta saadi märkusi Venemaa valitsuselt ja mõlemalt Vene eksportivalt tootjalt. Selguse huvides käsitletakse eraldi väiteid ajutise määruse põhjendustes 38–41, 43–48 ja 50–51 esitatud normaalväärtuse arvutamise metoodika ning ajutise määruse põhjendustes 52–60 käsitletud maagaasikulude korrigeerimise küsimuse kohta.

(21) Normaalväärtuse arvutamise metoodika osas nõudsid mõlemad Venemaa tootjad seotud omamaiste müüjate kaudu toimuva müügi täiendavat korrigeerimist omamaiste tehasehindade kujundamisel. Eurochem kordas oma väidet, mille kohaselt oleks tulnud maha arvata omamaise müüja müügi-, üld- ja halduskulud. Lisaks väitis ta pärast esialgset avalikustamist, et maha oleks tulnud arvata ka omamaise müüja kasum. Acron taotles turustuskanali veo- ja käitlemiskulude mahaarvamist juhul, kui kaup on füüsiliselt viidud seotud omamaise müüja lattu.

(22) Omamaiste tehasehindade arvutamisel ja kooskõlas alusmääruse artikli 2 lõikega 1 käsitas komisjon omamaiseid tootjaid ja omamaiseid müüjaid ühe majandusüksusena. Seetõttu ei korrigeerita hinda vastavalt müügi-, üld- ja halduskuludele ning müüja kasumile. Seda ei korrigeerita ka seoses kuludega, mis tekkisid äriühingu tootmiskoha ja lao vahel, isegi kui tegemist on seotud müüja laoga, kuna äriühing otsustab, kas kaup saadetakse otse klientidele või esmalt seotud müüja lattu. Seetõttu lükati tagasi väited, mis esitati omamaiste hindade eespool nimetatud korrigeerimiseks.

(23) Pärast lõplike järelduste avalikustamist kordas Acron oma väidet selliste transpordi- ja käitlemiskulude mahaarvamise kohta, mis on seotud kaupade liikumisega seotud omamaise müüja tootmisüksuse ning lao vahel. Lisaks esitas äriühing väite müügi-, üld- ja halduskulude ning seotud omamaise müüja kasumi mahaarvamise kohta. Siiski ei esitatud uusi tõendeid ega väiteid, mis oleksid muutnud komisjoni järeldust siseturul tegutseva ühe majandusüksuse kohta, nagu on selgitatud põhjenduses 22.

(24) Lisaks väitis Acron seoses kuludega, mis tulenevad kauba liikumisest seotud omamaise müüja tootmisüksuse ja lao vahel, et kuna kõnealuseid kulusid omamaisest hinnast maha ei arvata, ei tohiks neid maha arvata ka normaalväärtuse arvutamisel kasutatud müügi-, üld- ja halduskuludest.

(25) Äriühingu väitega oldi nõus. Komisjon arvutas Acroni normaalväärtuse uuesti, suurendades vastavalt äriühingu taotlusele müügi-, üld- ja halduskulusid Siiski jäid kõik Acroni riigisisesed tehingud vaatamata müügi-, üld- ja halduskulude suurendamisele kasumlikuks ja dumpingumarginaal ei muutunud. Ümberarvestatud normaalväärtus tehti Acronile teatavaks täiendavate lõplike järelduste avalikustamise käigus.

(26) Peale selle väitsid mõlemad Venemaa eksportivad tootjad, et normaalväärtust ja ekspordihinda ei võrreldud ühel ja samal kaubandustasandil, kuna seotud omamaist müüjat käsitatakse ühe majandusüksusena, mistõttu nende müügi-, üld- ja halduskulusid ning kasumit omamaisest hinnast maha ei arvata, samas kui sidusettevõtjaid kolmandates riikides või ELis ei käsitata ühe majandusüksusena ja seetõttu kasutatakse nende puhul eespool nimetatud hinnakorrektsiooni.

(27) See väide lükatakse tagasi. Esiteks märgib komisjon, et väide ei ole seotud kaubandustasandi kohandamisega. Pigem seavad mõlemad äriühingud kahtluse alla normaalväärtuse ja ekspordihinna kindlaksmääramise viisi. Komisjon märgib, et siseturul makstud või makstavate hindade nõuetekohaseks kajastamiseks normaalväärtuse kindlaksmääramisel ei arvata maha seotud omamaiste müüjate müügi-, üld- ja halduskulusid. Samuti tuleb selleks, et kehtestada eksportivate tootjatega seotud vahendusettevõtjate puhul usaldusväärne ekspordihind liidu piiril, võtta aluseks hind, millega imporditud tooted sõltumatule ostjale esimest korda edasi müüakse, nagu on sätestatud alusmääruse artikli 2 punktis 9, kus on lisaks märgitud, et eespool nimetatud hinnast tuleb maha arvata kõik importimise ja edasimüügi vahelisel ajal tekkinud kulud, sealhulgas müügi-, üld- ja halduskulud ning seotud müüjate kasum.

(28) Eurochem esitas väite ka ühe oma tootja müügi-, üld- ja halduskulude taseme kohta, mida kasutati normaalväärtuse arvutamisel.

(29) Selle tootja puhul kasutas komisjon oma esialgsetes arvutustes omamaiste müügi-, üld- ja halduskulude algset taset, mille tootja esitas küsimustikule vastates. Kohapealse kontrolli käigus kaaluti teatavate üldkulude teistsugust jaotust ja edasiseks kaalumiseks koguti müügi-, üld- ja halduskulude jaotamise kohta alternatiivset teavet. Siiski otsustas komisjon esialgu, et äriühingu algne vastus ning müügi-, üld- ja halduskulude jaotamine omamaise ja eksportmüügi vahel peegeldas täpsemalt kulude jaotust.

(30) Eurochem esitas oma märkustes esialgsete ja lõplike järelduste avalikustamise kohta täiendavaid tõendeid seoses sellega, et müügi-, üld- ja halduskulusid tuleks arvestada lisaks omamaisele müügile ka eksportmüügi puhul. Kuna need tõendid näitasid, et kõnealused kulud ei olnud tõepoolest seotud üksnes omamaise müügiga, oli komisjon väitega nõus ja korrigeeris vastavalt dumpingumarginaali. Korrigeeritud väärtus tehti Eurochemile teatavaks täiendavate lõplike järelduste avalikustamise raames.

(31) Pärast lõplike järelduste avalikustamist esitas Acron veel ühe väite normaalväärtuse arvutamise kohta. Äriühing väitis, et tema puhul ei tohiks normaalväärtuse arvutamisel kasutada omamaiseid hindu, kuna need ei kujunenud tavapärase kaubandustegevuse käigus.

(32) Esiteks, Acroni väide näib põhinevat sellel, et ta on komisjoni lähenemisviisi valesti mõistnud. Komisjon ei võtnud normaalväärtuse arvutamisel aluseks kõnealuse äriühingu omamaist müüki, vaid arvutas normaalväärtuse vastavalt alusmääruse artikli 2 lõikele 3, sest omamaine müük ei olnud mahult tüüpiline. Siiski kasutati kooskõlas WTO vaekogu otsusega ([5]) antud juhul normaalväärtuse arvutamisel müügi-, üld- ja halduskulusid ning tavapärase kaubandustegevuse käigus toimunud riigisiseste tehingute kasumit. Vastupidiselt äriühingu väidetele leiti, et omamaine müük toimus tavapärase kaubandustegevuse käigus, sest see oli kasumlik. Seetõttu lükkas komisjon väite tagasi.

(33) Maagaasikulude korrigeerimise puhul kordasid Venemaa valitsus ja kaks Venemaa eksportivat tootjat oma varasemaid märkusi ja väiteid järgneva kohta:

a) kulude korrigeerimisel ei ole järgitud WTO eeskirju;

b) Venemaa maagaasihinnad ei ole moonutatud. Huvitatud isikute sõnul kajastab maagaasi hind Venemaal normaalseid turutingimusi;

c) kasutatud on valet korrigeerimismetoodikat, kuna huvitatud isikute arvates tuleks korrigeerimist (selle kohaldamise korral) rakendada ainult gaasihinna, kuid mitte sellega seotud transpordikulude ja lisatasude suhtes, ning juurdehindluse arvutamisel tuleks kasutada teistsugust metoodikat;

d) asjaolu, et korrigeerimist kohaldati ka Gazpromist sõltumatutelt omamaistelt tarnijatelt tehtavate ostude suhtes;

e) Waidhausi hinna sobivus korrigeerimisel kasutatud võrdlushinnana.

(34) Vastuseks esimesele väitele märkis komisjon, et Venemaa ja Ukraina vahelise vaidlusega seotud WTO vaekogu, ([6]) mille arvamusele huvitatud isikud osutasid, lükkas Ukraina korrigeeritud gaasihinna tagasi. Vaekogu leidis, et Ukraina ametivõimud ei esitanud Venemaa gaasi omamaise hinna tagasilükkamist käsitleva otsuse vastuvõtmiseks piisavalt tõendeid ega teinud vajalikke muudatusi selle tagamiseks, et gaasi asendushind kajastaks Venemaal tekkinud kulusid. Seega leidis vaekogu, et peamine rikkumine ei olnud mitte sisuline, vaid pigem menetluslik. Teisisõnu ei lükanud vaekogu tagasi võimalust kohaldada gaasihinna korrigeerimist, kuid leidis, et Ukraina ei ole kõnealuse juhtumi puhul tagasilükkamist piisavalt põhjendanud. Seega ei ole WTO juhtumiga seotud väited käesoleva uurimise puhul asjakohased.

(35) Huvitatud isikud osutasid ka apellatsioonikogu otsusele – *Euroopa Liit – Argentinast pärit biodiisli dumpinguvastased meetmed (DS473)*. See viide ei ole asjakohane. Esiteks märkis komisjon, et kohtuasjas DS473 vaidluse põhjustanud faktilised asjaolud erinevad käsitletavatest faktilistest asjaoludest. Nimelt korrigeeris komisjon Argentinast pärit biodiisli puhul omamaise tooraine kulusid toorainete ja biodiisli suhtes kohaldatavate diferentseeritud ekspordimaksude alusel. Kõnealusel juhul jõudis komisjon järeldusele, et riik moonutas gaasi maksumust põhjustel, millele on osutatud allpool esitatud põhjenduses 36 (sisuliselt ei piirdu riigi kaasatus Venemaa gaasihinna määramisel üksnes ekspordimaksu olemasoluga, vaid see on domineerivam). Komisjon märkis, et Üldkohtu arvates oli komisjoni poolt biodiislit käsitlevas kohtuasjas tehtud korrigeerimine ebaseaduslik ning võrdles biodiisliga seotud asjaolusid Venemaa gaasiturul valitsevate asjaoludega, mille osas ta leidis, et gaasihinna korrigeerimine oli õigustatud. Nii märkis Üldkohus kohtuotsuse T-111/14, Unitec Bio vs. nõukogu punktides 49 ja 50 järgmist: *„(49) Seoses sellega tuleb meelde tuletada, et 7. veebruari 2013. aasta kohtuotsuse Acron ja Dorogobuzh vs. nõukogu (T-235/08, ei avaldata, EU:T:2013:65) punktis 44 otsustas üldkohus, et kuna Venemaa õiguse alusel tarniti maagaasi asjaomastele*

([5]) DS337 Euroopa ühendused – dumpinguvastane meede Norrast pärit tehistingimustes kasvatatud lõhe suhtes.
([6]) DS493 – Ukraina – ammooniumnitraadi dumpinguvastased meetmed.

eksportivatele tootjatele alati väga madala hinnaga, siis mõjutas selle kohtuotsuse aluseks olevas kohtuasjas käsitletud vaatlusaluse toote tootmishinda gaasi hinnamoonutus Venemaa siseturul, nii et seda hinda ei tinginud turujõud. Seega leidis Üldkohus, et institutsioonid said põhjendatult otsustada, et selle kohtuotsuse aluseks oleva kohtuasja hagejate raamatupidamisdokumentides olevaid andmeid ei saa pidada mõistlikeks ja et järelikult tuleb kasutada kohandamist teiste allikate alusel, mis institutsioonide hinnangul on pärit enam tüüpilistelt turgudelt. (50) Kuid nagu hageja põhjendatult märgib, ei nähtu – erinevalt 7. veebruari 2013. aasta kohtuotsuse Acron ja Dorogobuzh vs. nõukogu (T-235/08, ei avaldata, EU:T:2013:65) aluseks oleva kohtuasjas käsitletud olukorrast – kohtuasja toimikust, et Argentinas olid põhitooraine hinnad vahetult reguleeritud. Nimelt nägi institutsioonide osundatud diferentseeritud ekspordimaksu süsteem ette üksnes erineva määraga ekspordimaksud põhitoorainetelt ja biodiislilt."

(36) Hoolimata huvitatud isikute esitatud täiendavatest argumentidest, on olemas teatud vaieldamatud faktid, mille põhjal saab komisjon järeldada, et Venemaa maagaasiturg on moonutatud (vt ajutise määruse põhjendus 53). Need on peamiselt i) asjaolu, et maagaasi maksimaalset omamaist hinda reguleerib Gazpromi puhul, kes on siiani Venemaa suurim maagaasi tootja ja müüja ning gaasitorude omanik, Vene riik; ii) gaasi suhtes on kehtestatud 30 % ekspordimaks; iii) asjaolu, et Venemaa valitsus reguleerib transporditariife, logistika tugiteenuste hindu ning tarne- ja teenustasusid; iv) asjaolu, et maagaasi hindu Venemaal reguleeritakse riigi poolt lisaks föderaalsete seaduste kaudu ka poliitilistel eesmärkidel.

(37) Seoses eespool toodud punktiga iv), nagu on selgitatud ajutise määruse põhjenduses 215, kehtestatakse omamaine hind gaasihinna valemi abil või see määratakse kindlaks indekseerimise abil, kasutades indeksit, mis avaldatakse korrapäraselt Venemaa majandusarengu ministeeriumi sotsiaalmajandusliku arengu prognoosis. Samas dokumendis märgitakse, ([7]) et gaasihinna tõusu piiramiseks tehakse ettepanek optimeerida Gazpromi investeerimisprogrammi, samal ajal kui gaasi tarbimise kasvu stimuleerimiseks Venemaal töötatakse välja ja rakendatakse mehhanism, mis võimaldaks UGSSi suutlikkust kohustuslikus korras suurendada, kohustades Gazpromi esmajärjekorras just selleks investeeringuid tegema. Prognoosis on osutatud ka vajadusele rakendada veotariifide määramisel erinevat meetodit veokulude jaotamiseks omamaise ja eksportmüügi vahel.

(38) Lisaks ei olnud võimalik kontrollida väidet, et Vene riigi reguleeritud omamaine hind katab Gazpromi kulud, kuna Venemaa valitsus ei teinud selles menetluses koostööd. Venemaa eksportivate tootjate esitatud väited (nn Brattle'i aruanne) põhinevad Gazpromi kõigi kulude prognoosil, mitte tegelikel arvandmetel. Lisaks väideti, et teine Vene tootja, kes müüb ainult omamaisel turul ja kelle omamaine hinnatase on sama, mis Gazpromil, on kasumlik, jättes tähelepanuta asjaolu, et äriühingutel võib olla täiesti erinev kulude tase ja struktuur.

(39) Vastuseks kolmandale väitele tuleb märkida, et võrdlusalusega on asendatud üksnes tooraine maksumus. Praeguse metoodika alusel arvutas komisjon transpordikulud liidus (ELi piirilt tagasi Venemaa gaasitarnijani) prognooside alusel. Transpordikulud Venemaal gaasitarnijalt eksportivatele tootjatele ja muud lisatasud põhinevad aga võimaluse korral tegelikel andmetele, mille on esitanud eksportivad tootjad. Nagu on öeldud põhjenduses 36, reguleeris Venemaa valitsus neid kulusid, kuid erinevalt gaasihindadest ei olnud piisavalt tõendeid, et toetada järeldust, mille kohaselt kõnealused kulud on valitsuse reguleerimise tõttu moonutatud. Komisjon tegi kindlaks, et eksportivate tootjate esitatud arvandmed põhineksid samadel allikatel kui kaebuses kasutatud arvandmed (föderatsiooni tolliteenistuse määrad). Kuna eksportivate tootjate esitatud arvandmeid peeti kõigi huvitatud isikute esitatud andmetest kõige hilisemaks, kiitis komisjon need heaks.

(40) Vastusena neljandale väitele ja nagu ajutise määruse põhjenduse 55 punktis c juba selgitatud, korrigeeritakse gaasihindu kõikide omamaise Venemaa gaasi ostude puhul, olenemata sellest, kas Gazprom on tarnija või mitte. Komisjoni järeldust, mille kohaselt Gazprom on Venemaa turul hinnaseadja, ei toeta ainult selle äriühingu turgu valitsev seisund, vaid seda kinnitavad selgelt ka Gazpromi peamise (oma turuosa) siseturul tegutseva eraõigusliku konkurendi Novatek ([8]) auditeeritud raamatupidamisaruanded. Seetõttu mõjutab Gazpromi moonutatud hinnaga

([7]) Dokumendi punkt 3.2.
([8]) Vt ajutise määruse joonealune märkus 8.

maagaasi müük teiste Venemaa maagaasitarnijate hinnatasemeid, kes müüvad kohati isegi pisut madalama hinnaga kui Gazprom.

(41) Ning mis puudutab gaasihinna korrigeerimisel kasutatud võrdlusalust, siis märkused esialgse avalikustamise kohta ei muutnud komisjoni arvamust, et nn Waidhausi hinda tuleb endiselt pidada õigeks võrdlusaluseks. Nagu ajutise määruse põhjenduse 55 punktis d ja põhjenduses 58 selgitatud, oli see hind väga sarnane teiste oluliste hinnapakkumistega Euroopas ja selle kasutamist võrdlusalusena kinnitati Euroopa Kohtu vastavates otsustes ([9]). Asjaolu, et Waidhausi eksporditud maagaasil ja Venemaal tarbitaval maagaasil on erinev küttevääртus, ei tee neist erinevaid tooteid, ning selle arvessevõtmiseks kasutati eri korrigeerimist.

(42) Võttes arvesse põhjendusi 34–41 jõudis komisjon järeldusele, et ajutises etapis kohaldatud maagaasi kulude korrigeerimine ja kasutatud metoodika on samuti kooskõlas WTO eeskirjadega, arvestades konkreetset olukorda Venemaa gaasiturul.

(43) Pärast lõplike järelduste avalikustamist kordasid mõlemad Venemaa eksportivad tootjad mõnda oma väidet kõnealuse korrigeerimise ühisturuga kokkusobivuse ja Gazpromi domineeriva positsiooni kohta Venemaa omamaisel maagaasiturul. Siiski ei esitatud uusi tõendeid ega väiteid, mis oleksid muutnud komisjoni järeldust, mis on esitatud põhjenduses 42.

(44) Huvitatud isikud väitsid veel, et mõõtühikute ümberarvestuskursi, transpordikulude korrigeerimise, turustajate juurdehindluse ja korrigeeritud gaasihinnas sisalduva 30 % ekspordimaksuga seotud arvutused ei olnud õiged.

(45) Pärast lõplike järelduste avalikustamist väitis Eurochem veel, et transpordikulude korrigeerimise arvutustes kasutati valet vahetuskurssi. Lisaks väitis äriühing, et Saksamaa võrgutasusid tuleks täiendavalt korrigeerida.

(46) Vastusena eespool toodud märkustele tehti järgmised parandused.

a) Waidhausi hinnakujunduses kasutatud maagaasi mahu mõõtühik on miljon Briti soojusühikut (mmBtu). Pärast esialgse avalikustamise kohta tehtud märkusi kehtestati ümberarvestuskursi väärtuseks 1 mmBtu = 31,899 kuupmeetrit;

b) kohandati transpordikulude korrigeerimist, võttes arvesse tegelikke transpordikulusid, mida Vene tootjad Venemaal maksavad. Waidhausist ([10]) tagasi Venemaa piirile transportimisega seotud kulude korrigeerimisel kasutas komisjon siiski kaebuses esitatud arvandmeid; neid peeti siiski täpsemateks kui Brattle'i aruandes esitatud arvandmeid, kuna viimastes osutati enne uurimisperioodi kogutud andmetele. Transpordikulud Venemaa piirilt asjakohastesse Venemaa gaasimaardlatesse, kust eksportivad tootjad maagaasi hankisid, põhinevad reguleeritud tariifil; ([11])

c) Esialgsetes arvutustes turustamise suhtes kasutatud 15 % juurdehindluse taset korrigeeriti allapoole, nii et see jäi vahemikku 1–5 %. Juurdehindluse arvutamisel arvestati kõiki muid kulusid peale gaasi- ja transpordikulude (sealhulgas ülekandekulud). Gaasi ostmise tegelikke lisakulusid uurimisperioodil kasutati nii palju kui võimalik ning andmete puudumise korral kasutati mõistlikku prognoosi, nagu on selgitatud äriühingupõhise teabe avalikustamisel. Komisjon lükkas tagasi Eurochemi väite, mille kohaselt omamaist juurdehindlust ei tohiks kohaldada, sest juurdehindlust ei võeta arvesse ka Venemaa eksporditava gaasi hinna puhul, tuues põhjenduseks, et reguleeritud ekspordihind selliseid kulusid ei hõlma ([12]) ning täiendavaid tõendeid kõnealuse juurdehindluse olemasolu kohta ei esitatud;

([9]) Kohtuotsus, Üldkohus (kaheksas koda), 7. veebruar 2013, EuroChem Mineral and Chemica Company OAO (EuroChem MCC) *vs.* Euroopa Liidu Nõukogu, T-84/07, ECLI:EU:T:2013:64 ja kohtuotsus, Üldkohus (kaheksas koda), 7. veebruar 2013, Acron OAO vs. Euroopa Liidu Nõukogu, T-118/10, ECLI:EU:T:2013:67.

([10]) Waidhausi hind on gaasi Vene-Saksa võrdlushind, mille puhul võetakse arvesse Venemaalt Saksamaale suunduvaid eri torujuhtmeid ja mis kajastab CIF-hinda Saksamaa piiril.

([11]) ФЕДЕРАЛЬНАЯ СЛУЖБА ПО ТАРИФАМ ПРИКАЗ, от 8 июня 2015 года N 216-э/1, Об утверждении тарифов на услуги по транспортировке газа по магистральным газопроводам ОАО „Газпром“, входящим в Единую систему газоснабжения, для независимых организаций (с изменениями на 14 февраля 2018 года), (Föderaalse tolliteenistuse 8. juuni 2015. aasta korraldus nr 216-e/1, millega kiidetakse heaks ühtsesse gaasitarnesüsteemi kuuluvate PJSC Gazpromi torujuhtmete kaudu osutatavate gaasitransporditeenuste hinnad sõltumatutele organisatsioonidele (sh 14. veebruari 2018 aasta muudatused). http://docs.cntd.ru/document/420282257.

([12]) ФЕДЕРАЛЬНАЯ СЛУЖБА ПО ТАРИФАМ ПРИКАЗ от 9 июля 2014 г. N 1142-э ОБ УТВЕРЖДЕНИИ ПОЛОЖЕНИЯ ОБ ОПРЕДЕЛЕНИИ ФОРМУЛЫ ЦЕНЫ ГАЗА, (Föderaalse tolliteenistuse 9. juuli 2014. aasta korraldus nr 1142-e, MILLEGA KIIDETAKSE HEAKS SÄTE GAASI HINNA VALEMI KINDLAKSMÄÄRAMISE KOHTA)
Kättesaadav aadressil http://www.gazprom.com/f/posts/98/377922/prikaz_1142-e.pdf (viimati külastatud 31. juulil 2019).

d) 30 % ekspordimaksu võrdlushinnast mahaarvamise taotlus lükati tagasi – see maks on üks meetmetest, mis on tekitanud Venemaa maagaasiturul moonutusi, seega on mõistlik eeldada, et gaasi omamaine hind peaks ilma ekspordimaksuta olema vähemalt 30 % kõrgem. Kuna tegemist on osaga Vene päritolu gaasi maksumusest liidu turul, moodustab see niisugusel kujul osa võrdlushinnast;

e) nõustuti väitega transpordikulude korrigeerimisel kasutatud vahetuskursi kohta ning arvutustesse tehti asjakohased muudatused;

f) Saksamaa võrgutasude kohandamiseks esitatud taotlust ei peetud asjakohaseks, kuna Waidhausi hind on CIF-hind Saksamaa piiril (ning seetõttu kõnealuse hinna puhul Saksamaa võrgutasusid arvesse ei võeta).

(47) Gaasihinna korrigeerimisega seotud uued arvutused esitati Venemaa eksportivatele tootjatele äriühingupõhise teabe avalikustamisena nii lõplike järelduste avalikustamise käigus kui ka täiendavate lõplike järelduste avalikustamise käigus pärast põhjenduste 45 ja 46 punktides b, c ning e kirjeldatud märkuste põhjal tehtud muudatusi. Korrigeerimine ei mõjutanud Acroni normaalväärtust, sest nagu on selgitatud ajutise määruse põhjenduses 61, leiaks dumpingumarginaali korrigeerimine aset ainult juhul, kui korrigeeritud tootmiskulud suureneksid tasemele, mis muudaks mõne Acroni omamaise tehingu uurimisperioodil kahjumlikuks. Pärast lõplike järelduste avalikustamist esitatud märkuste põhjal muudeti Eurochemi normaalväärtust, kuid gaasihindade korrigeerimine Eurochemi normaalväärtust ei muutnud, mistõttu see ei mõjutanud ka dumpingumarginaali arvutamist.

(48) Kuna normaalväärtuse kohta muid märkusi ei esitatud, kinnitas komisjon ajutise määruse põhjendustes 38–61 esitatud järeldused, nagu on selgitatud eespool põhjendustes 17–38.

3.1.3. *Ekspordihind*

(49) Ekspordihinna arvutuskäik on esitatud ajutise määruse põhjendustes 62–65.

(50) Esmalt tuleks märkida, et komisjon nõustus Eurochemi nõudega arvutada kontserni kahe eksportiva tootja dumpingumarginaalid eraldi, kuna äriühing esitas andmed, mis võimaldasid müüki jaotada tootjate lõikes. Niisuguse jaotuse saaks teha hoolimata asjaolust, et kaasatud oli mitu kaubandusettevõtet ja kahe tootja kulud, sealhulgas liitu suunatud ekspordi müügikulud, olid erinevad. Seejärel liideti eraldi dumpingumarginaalid Eurochemi kontserni kaalutud keskmiseks marginaaliks, lähtudes liitu suunatud müügimahust. Eurochemile edastati äriühingupõhise teabe avalikustamise dokument koos uue dumpingumarginaali arvutamisega tootja kohta. Uues arvutuses võttis komisjon nende olemasolu korral arvesse äriühingu märkusi tehniliste arvutuste kohta.

(51) Teine Venemaa eksportiv tootja väitis, et ekspordihinna korrigeerimisel tuleks hinnangulise mõistliku kasumi asemel maha arvata tema Šveitsis asuva seotud eksportija ja Prantsusmaal asuva seotud importija tegelik kasum. Siiski tuleb märkida, et kõnealuste äriühingute tegelik kasum põhineb siirdehindadel. Seetõttu lükkas komisjon väite tagasi.

(52) Lisaks väitis äriühing, et komisjon arvutas lahjendamiskulud valesti, kuna lahjendatud toote ekspordihinna arvutamiseks tehingumahtude suhtes kohaldatud ümberarvestust tuleks kohaldada ka lahjendatud toote tehinguväärtustele. Siiski tuleb märkida, et eksporditud toote ja lahjendatud toote hinnaerinevus kajastub juba tehingumahtude teisendamisel, kuna see ümberarvestamine suurendab lahjendatud toote ühikuhinda, justkui see ei oleks lahjendatud. Seetõttu lükati see väide tagasi.

(53) Pärast lõplike järelduste avalikustamist väitis Acron, et komisjon arvestas tema Prantsusmaal asuva seotud importija lahjendamiskulusid kahekordselt, kuna väidetavalt arvati need maha müügihinnast, samas kui äriühingu müügi-, üld- ja halduskuludest neid maha ei arvatud. Vastupidiselt äriühingu väitele olid lahjendamiskulud müügi- üld- ja halduskuludest siiski maha arvatud ([13]).

([13]) Prantsusmaal toimunud kohapealse kontrolli punktid 2 ja 13.

(54) Lisaks väitis äriühing, et tema Prantsusmaal asuv seotud importija asutati vahetult enne uurimisperioodi ja müüki alustati alles uurimisperioodi viimases kvartalis. Seepärast leiab äriühing, et komisjon peaks kohandama ekspordihinda ainult ühe neljandiku müügi-, üld- ja halduskulude suhtes.

(55) Äriühingul olid kogu uurimisperioodi jooksul üld- ja halduskulud. Need kulutused tehti küll enne müügi alustamist, kuid kuna äriühing tegeles ainult uurea ja ammooniumnitraadi otsmise, lahjendamise ja edasimüügiga, olid tema müügi-, üld- ja halduskulud vaatlusaluse tootega seotud Seepärast lükatakse see väide tagasi.

(56) Peale selle väitis üks Venemaa eksportiv tootja pärast täiendavate lõplike järelduste avalikustamist, et komisjon ei peaks maha arvama sõltumatu importija kasumimarginaali, mis moodustas 4 % temaga seotud Saksa edasimüüja müügihindadest sõltumatutele klientidele ELis. Tootja väitis, et Saksa üksus ei tegutsenud sõltumatu importijana müügi puhul sõltumatutele klientidele ELis, sest ta ei täitnud vaatlusaluse toote ELi turule importimisega seotud formaalsusi.

(57) Komisjon märkis, et asjaomast seotud Saksa edasimüüjat käsitati seotud importijana, sest ta täitis kõiki importija funktsioone. Seega peaks edasimüügihind tavaliselt hõlmama importija müügi-, üld- ja halduskulusid ning kasumit ning seda on kõnealuse korrektsiooniga ka tehtud. Selle korrektsiooni puhul ei koostanud komisjon üksikasjalikke, kõiki konkreetseid tehinguid või kliente hõlmavaid analüüse selle kohta, mida äriühing konkreetsete impordi- ja edasimüügitehingute käigus tegi. Seepärast lükatakse väide tagasi.

(58) Kuna ekspordihindade kohta ei esitatud muid märkusi kui need, mida on juba käsitletud eespool põhjendustes 41–44, kinnitati ajutise määruse põhjendused 62–65.

3.1.4. *Võrdlus*

(59) Kuna normaalväärtuse ja ekspordihinna võrdluse kohta ei esitatud muid märkusi kui need, mida on juba käsitletud eespool punktides 3.1.2 ja 3.1.3, kinnitati ajutise määruse põhjendused 66–67.

3.1.5. *Dumpingumarginaalid*

(60) Nagu on selgitatud põhjendustes 17–47, võttis komisjon arvesse huvitatud isikute märkusi ja arvutas ümber Venemaa dumpingumarginaalid.

(61) Lõplikud dumpingumarginaalid, väljendatuna protsendina CIF-hinnast (kulud, kindlustus ja vedu) liidu piiril enne tollimaksu tasumist, on järgmised.

Äriühing	Lõplik dumpingumarginaal
Acron Group	31,9 %
Eurochem Group	20,0 %
Kõik muud äriühingud	31,9 %

(62) Konkreetsed dumpingumarginaalide arvutused, mille puhul arvestati Venemaa eksportivate tootjate poolt lõplike järelduste avalikustamise kohta esitatud märkuste põhjal tehtud korrektsioone ja kohandusi, edastati asjaomastele äriühingutele täiendava avalikustamise käigus.

3.2. **Trinidad ja Tobago**

3.2.1. *Normaalväärtus*

(63) Normaalväärtuse arvutamise üksikasjad on esitatud ajutise määruse põhjendustes 74–79.

(64) Oma märkustes esialgse avalikustamise kohta kordas Methanol Holdings (Trinidad) Limited (edaspidi „MHTL“) mitut tehnilist, äriühingupõhist väidet normaalväärtuse arvutamise kohta, eriti tootmiskulude, müügi-, üld- ja halduskulude ja äriühingu kasumi osas, mida arvutuses kasutada.

(65) Komisjon analüüsis neid väiteid. Üks neist väidetest (nimelt väide, millega komisjon nõustus) puudutas küsimust, mida on juba käsitletud ajutise määruse põhjenduses 78. Kuna MHTLi uued argumendid olid tema algse väitega vastuolus ja muudatust ei põhjendatud, lükati väide tagasi. Lisaks leidis komisjon, et üks muudest väidetest on põhjendatud. Seetõttu korrigeeris komisjon normaalväärtuse arvutamist vastavalt. Kuna märkused puudutasid arvutustes kasutatud äriühingupõhiseid andmeid ja neid käsitleti konfidentsiaalsetena, kuna need on seotud tootmiskulude ning müügi-, üld- ja halduskuludega, selgitati huvitatud isikutele nende avaldamise või tagasilükkamise põhjusi avalikustamise eridokumendis.

3.2.2. *Ekspordihind*

(66) Ekspordihinna arvutuskäik on esitatud ajutise määruse põhjendustes 80–82.

(67) Oma märkustes esialgse avalikustamise kohta esitas MHTL mitu tehnilist, äriühingupõhist väidet ekspordihinna arvutamise kohta, eriti seoses ekspordihinna kindlaksmääramise andmetega ning impordi ja edasimüügi vahel tekkinud kulude korrigeerimisega.

(68) Komisjon uuris neid väiteid ja leidis, et osad neist on põhjendatud. Seetõttu korrigeeris komisjon ekspordihinna arvutamist. Kuna märkused puudutasid arvutustes kasutatud äriühingupõhiseid andmeid ja neid käsitleti konfidentsiaalsetena, kuna need on seotud siirdehindade ning muude kuludega, selgitati huvitatud isikutele nendega nõustumise või nende tagasilükkamise põhjusi avalikustamise eridokumendis.

3.2.3. *Võrdlus*

(69) Kuna võrdluse kohta märkusi ei esitatud, kinnitati esialgse määruse põhjendused 83 ja 84.

3.2.4. *Dumpingumarginaalid*

(70) Nagu on selgitatud põhjendustes 50–57, võttis komisjon arvesse MHTLi märkusi ja arvutas ümber Trinidadi ja Tobago (TT) dumpingumarginaalid.

(71) Lõplikud dumpingumarginaalid, väljendatuna protsendina CIF-hinnast (kulud, kindlustus ja vedu) liidu piiril enne tollimaksu tasumist, on järgmised.

Äriühing	Lõplik dumpingumarginaal
Methanol Holdings (Trinidad) Limited	55,8 %
Kõik muud äriühingud	55,8 %

(72) Pärast lõplike järelduste avalikustamist ei esitatud ühtegi märkust MHTLi dumpinguarvutuste kohta.

3.3. **Ameerika Ühendriigid**

3.3.1. *Normaalväärtus*

(73) Normaalväärtuse arvutamise üksikasjad on esitatud ajutise määruse põhjendustes 90–98.

(74) Esialgse avalikustamise kohta esitatud märkustes väitis CF Industries Holdings (edaspidi „CFI“), et komisjon lükkas ekslikult esialgselt tagasi äriühingu taotluse omamaise müügi kasumlikkuse kindlaksmääramiseks iga tootmisettevõtte tootmiskuludele eraldi tuginedes, kui ta otsustas, et kasumlikkuse kindlaksmääramine tavapärase kaubandustegevuse testi alusel viiakse läbi juriidilise isiku tasandil.

(75) Sellega seoses väitis CFI, et niisugustel põhjendustel puudub õiguslik selgitus, kuna Euroopa Kohus leidis *Alumina* ([14]) kohtuotsuses, et dumpinguvastase alusmääruse artikkel 2 ei sisalda ammendavat loetelu meetoditest, mis võimaldavad kindlaks teha, kas hinnad kehtestati tavapärase kaubandustegevuse käigus ja et tavapärase kaubandustegevuse testi käigus peaks komisjon uurima müüdud toote kasumlikkus selle konkreetse toote tootmiskulude põhjal.

(76) Lisaks viitas CFI komisjoni lähenemisviisile varasemates uurimistes, ([15]) kus komisjon oli omamaise müügi kasumlikkuse määramiseks tavapäraselt kasutanud tehasepõhiseid tootmiskulusid.

(77) Lisaks väitis CFI, et ta esitas andmeid, mis võimaldavad müügitehinguid jälgida kuni selle tehaseni välja, kus kaup toodeti.

(78) Komisjon uuris põhjendustes 74–77 esitatud nõudeid ja leidis, et Euroopa Kohus piirdus *Alumina* kohtuotsuses üksnes asjaoluga, et dumpinguvastase alusmääruse artikkel 2 ei sisalda ammendavat loetelu meetoditest, mille abil teha kindlaks, kas omamaine müük toimus tavapärase kaubandustegevuse käigus. Siiski ei kohustanud Euroopa Kohus komisjoni läbi viima kontrolli äriühingu nende osade suhtes, mis ei moodusta eraldi juriidilist isikut.

(79) Lisaks uuris komisjon CFI mainitud uurimiste käigus üksikuid tootmisettevõtteid, kuna need äriühingud, ehkki samasse kontserni kuuluvad, olid eraldi juriidilised isikud.

(80) Pärast komisjoni järeldusi, nagu on selgitatud põhjendustes 78 ja 79, ei olnud vaja uurida, kas CFI esitatud andmed võimaldavad luua selge seose üksikute omamaiste müügitehingute ja tootmisettevõtete vahel. Seega lükkas komisjon selle väite tagasi.

(81) Lõpliku avalikustamise kohta esitatud märkustes kordas CFI oma väidet omamaise müügi kasumlikkuse kohta. Äriühing väitis, et komisjon oleks pidanud kaaluma nii seda, kas tootmisettevõtted on eraldiseisvad juriidilised isikud või mitte, kui ka seda, kas kontserni struktuur võimaldas grupis sees kindlaks teha tootja ja tema müügi- ning tootmisandmed, viidates korduvalt komisjoni järeldustele õmblusteta torude uurimise kohta (vt põhjendus 76).

(82) Seoses eespool esitatud väitega tuletas komisjon meelde, et CFI osutatud uurimisel olid omad konkreetsed iseärasused. Komisjoni poolt õmblusteta torude kohta tehtud järeldus, mille kohaselt individuaalsed dumpingumarginaalid sai välja arvutada seetõttu, et tootja müügi- ning tootmisandmed oli võimalik kindlaks teha, oli asjakohane vaid olukorras, kus oli täidetud esimene põhitingimus – asjaomase uurimisega seotud äriühingud olid eraldiseisvad juriidilised isikud; CFI puhul see aga nii ei olnud.

(83) Isegi kui komisjon oleks kaalunud võimalust hinnata omamaise müügi kasumlikkust iga tehase puhul eraldi, ei ole tootjat alati võimalik kindlaks teha. Äriühingu müük siseturul toimub kas otse tootmisettevõttest või suure hulga jaotusmahutite kaudu. Komisjon leidis, et tootmisettevõtted varustasid rohkem kui üht jaotusmahutit ja enamiku jaotusmahutite täitmisega tegeles rohkem kui üks tootmisettevõte. Seega ei ole võimalik kindlaks teha selget seost müügitehingu ja konkreetse toote tootnud tehase vahel.

(84) Seega lükkas komisjon selle väite tagasi.

3.3.2. *Ekspordihind*

(85) Kuna ekspordihinna kohta märkusi ei esitatud, kinnitati ajutise määruse põhjendused 99–100.

([14]) Kohtuasi C-393/13 P, nõukogu *vs.* Alumina d.o.o., EU:C:2014:2245, punkt 25.

([15]) Näiteks *õmblusteta torude* puhul nõukogu 26. juuni 2012. aasta rakendusmäärus (EL) nr 585/2012, millega kehtestatakse pärast määruse (EÜ) nr 1225/2009 artikli 11 lõike 2 kohast aegumise läbivaatamist lõplik dumpinguvastane tollimaks teatavate Venemaalt ja Ukrainast pärit rauast või terasest õmblusteta torude impordi suhtes ja lõpetatakse Horvaatiast pärit rauast või terasest õmblusteta torude importi käsitlev aegumise läbivaatamise menetlus (ELT L 174, 4.7.2012, lk 5, põhjendus 60); Komisjoni 1. oktoobri 2018. aasta rakendusmäärus (EL) 2018/1469, millega kehtestatakse pärast Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2016/1036 artikli 11 lõike 2 kohast aegumise läbivaatamist lõplik dumpinguvastane tollimaks teatavate Venemaalt ja Ukrainast pärit rauast või terasest õmblusteta torude impordi suhtes (ELT L 246, 2.10.2018, lk 20, põhjendus 81).

3.3.3. *Võrdlus*

(86) Ajutise määruse põhjendustes 101 ja 102 on selgitatud, kuidas normaalväärtust ja ekspordihinda võrreldi.

(87) Oma esialgset avalikustamist käsitlevates märkustes väitis CFI, et õiglase võrdluse võimaldamiseks oleks komisjon pidanud vastavalt dumpinguvastase alusmääruse artikli 2 lõike 10 punktile k kohaldama kaht korrigeerimist: koguse korrigeerimine ja kulude korrigeerimine.

(88) Koguse korrigeerimise osas väitis CFI, et omamaiste müügitehingute hinda tuleks korrigeerida, et mõjutada siseturul tarnitud erinevate koguste müügihinda võrreldes liidu turuga, kuna üksikute tehingute arv on siseturul tavaliselt väike, kuid liitu eksportimisel suur.

(89) Sellega seoses esitas CFI ka arvutuse, mis näitas omamaise müügihinna kaalutud keskmise erinevust erinevate müügimahtude korral. Ehkki komisjon tunnistas hinnaerinevuse olemasolu, ei saanud ta välistada, et selle hinnaerinevuse põhjustasid muud tegurid, näiteks vaatlusaluse toote hooajaline iseloom, asjaomase lepingu allkirjastamise hetk ja selle lepingu (mitte üksiksaadetise) maht.

(90) Lisaks ei esitanud äriühing mingeid tõendeid selle kohta, et ta oleks müügihinna üle läbirääkimisi pidades võtnud arvesse müügikogust (hinnakujunduse põhimõtted, kirjavahetus e-posti teel jne). Lõpuks leidis komisjon, et mis tahes väikeste koguste käitlemise ja veoga seotud lisakulusid võrreldes suurte kogustega on arvestatud mahaarvamistena. Seetõttu lükkas komisjon selle väite tagasi.

(91) Kulude korrigeerimise osas väitis CFI, et komisjon oleks pidanud omamaist müügihinda korrigeerima vastavalt eri tootmisettevõtete tootmiskulude erinevusele. CFI esitas selle väite toetuseks mitu äriühingupõhist argumenti.

(92) Komisjon uuris neid argumente, leidis, et väide ei ole põhjendatud, ja lükkas selle seejärel tagasi. Kuna argumente käsitleti konfidentsiaalsena, selgitati huvitatud isikutele nende tagasilükkamise põhjusi äriühingupõhise teabe avalikustamise käigus.

(93) Lõplike järelduste avalikustamise kohta esitatud märkustes kordas CFI oma väidet hinna korrigeerimise kohta. Kuid äriühing ei põhjendanud oma väidet ühegi uue tõendiga. Seetõttu kinnitas komisjon, et väide on tagasi lükatud.

(94) Lisaks sellele märkis CFI korduvalt, et komisjon oleks pidanud kohaldama korrigeerimist koguste suhtes, mis tavaliselt on siseturul toimuva müügi ja liitu ekspordi puhul erinevad. CFI väitis, et transpordikulude korrigeerimise taotluse puhul ei võetud arvesse hinnaerinevusi, sest koguste kohandamiseks kasutatud hinnavõrdlus ei sisalda transpordikulusid. Lisaks väitis CFI, et on olemas märkimisväärne mastaabisääst (eelkõige haldus-, turundus- ja müügikulude, aga ka tootmise planeerimine puhul), mis võimaldab äriühingul kehtestada madalamad tehasehinnad.

(95) Komisjon leidis, et kuigi hinnavõrdlus tehti kõikide kohanduste puhul netohindades, on mastaabisäästu, mida annab suuremate saadetiste transport ja käsitsemine väikestega võrreldes, nende kohandamiste puhul juba arvesse võetud. Haldus-, turundus- ja müügikuludega seotud mastaabisäästu puhul ei esitanud CFI oma väite kinnitamiseks ühtegi tõendit. Lisaks kajastusid tegelikud müügi-, üld- ja halduskulud kasumlike tehingute omamaises müügihinnas, mida kasutati normaalväärtuse arvutamisel. Seetõttu kinnitas komisjon, et väide on tagasi lükatud.

(96) Kuna mõlemad CFI väited lükati tagasi, kinnitas komisjon ajutise määruse põhjendused 101 ja 102.

3.3.4. *Dumpingumarginaalid*

(97) Nagu on täpsustatud põhjendustes 60–77, lükkas komisjon tagasi kõik väited seoses CFI dumpingu arvutamisega ja kinnitas seega Ameerika Ühendriikide esialgsed dumpingumarginaalid.

(98) Lõplikud dumpingumarginaalid, väljendatuna protsendina CIF-hinnast (kulud, kindlustus ja vedu) liidu piiril enne tollimaksu tasumist, on järgmised.

Äriühing	Lõplik dumpingumarginaal
CF Industries Holdings, Inc.	37,3 %
Kõik muud äriühingud	37,3 %

4. **KAHJU**

4.1. **Liidu tootmisharu ja liidu toodangu määratlus**

(99) Eksportivad tootjad Acron ja CFI märkisid, et kaks liidu tootjat, kelle toodang moodustab ligikaudu 30 % liidu toodangust, olid kaebuse vastu. CFI märkis ka, et asjaolu, et mitu teist tootjat ei olnud endast teada andnud, ei mõjuta uurimisalust importi, ning seadis kahtluse alla kahjunäitajate usaldusväärsuse.

(100) Komisjon tuletas meelde, et valimisse kuulub kolm neljast suurimast liidu tootjast, kelle toodang moodustab kokku üle 50 % liidu toodangust ja müügist. Valimit peeti seega liidu tootmisharu suhtes selgelt representatiivseks. Lisaks, nagu on selgitatud ajutise määruse põhjenduses 134, tehti paljud kahjunäitajad kindlaks makrotasandil ja need põhinesid seetõttu kõigil liidu tootjatel.

(101) Peale selle toetasid uurimise algatamist tootjad, kelle toodang moodustab üle 50 % liidu toodangust, ja seetõttu on kaebeõigusega seotud juriidilised nõuded täidetud.

(102) Kuna selle punkti kohta täiendavaid märkusi ei esitatud, kinnitas komisjon ajutise määruse põhjendustes 108–109 esitatud järeldused.

4.2. **Tarbimine liidus**

(103) Kuna liidu tarbimise kohta märkusi ei esitatud, kinnitas komisjon ajutise määruse põhjendustes 110–112 esitatud järeldused.

4.3. **Import asjaomastest riikidest**

(104) Eksportiv tootja Acron väitis, et kumuleeritud riikidest pärit import ei ole suurenenud pärast 2016. aastat ning hilisem suurenemine oli tingitud kolmandatest riikidest pärit impordi vähenemisest. Äriühingu sõnul ei ole vedelväetiste, näiteks UANi impordi oluline suurenemine võimalik, kuna logistika ja varude mahutavus piiravad seda. Samamoodi väitsid eksportiv tootja CFI ja kasutajate ühendus AGPB, et vaatlusalusel perioodil vaatlusalustest riikidest pärit impordi mahu kasvu hindamisel ei võtnud komisjon arvesse, et osa sellest mahu kasvust pidi asendama kas Egiptusest pärit impordi mahtu, mis oli järsult vähenenud, või sellise liidu tootja varem tarnitud koguseid, kes olid vahepeal UANi tootmise lõpetanud. Seetõttu moodustaks vaatlusalusel perioodil liidu tootmisharu mõjutada võinud vaatlusalustest riikidest pärit impordi täiendav maht vähem kui pool ajutise määruse tabelis 2 esitatud 672 000 tonnist. Sellega seoses märkis komisjon siiski, et nagu nähtub ajutise määruse tabelist 2, kasvas vaatlusalustest riikidest pärit import 2016. aastast uurimisperioodini igal aastal nii absoluutarvudes kui ka turu suuruse osas. Seepärast lükati need väited tagasi.

(105) Kasutajate ühendused AGPB ja IFA väitsid, et liidu tootmisharu turuosa oli pärast uurimisperioodi suurenenud. Selles küsimuses uurib komisjon kõigepealt tavaliselt kahju, sealhulgas impordi hindamiseks olulisi suundumusi, võttes aluseks mitmeaastase võrdlusperioodi, mis on kõigi asjakohaste andmete korral sama ja lõpeb vahetult enne uurimise algatamist. Sündmusi, mis leidsid väidetavalt hiljem aset, ei tohiks põhimõtteliselt arvesse võtta, kuna need jäävad sellest võrdlusperioodist välja. Teiseks on tõenäoline, et uurimise algatamine mõjutas ja moonutas liidu tootmisharu turuosa arengut alates uurimisperioodist. Kolmandaks oleks uurimisjärgse perioodi turuosa

arvutamiseks olnud hädavajalik, et komisjon oleks hankinud ja kontrollinud uuemaid andmeid liidu tootmisharu müügi kohta liidu turul, kuid see ei ole nii. Kõigi nende põhjuste tõttu lükati see väide tagasi.

(106) Eksportivad tootjad Acron, CFI ja Eurochem vaidlustasid komisjoni tehtud hinna allalöömise arvutused. Esiteks ei nõustunud nad sellega, et komisjon kasutas osa liidu tootmisharu müügihindade puhul sadamatesse, nt Roueni (Prantsusmaa) ja Genti (Belgia), tarnimise hindu, nagu on selgitatud ajutise määruse põhjendustes 128 ja 129. Ka selles küsimuses väitis Eurochem, et ajutises määruses ei täpsustatud, kui suurt osa müüki see puudutab.

(107) Komisjon selgitas, et hinna allalöömise arvutuste jaoks kehtestati liidu tootmisharu üks müügihind ainsa tooteliigi kohta, mida eksporditakse asjaomastest riikidest (32 % lämmastikusisaldusega UAN). See hind oli valimisse kaasatud liidu tootjate selle tooteliigi kontrollitud müügihind. Ligikaudu 40 % müügist toimus sellistesse sadamatesse nagu Rouen või Gent ning müügihindu on ajutise määruse põhjenduses 128 sätestatud põhjustel korrigeeritud. Ülejäänud 60 % osas valimisse kaasatud isikute liidus toimunud müügis kasutati tehasehinna tasemel müügihinda, kuna see müük ei vajanud toote peamisse võrdluspunkti viimiseks (tavaliselt Rouen või Gent) merevedu. Allalöömise arvutamisel kasutati sel viisil saadud liidu tootmisharu kaalutud keskmist müügihinda. Seega oli ekslik ajutise määruse põhjenduses 130 esitatud ettepanek, mille kohaselt kasutati võrdluseks erinevaid tooteliike, kuna kogu import asjaomastest riikidest puudutas sama tooteliiki, st 32 % lämmastikku sisaldavat UANi – ja ainult seda tooteliiki on kasutatud ka liidu tööstuse poolel. Ka ajutise määruse põhjendustes 127 ja 129 esitatud viide „ühele kolmandikule“, mis viitab liidu tootmisharu müügile, mille puhul tuli kanda ka meretranspordikulud Lääne-Euroopa sadamatesse, ja „kahele kolmandikule“, mis viitab liidu tootmisharu muule müügile, ei ole täielikult täpne ja need arvud on tegelikult vastavalt „40 %“ ja „60 %“.

(108) Liidu tootja OCI Nitrogen väitis, et ükski komisjoni poolt ajutise määruse põhjenduses 128 nimetatud põhjus ei õigusta kõrvalekaldumist tavapärasest praktikast võrrelda eksportivate tootjate CIF-hinda liidu piiril liidu tootjate tehasehinnaga. Ta väitis, et põhjused, millele tuginetakse, on erinevates dumpinguvastastes uurimistes väga levinud, või nende eesmärk on ebaõiglaselt kompenseerida ebasoodsaid konkurentsitingimusi, mis tekivad tootjatele nende asukoha tõttu, või need on eksportivate tootjate suhtes võrdselt kohaldatavad. Pärast lõplike järelduste avalikustamist esitas Eurochem samasuguseid märkusi. Komisjon lükkas selle väite tagasi, kuna ta leidis, et nimetatud põhjenduse tekstist nähtus, et antud juhul oli olukord nii erandlik, et see nõudis tõepoolest valitud lähenemisviisi kasutamist. Asjaomased isikud ei suutnud komisjoni lähenemisviisi vastu objektiivseid põhjendusi esitada. Samuti kahtlesid nad, kas komisjon on seda lähenemisviisi varem sarnastel erandlikel asjaoludel kohaldanud. Ehkki see, kas komisjon on seda varem teinud või mitte, on iseenesest ebaoluline, on komisjon tõepoolest aeg-ajalt pidanud kasutama samasugust metoodikat eelmiste uurimiste käigus sarnaste keeruliste olukordade tekkimise korral, nagu kõrge väsimustugevusega terasest betooni sarrusevarraste impordiga seotud hiljutise uurimise puhul ([16]). Isegi kui selle uurimise käigus loobuti tehasehinna kasutamisest muudel põhjustel, kui väitis Eurochem, näitab see, et komisjon on valmis kalduma kõrvale oma tavapärasest lähenemisviisist, kui asjaolud seda nõuavad.

(109) Koostööd tegevate eksportivate tootjate ekspordihinna osas tarniti valdav osa müügist Lääne-Euroopa sadamatesse, näiteks Roueni või Genti. Hinna allalöömise arvutustes kasutatud ekspordihind sisaldas transporti nendes asukohtades asuvasse CIF-sadamasse toimetamiseks. Mujal liidus deklareeritud väikeste müügikoguste korral sisaldas ekspordihind ka vedu CIF-hinnani liidu piiril. Seetõttu on hinna allalöömise arvutus sümmeetriline liidu ja eksportiva poole vahel.

(110) Seetõttu jäi komisjon seisukohale, et ajutise määruse põhjendustes 126–131 esitatud põhjustel oli käesolevas uurimises asjakohane korrigeerida liidu tootmisharu teatavat müüki CIF-tasemeni. On selge, et selle turu kombineeritud asjaolud, mida kirjeldatakse ajutises määruses, on tekitanud erandliku olukorra. Seepärast lükati see väide tagasi.

([16]) Komisjoni 28. juuli 2016. aasta rakendusmäärus (EL) 2016/1246 lõpliku dumpinguvastase tollimaksu kehtestamise kohta Hiina Rahvavabariigist pärit kõrge väsimustugevusega terasest betooni sarrusvarraste impordi suhtes (ELT L 204, 29.7.2016, lk 70).

(111) Pärast lõplike järelduste avalikustamist vaidlustas Eurochem liidu tootmisharu ja ekspordi vahelise sümmeetria, väites Eurostati väljavõtete alusel, et 35 % Venemaalt pärit impordist ei lähe Prantsusmaale ja Belgiasse ning seega ei toimu kõnealune import Roueni või Genti kaudu. Äriühing väitis, et selle 35 % Venemaalt liitu suunatud müügi puhul on liidu tootmisharu hinna puhul arvesse võetud Roueni või Genti transportimisega seotud kulusid, ehkki Venemaalt pärit import ei olnud sellel tasemel. Väide lükati tagasi, sest võrdlemisel kasutati liidu tootmisharu müügi puhul CIF-hindu tehasehindade asemel ainult juhul, kui see oli asjakohane (tavaliselt Roueni või Genti kaudu toimunud müügi puhul) ja mitte kogu muu müügi puhul.

(112) Mitu huvitatud isikut väitis, et hinna allalöömise arvutamiseks kasutatud meetod oli ekslik ja vastuolus Üldkohtu 10. aprilli 2019. aasta otsusega kohtuasjas T-301/16 Jindal Saw Ltd ja Jindal Saw Italia. SpA *vs*. Euroopa Komisjon (edaspidi „Jindal Saw"), st otsusega, mis langetati üks päev enne ajutiste meetmete kehtestamist ([17]). Eelkõige väideti, et nendes arvutustes kasutatud liidu tootmisharu hind ja ekspordihinnad ei olnud samal kaubandustasandil. Nad väitsid, et liidu tootmisharu hindu korrigeeriti, et kajastada hindu lõpptarbijale tarnimiskohas, samas kui eksportivate tootjate hindu arvestati CIF-hinnaga liidu piiril, sõltumata sellest, kuhu need lõpptarbijale tarniti. Sarnaselt väideti, et nii nagu *Jindal Saw* puhul peab komisjon võrdlema liidu müügihindu esimestele sõltumatutele ostjatele eksportivate tootjate seotud äriühingute müügihindadega esimestele sõltumatutele ostjatele. Komisjon ei olnud seda teinud, kuna eksportivate tootjate puhul oli ta vähendanud liidu müügihindu liidus asuvate seotud kaubandusettevõtete müügi-, üld- ja halduskulude ning kasumi võrra, samas kui komisjon ei teinud sellist mahaarvamist liidu tootmisharu seotud müüjate kaudu tehtava müügi puhul. Üks isik väitis ka, et komisjoni metoodikas ei võeta arvesse asjaolu, et kogu müük ei olnud lõpuks suunatud Belgia ja Prantsusmaa turgudele ning kasutatud hinnad ei sisalda müügi-, üld- ja halduskulusid ning kasumit, mida temaga seotud müüjad klientidele tarnimisel said.

(113) *Jindal Saw* puhul leidis Üldkohus vea, mille järgi lahutas komisjon Jindali sidusimportijate müügikulud liidus esimesele sõltumatule ostjale tehtud müügist, samas kui liidu tootmisharuga seotud müügiüksuste müügikulusid liidu tootmisharu müügihindadest esimesele sõltumatule kliendile maha ei arvestatud. Seetõttu leidis kohus, et kahte hinda ei võrreldud sümmeetriliselt samal kaubandustasandil.

(114) Komisjon otsustas seda kohtulahendi hiljutist otsust ja huvitatud isikutelt saadud märkusi silmas pidades täiendada esialgses etapis tehtud hinna allalöömise arvutusi. Komisjon märkis, et *Jindal Saw* hõlmab peamiselt impordi ja liidu tootmisharu hindade ning kaubanduse taseme õiglase võrdlemise küsimusi. Liidu tootmisharu keskmise müügihinna kindlakstegemisel moodustasid seotud isikute kaudu tehtud müügitehingud vaid ligikaudu 40 % võrdluseks kasutatud liidu tootmisharu valimi müügist. Seotud müüjate müügi-, üld- ja halduskulud ning kasum olid väiksed ja kuna suurem osa liidu tootmisharu müügist ei toimunud seotud müüjate kaudu, ei mõjuta see järeldust hinna allalöömise kohta kumulatiivselt impordi puhul, isegi kui arvutusi selliste objektide osas korrigeeritakse. Liidu tootmisharu müük seotud isikutele toimus tõepoolest turuhindadega ning seotud isikutele ja sõltumatutele klientidele müümise hindade vahel ei olnud olulist erinevust. Isegi siis, kui arvata maha liidu seotud müügiüksuste müügi-, üld- ja halduskulud ning kasum, toimuks hinna allalöömine endiselt kõigi eksportivate tootjate (välja arvatud ühe) puhul ja igal juhul toimuks hindade allalöömine kõigi asjaomaste riikide puhul. Seetõttu väidab komisjon, et metoodika hinna allalöömise kindlaksmääramiseks algses etapis ei olnud ilmselgelt sobimatu, nagu väitsid mitu huvitatud isikut.

(115) Igal juhul kinnitas esialgse hinna allalöömise arvutuse asjakohasust täiendav arvutus, mis välistas liidu tootmisharu müügi seotud isikute kaudu. Selles arvutuses kasutatud müügiosa moodustas endiselt liidu tootmisharu suure ja tüüpilise müügimahu, st ligikaudu 60 % valimisse kaasatud isikute poolt liidus müüdud 32 % lämmastikusisaldusega UANist. See maht oli sarnane Venemaalt ja USAst pärit impordi mahuga ning selgelt suurem Trinidadist ja Tobagost pärit impordi mahust. Sellest täiendavast arvutusest jäeti välja ka üliväike osa lõpptarbijatele suunatud müügist. Seetõttu oli liidu müük kogu impordi näitajatega samal kaubandustasandil. Kõnealune teine arvutus näitas hinna allalöömist pisut kõrgemal tasemel kui esialgselt kehtestatud metoodika kohaldamisel. Selle arvutuse marginaalid

([17]) http://curia.europa.eu/juris/document/document_print.jsf?docid=212842&text=&dir=&doclang=EN&part=1&occ=first&mode=lst&pageIndex=0&cid=593705

olid vahemikus 3,7–11,2 %. Pärast lõplike järelduste avalikustamist väitis Eurochem, et selle arvutuse tulemuseks ei oleks õiglane võrdlus, sest sellega võrreldi ühelt poolt üksnes liidu tootmisharu müüki sõltumatutele klientidele ja teiselt poolt äriühingu müüki seotud isikutele. See tähelepanek on aga ekslik, kuna võrdluses kasutati Eurochemi müüki sõltumatutele klientidele, mis oli nõuetekohaselt korrigeeritud CIF-tasemele. Eurochem tegi ettepaneku kasutada liidu tootjate CIF-hinna arvutamisel valitud transpordimäärasid (mis on esitatud tabelis lõplike järelduste avalikustamise kohta). Siiski tundub, et need on Eurochemi transpordimäärad ja seotud lähtepunktidega, mida liidu tootmisharu ei kasuta. Ettepanek lükati tagasi, sest selle järgimine vähendaks arvutuse täpsust.

(116) Komisjon märkis, et kõnealused täiendavad arvutused näitasid veelgi selgemalt, et dumpinguhinnaga import lõi liidu tootmisharu hinnad alla, sõltumata kasutatud metoodikast. Seetõttu lükati isikute sellekohased väited tagasi.

(117) Uurimine kinnitas hinna allalöömist, näidates lisaks, et dumpinguhinnaga import põhjustas uurimisperioodil hindade allasurumist liidu turul. Ajutine määrus keskendus juba hindade allasurumise toimumisele, eelkõige põhjendustes 149, 166 ja 167. Seda toetavad veelgi andmed, mis on toodud vastusena ühe huvitatud isiku väitele allpool esitatud põhjenduses 131. Nagu põhjendustes 125 ja 131 on täpsemalt selgitatud, tõsteti ajutises määruses selgelt esile hindade allasurumist liidu turul, kuna müügihindu ei saanud kulude märkimisväärse suurenemise katmiseks tõsta, nagu on kujutatud kõige paremini tabelis 7. Liidu tootmisharu suutmatus müügihindu tõsta oli põhjustatud suurenevas mahus dumpinguhinnaga impordi mõjust liidu turule. Kõik need andmed näitasid, et lisaks hinna lõplikule allalöömisele põhjustas dumpinguhinnaga import dumpingu alusmääruse artikli 3 lõike 3 tähenduses hinna märkimisväärset allasurumist.

(118) Eksportiv tootja MHTL väitis ka, et hinna allalöömise arvutus ei vastanud Üldkohtu 30. novembri 2011. aasta otsusele kohtuasjas T-107/08 Transnational Company - Kazchrome AO ja ENRC Marketing AG *vs.* Euroopa Liidu Nõukogu ja Euroopa Komisjon (edaspidi „Kazchrome“) ([18]). See kohtuotsus kohustaks hinna allalöömise (ja turuhinnast madalama hinnaga müügi) arvutamisel kasutama kliendi lõpphinda, mitte „komisjoni poolt välja töötatud teoreetilist hinda“. See otsus nõuab siiski, et võrdluspunkt oleks tegelik füüsiline punkt, kus kliendid võrdlevad hindu liidu turul. Arvestades, et liidu turu hindade peamine võrdluspunkt oli CIFi makstud tollimaksu hind ja et CIF-hindu liidu piiril võeti arvesse ka siis, kui impordi tollivormistus toimub Lääne-Euroopas Rouenis ja Gentis, on komisjon veendunud, et arvutus vastab täielikult Kazchrome'i kohtuasjale.

(119) Lisaks märkis komisjon, et Kazchrome'i kohtuasi käsitles eriolukorda, mille puhul kaubad jõudsid liidu turule kõigepealt läbi Leedu (transiidina) ning saadeti seejärel Rotterdami, kus tehti tollivormistus. Antud juhul oli komisjon otsustanud arvutada hinna allalöömise ja turuhinnast madalama hinnaga müügi osakaalu transiitpunktis kehtiva hinna põhjal vastupidiselt tollivormistusele järgnevale hinnale. See ei puutu käesolevasse uurimisse, sest kahtluse alla ei seatud tõsiasja, et hinna allalöömiseks kasutatud hind ja turuhinnast madalama hinnaga müügiga seotud arvutused põhinesid CIF-hinnal, mis kehtib pärast tollivormistust.

(120) Komisjon oli rahul sellega, et komisjoni kehtestatud ekspordihinnad ja liidu tootmisharu tehasehinnad (mis on vajaduse korral korrigeeritud CIF-tasemele) oli õiglase ja mõistliku võrdluse aluseks. Tuleks meenutada, et täiuslik võrdlus tuleks kõne alla siis, kui arvesse võetaks ainult sama lepingu jaoks tehtud pakkumisi, sest ainult siis oleksid müügitingimused identsed. Täiuslikku võrdlust käesoleval juhul aga teha ei saa ning komisjon oli rahul ka sellega, et metoodika (mille puhul kasutatakse üheaastase uurimisperioodi jooksul kogutud samalaadsete toodete keskmisi hindu) on õiglane. Avalikustamise käigus anti metoodika kohta ka selgesõnaline teave.

(121) Lisaks leidis komisjon, et huvitatud isikute pooldatav hinna allalöömise meetod põhjustaks nende ja teiste valimisse kaasatud eksportivate tootjate (kes müüvad sõltumatutele importijatele) marginaalide arvutamisel ebavõrdset kohtlemist. Muude eksportivate tootjate puhul kasutatud metoodika põhines CIF-taseme ekspordihinnal, mis

([18]) Kohtuasi T-107/08, Transnational Company „Kazchrome“ AO ja ENRC Marketing AG *vs.* Euroopa Liidu Nõukogu ja Euroopa Komisjon, ECLI:EU:T:2011:704.

loomulikult välistab liidu müügi-, üld- ja halduskulud ja kasumi, mis tuleneb tollivormistusjärgsest edasimüügist liidus. Komisjoni kasutatud metoodika tagas selle, et mõlemad asjaolud (nimelt see, kas eksport oli suunatud seotud või sõltumatutele ettevõtjatele liidus) said võrdse kohtlemise osaliseks. Seepärast lükati see väide tagasi.

(122) Eksportiv tootja Acron väitis, et hinna allalöömise arvutamisel oleks tulnud eristada 32 % lämmastikusisaldusega UANi ja 30 % lämmastikusisaldusega UANi liidu turul müüdud suurte koguste tõttu. Kõnealune väide esitati uuesti pärast lõplike järelduste avalikustamist. Kooskõlas selle eksportiva tootja dumpingu arvutamisel kasutatud metoodikaga muudeti lahjendatud toodete edasimüük aga 32 % lämmastikusisaldusega UANiks, kuna seda toodet importis seotud isik. Seepärast lükati see väide tagasi.

(123) Eksportiv tootja CFI väitis, et liidu tootjate valim ei olnud tüüpiline, kuna liidu idaosas asuvad tootjad on teiste piirkondade tootjatega võrreldes üleesindatud. Kui komisjon oleks pärast uurimise alguses esitatud märkuste muutmist valimit muutnud (vt ka põhjendus 12 eespool), oleks valimi näitajad sisaldanud palju vähem kõrgete veokuludega Ida-Euroopast pärit müüki. Järelikult oleks liidu tootmisharu hinna allalöömiseks kasutatud müügihind ja hinna allalöömise määr olnud palju madalam, väitis komisjon. Lisaks eeldas eksportiv tootja, et hinna allalöömise (ja turuhinnast madalama hinnaga müügi) arvutamisel ei kasutatud valimisse kuuluva tootja OCI Nitrogen müüki, kuna see äriühing ei müüks selle eksportiva tootja poolt liitu eksporditud tooteliiki.

(124) Komisjon on juba kinnitanud liidu tootjate valimi tüüpilisust ajutise määruse põhjenduses 13. Valim hõlmas üle 50 % liidu kogutoodangust ja müügimahust ning see põhines koostööd tegevate tootjate, sealhulgas kolme suurima koostööd tegeva tootja suurimal toodangu ja müügi kogusel. Mis puudutab Ida-Euroopa tootjate väidetavat üleesindatust, siis ei peetud kahe suurima tootja väljajätmist asjakohaseks. Seepärast koostati valim vastavalt alusmääruse artikli 17 lõikele 1 ja seda tehti objektiivselt. Pärast lõplike järelduste avalikustamist seadsid kasutajate ühendused AGPB ja IFA kahtluse alla ka valimi esindatavuse, viidates eelkõige Yara avaldatud pressiteatele, näitamaks, et üldiselt ei kannatanud liidu tootjad kahju. Komisjon tuletas siiski meelde, et Yara Sluiskil B.V. kaasati esialgu valimisse, kuid ta keeldus koostööst. Samuti ei sea üht liidu tootjat käsitlev pressiteade kahtluse alla koostatud valimi esindavust. Pärast lõplike järelduste avalikustamist väitis USA valitsus, et komisjon ei oleks pidanud kohaldama väljavõttelist uuringut, vaid uurima kõiki liidu tootjaid. Pidades silmas liidu asjaomaste tootjate suurt arvu ja selleks, et lõpetada uurimine ettenähtud tähtaja jooksul, otsustas komisjon juba enne algatamist piirduda mõistliku arvu liidu tootjatega, kelle uurimiseks moodustatakse valim. See on täielikult kooskõlas alusmääruse artikliga 17. Sama isik kritiseeris ka valimit, kuna leidis, et tegemist oli erapooliku valimiga, mis koostati kaebuse esitanud tootjatest, eirates tootjaid, kes kaebust ei esitanud. Komisjon tuletab meelde, et valim koostati vastavalt alusmääruse artikli 17 lõikele 1 kõigi teadaolevate tootjate, mitte ainult kaebuse esitanud äriühingute tootmis- ja müügimahtude põhjal. Esialgu valiti välja ka üks liidu tootja, kes kaebust ei esitanud, kuid kõnealune tootja keeldus koostööst. Koostööst keeldunud tootja asemel lisati valimisse teine kaebust mitteesitanud tootja. Lõpuks väljendas USA valitsus kahtlust, kas valimisse kaasatud isikute toodang moodustas olulise osa kogu liidu UANi toodangust, nagu on ette nähtud WTO dumpinguvastase lepingu artikliga 4.1. Esiteks viidatakse WTO dumpinguvastase lepingu artiklis 4.1 omamaise tootmisharu määratlusele ja mitte valimile (ning seega ei ole kõnealuses artiklis sätestatud nõuet, et valimisse kaasatud isikute toodang peab moodustama olulise osa liidu toodangust). WTO dumpinguvastase lepingu artiklis 6 ja alusmääruse artiklis 17 viidatakse väljavõttelisele uuringule ja valim oli, nagu eespool märgitud, kõnealuste sätetega täielikult kooskõlas. Seepärast lükati asjaomased märkused tagasi.

(125) Hinna allalöömiseks kasutatud müügiandmete osas rõhutas komisjon, et uurimine näitas (ajutise määruse põhjendused 149 ja 165), et dumpinguhinnaga import surus liidu tootmisharu hindu uurimisperioodil märkimisväärselt allapoole ja seda iseäranis suurte müügikoguste puhul sellistes olulistes impordikohtades nagu Rouen ja Gent. Ajutise määruse tabelist 10 nähtub, et selle muutuse tagajärjel tekkis liidu tootmisharul uurimisperioodil kahjum. Seetõttu ei oleks õige eeldada, et liidu tootmisharu on suutnud katta kõik oma kulud (sealhulgas transpordikulud). Sellest tulenevalt väitis komisjon, et 2016. aastast kuni uurimisperioodini on liidu turul hinnad olnud allasurutud. Toimikus puudub teave selle kohta, et valimisse kaasamata liidu tootjate hinnad oleksid oluliselt erinevad valimisse kaasatud tootjate hindadest. Erinevate liidu tootjate valimisse kuulumine ei

mõjuta seega tõenäoliselt hinna allalöömist ja allasurumist, mille olemasolu kindlaks tehti. Seepärast lükati väide tagasi. Hinna allalöömise arvutustes kasutatud liidu tootmisharu müügitegevuse osas kinnitas komisjon, et 32 % lämmastikusisaldusega UANi importi võrreldi üksnes sama tüüpi müügiga liidu tootmisharus.

(126) Lisaks Euroopa kohtute praktikale, millele osutati eespool, tugines eksportiv tootja MHTL ka muudele põhjustele, jõudmaks järeldusele, et komisjoni meetod hinna allalöömise kindlakstegemiseks oli ebaseaduslik. Kõnealune isik väitis, et alusmääruse artikli 2 lõike 9 kohaldamine, mis näeb ette ekspordihinna kindlaksmääramise seotud isiku kaudu liidus toimuva müügi korral, on hinna allalöömise ja turuhinnast madalama hinnaga müügi arvutamise analoogia puhul vastuolus alusmääruse artikli 3 lõikega 1, kuna see säte oleks kohaldatav ainult dumpingu arvutamisel ja seda ei saanud kahjuanalüüsis kasutada. Lisaks rikuks kasutatud metoodika ka WTO seadusi, kuna see ei kujuta endast õiglast võrdlust.

(127) Komisjon tuletab meelde, et hinna allalöömise marginaali kindlaksmääramiseks ja hinna allalöömise olemasolu kindlakstegemiseks asjaomases riigis ei ole alusmääruses ette nähtud konkreetset metoodikat. Komisjonil on seega selle teguri hindamisel ulatuslik kaalutlusõigus. Kaalutlusõigust piirab vajadus tagada, et järeldused põhineksid otsesel tõendusmaterjalil ja et uurimine oleks objektiivne, nagu on nõutud alusmääruse artikli 3 lõikes 2. Samuti tuletas komisjon meelde, et alusmääruse artikli 3 lõikes 3 on konkreetselt sätestatud, et hinna olulise allalöömise olemasolu tuleb uurida dumpinguhinnaga impordi tasandil, mitte mis tahes järgneva edasimüügihinna tasandil liidu turul.

(128) Seega rääkides hinna (eelkõige ekspordihinna) allalöömise arvutamisel kasutatavatest elementidest, peab komisjon välja selgitama liidu turul liidu tootjate konkureerimise tegeliku või võimaliku alguspunkti. Alguspunktiks on tegelikult esimese sõltumatu importija ostuhind, kuna sellel äriühingul on põhimõtteliselt valik osta kas liidu tootmisharult või kolmandate riikide tarnijatelt. Hinnang peaks lähtuma ekspordihinnast liidu tollipiiril, mille taset peetakse võrreldavaks liidu tootmisharu tehasehinnaga. Sidusimportijate kaudu toimuva eksportmüügi puhul peaks võrdlus olema õige pärast seda, kui kaup ületab liidu piiri, mitte turustusahela hilisemas etapis, näiteks kaupade müümisel lõppkasutajale. Seega võttes aluseks dumpingumarginaali arvutamisel kasutatava analoogse lähenemisviisi, on ekspordihinna arvutamise aluseks esimesele sõltumatule kliendile edasimüügi hind, mida on nõuetekohaselt korrigeeritud alusmääruse artikli 2 lõike 9 alusel. Kuna see artikkel on alusmääruse ainus säte, milles antakse juhiseid ekspordihinna arvutamiseks, on selle kohaldamine analoogia põhjal põhjendatud. Turuhinnast madalama hinnaga müümise arvutamisel märkis komisjon, et alusmääruse artikli 2 lõike 9 kasutamine ei tinginud asümmeetrilist võrdlust (erinevalt Jindali juhtumist), sest turuhinnast madalama hinnaga müügi võrdluse puhul arvutati liidu tootmisharu sihthind, mis hõlmas ainult tootmiskulusid, müügi-, üld- ja halduskulusid ning sihtkasumit, ning seega on see võrreldav arvestusliku ekspordihinnaga. Teisisõnu ei võetud liidu tootmisharu sihthinna võrdlemisel arvestusliku ekspordihinnaga arvesse liidu tootjate seotud müügiüksuste kulusid.

(129) Eksportiv tootja Eurochem väitis ka, et komisjon on hinna allalöömise arvutamisel teinud mitu tehnilist viga, eriti seoses ekspordihinna arvutamisega CIF-tasemel, ja pärast nende vigade parandamist jõudis äriühing järeldusele, et tema import liitu ei alandanud liidu tootmisharu hindu. Komisjon analüüsis neid väiteid ja arvutas vastavalt sellele ümber ekspordihinna. Komisjon jõudis siiski järeldusele, et selle eksportiva tootja import lõi liidu tootmisharu hinnad alla.

(130) Sama eksportiv tootja väitis, et komisjon peaks hinna allalöömise arvutamisel esitama liidu tootmisharu tarnetingimuste jaotuse. Komisjon leiab, et sellise jaotuse esitamine ei ole vajalik, arvestades üksikasjalikke selgitusi liidu tootmisharu müügi kohta liidu turul. Seepärast lükati see väide tagasi.

(131) Fertilizers Europe rõhutas, et hindade langus ja allasurumine olid uurimisperioodil selged ning need võivad olla veelgi kahjulikumad kui hinna allalöömine. Sellega seoses tuletas komisjon meelde, et ajutise määruse põhjendustes 166 ja 167 oli ta juba jõudnud järeldusele, et liidu turuhinnad olid 2017. aastal tõepoolest langenud ning et liidu turuhinnad olid uurimisperioodil alla surutud, sest vaatamata gaasikulude edasisele suurenemisele müügihinnad ei kasvanud, tingituna dumpinghinnaga impordi üha suurenevate mahtude mõjust. See oli selgelt võimalik impordi koondumise tõttu niisugustesse sadamatesse nagu Gent ja Rouen, turu läbipaistvuse tõttu ja selle tõttu, et UAN on väga homogeenne toode, mida ostetakse peaaegu üksnes hinna alusel. Seetõttu oli liidu tootmisharu sunnitud müüma kiiresti vähenevate marginaalidega, mille tulemuseks oli 3,5 % kahjum uurimisperioodil.

(132) Selleks et uurida mõne huvitatud isiku väidet, mille kohaselt hinna allalöömise arvutusi ei tehtud samal kaubandustasandil, uuris komisjon asjaga seotud klientide liike. Vaatlusalustest riikidest toimus import importijatele ja turustajatele suures mahus. Valimisse kaasatud liidu tootjad müüsid müüjatele, turustajatele, põllumajandustoodete jaemüüjatele ja suurtele ühistutele. Kõik need kliendid ostsid hulgi ja tarnisid klientidele suuri koguseid. Vaid väga väike osa valimisse kaasatud liidu tootmisharu müügist toimus lõpptarbijatele ja seda ei kasutatud põhjenduses 115 nimetatud arvutustes. Seetõttu järeldati, et hinna allalöömise arvutused tehti samal kaubandustasandil.

(133) Eksportiv tootja CFI väitis, et komisjon oleks pidanud oma hinna allalöömise arvutamisel arvestama hindade hooajalisusega. Kuna UANi ei kasutata kogu aasta vältel võrdselt, erinevad hinnad märkimisväärselt olenevalt ostmise ajast. Lisaks kaasneks hooajaväliselt tehtud ja seega nii palju madalama hinnaga ostmisega ka palju suuremad ladustamiskulud kui need, mida komisjon kasutas hinna allalöömise (ja turuhinnast madalama hinnaga müügi) arvutustes impordihindade korrigeerimisel.

(134) Komisjon uuris valimisse kaasatud eksportivate tootjate esitatud andmeid arve esitamise kuupäeva järgi, et näha, kas uurimisperioodi hinnad kõikusid, näidates hooajalisi erinevusi, ja teha kindlaks, millised isikud müüsid kõrg- või madalhooajal. Komisjon leidis, et uurimisperioodil olid hinnad kõige kõrgemad 2018. aasta jaanuarist märtsini. Analüüsiga tehti ka kindlaks, et liidu tootmisharu müüs aasta läbi suhteliselt ühtlaseid koguseid. Lisaks sellele jagunes import vaatlusalustest riikidest aasta jooksul suhteliselt hästi. Seetõttu puudusid olemasolevate andmete põhjal tõendid selle kohta, et arvutamisele oleks olnud olulist ja järjepidevat hooajalist mõju. Seepärast lükati see väide tagasi.

(135) Kaks Venemaa eksportivat tootjat Acron ja Eurochem väitsid, et komisjon on oma hinna allalöömise arvutamisel teinud mitu tehnilist viga. Eelkõige vaidlustas üks neist CIF-väärtuste arvutamise seoses lahjendatud toote ümberarvestamisega eksporditud tooteks pärast koguste teisendamist. Vastavalt põhjenduses 52 esitatule lükati see väide tagasi.

(136) Pärast lõplike järelduste avalikustamist väitis USA valitsus, et komisjon ei ole suutnud koostada hinnamõju, sealhulgas hinna allalöömise analüüsi, kogu vaatlusalust perioodi hõlmavate andmete põhjal, mitte ainult uurimisperioodi hindade alusel. See väide lükatakse tagasi. Hinnamõju käsitleva ajutise määruse põhjendustes 164–166 esitatud järeldused põhinevad kogu vaatlusalust perioodi hõlmaval analüüsil. Asjaomastest riikidest pärit impordi hinnad langesid vaatlusaluse perioodi jooksul 30– 34 %, olenevalt riigist. Müügihindade langus oli eriti ilmne 2016. aastal (võrreldes 2015. aastaga 23–27 %, olenevalt riigist), samal aastal registreeriti asjaomastest riikidest pärit impordi oluline kasv – eelmise aastaga võrreldes 50 %. 2016. aastal registreeriti ka liidu tootmisharu müügihindade suurim langus (26 %) ja sellest ajast alates on liidu tootmisharu kasumlikkus hakanud vähenema. Nii impordihinna kui ka liidu tootmisharu hinna suundumused osutavad sellele, et vaatlusalune import põhjustas hindade langust või allasurumist vaatlusalusel perioodil. Lisaks, nagu on selgitatud allpool põhjenduses 152, on hinna allalöömine vaid üks tegur palju ulatuslikumas hinnamõju analüüsis, mille puhul peamine põhjuslik argument on hindade langus või allasurumine.

(137) Kuna asjakohastest riikidest importimise kohta muid märkusi ei esitatud, kinnitas komisjon ajutise määruse põhjendustes 113–131 esitatud järeldused.

4.4. **Liidu tootmisharu majanduslik olukord**

4.4.1. *Üldised märkused*

(138) Kuna märkusi ei esitatud, kinnitas komisjon ajutise määruse põhjendustes 132–136 esitatud järeldused.

4.4.2. *Makromajanduslikud näitajad*

(139) Teatavad huvitatud isikud taotlesid selgitusi ajutises määruses esitatud makromajanduslike näitajate metoodika ja allika kohta. Ajutise määruse põhjenduses 134 ja vastavates tabelites mainitu kohaselt kinnitab komisjon, et makromajanduslike näitajate andmete allikas oli Fertilizers Europe. Siiski ei kinnitatud Fertilizers Europe'i esitatud arvnäitajaid alati nii, nagu neist teavitati. Teatavate näitajate, eriti tootmise, tootmisvõimsuse, tootmisvõimsuse kasutamise ja kogu müügimahu osas asendas komisjon Fertilizers Europe'i esitatud teatavad äriühingupõhised andmed, kui need erinesid ühe valimisse kuuluva äriühingu kontrollitud andmetest. Jaotusandmete usaldusväärse jaotuse saamiseks seotud ja sõltumatute isikute ning liidu müügi ja ekspordi vahel kasutati jaotamise alusena kontrollitud valimisse kuuluvaid andmeid. Lisaks võeti arvesse Fertilizers Europe'i andmeid lõppvarude ja tööhõive kohta, kuid otsustati kasutada kontrollitud valimi andmete põhjal ekstrapoleerimist, kuna seda peeti usaldusväärsemaks. Huvitatud isikud said need selgitused esialgsele avalikustamisele järgnenud ärakuulamiste käigus.

(140) Pärast lõplike järelduste avalikustamist leidis eksportiv tootja Acron, et eespool esitatud selgitus näitab, et komisjoni analüüs makromajanduslike näitajate kohta põhines kontrollimata andmetel ja oli ebatäpne. See väide lükati tagasi. Eespool nimetatud lähenemisviis kirjeldab Acroni väidetele otse vastupidist, nimelt seda, et tootmisharu esitatud andmeid kontrolliti üksikasjalikult ja põhjalikult, samuti kirjeldati kaalutlusi, kuidas neid andmeid tuleks kõige paremini kasutada.

(141) Nii ärakuulamisele järgnenud kirjalikus esildises kui ka pärast lõplike järelduste avalikustamist väitis eksportiv tootja Acron, et ajutises määruses esitatud tootmisvõimsuse rakendusnäitajad olid ülehinnatud, kuna tehastes vaheldus UANi tootmine muude kõrgema lisandväärtusega väetiste tootmisega. Eksportiv tootja CFI esitas märkused ajutises määruses esitatud tootmisvõimsuse ja tootmisvõimsuse ärakasutamise näitajate kohta. Ta väitis, et võimsusnäitajad olid tõenäoliselt liiga kõrged, kuna need hõlmavad kasutamata tootmisvõimsust.

(142) Esiteks on õige, et ajutises määruses esitatud arvud sisaldasid kasutamata tootmisvõimsuse mahtu. Kui kasutamata tootmisvõimsus välja jätta, oleks kogu tootmisvõimsus uurimisperioodil ligikaudu 7 000 000 tonni (8 385 000 tonni asemel) ja tootmisvõimsuse ärakasutamine 56 % (46 % asemel). Isegi kui kasutamata tootmisvõimsus välja jätta, oleks suundumus analüüsiperioodil siiski langev ja on väga sarnane ajutises määruses kasutatud andmetega.

(143) Teiseks leidis komisjon ajutises määruses märgitud tootmisvõimsuse ja tootmisvõimsuse ärakasutamise küsimusega tegeledes oma analüüsis, et tootjad on võimelised (mingil määral) tootmist erinevate lämmastikul põhinevate toodete vahel vahetama. Seetõttu ei pidanud komisjon tootmisvõimsust ja selle ärakasutamist teguriteks, millel oli kõnealuses konkreetses uurimises oluline mõju kahjule.

(144) Eksportiv tootja Acron väitis, et liidu tootmisharu tootmisvõimsuse ärakasutamine oli 100 % ja kogu teavitatud kasutamata tootmisvõimsust kasutati selle asemel muude väetiste tootmiseks. Siiski ei esitanud ta selle väite kinnitamiseks ühtegi tõendit ning ajutises määruses esitatud tootmisvõimsuse ja tootmisvõimsuse ärakasutamise arvud on nõuetekohaselt kontrollitud. Seepärast lükati see väide tagasi.

(145) Kuna makromajanduslike näitajate kohta muid märkusi ei esitatud, kinnitas komisjon ajutise määruse põhjendustes 137–147 esitatud järeldused.

4.4.3. *Mikromajanduslikud näitajad*

(146) Eksportiv tootja Eurochem väitis, et arvestades ajutises määruses sisalduvaid erinevaid viiteid gaasihindade kõikumisele, oleks liidu tootjad pidanud esitama mittekonfidentsiaalse kokkuvõtte, mis näitab gaasi kokkuostuhindade suundumusi. Valimisse kaasatud tootjate gaasi kokkuostuhindu ei olnud aga küsimustikus nõutud ja seetõttu neid vastuses äriühingutele ei esitatud. Need hinnad saadi ja neid kontrolliti kontrollkäikude ajal ning kohapealse kontrolli käigus võetud lisasid käsitleti konfidentsiaalsena, kuna need kajastavad liidu tootjate sisemisi kulusid. Koondatud ja mittekonfidentsiaalses vormis koostati need järgmiselt.

Valimisse kaasatud tootjate gaasi kokkuostuhinnad (indekseeritud)

2015	2016	2017	IP
100	*72*	*83*	*89*

(147) Eksportiv tootja CFI esitas oma märkused kapitali kaasamise võime kohta ajutise määruse põhjenduses 158. Isik väitis, et üldiselt ei ole äriühingu kapitali kaasamise võime otseselt seotud rahavoogudega, vaid pigem äriühingu üldise finantsseisundiga. Siiski näitas liidu tootja selle uurimise käigus, et ta rahastab investeeringuid tavaliselt rahavoogude ülejäägist. Lisaks selgus uurimisel, et liidu tootmisharu üldine finantsolukord on vaatlusalusel perioodil selgelt halvenenud. Seetõttu ei lükanud tõstatatud punkt ajutise määruse põhjenduses 158 esitatud järeldusi ümber.

(148) CFI väitis ka, et liidu tootmisharu kantud kahju oleks erinev, kui seda analüüsitaks iga liidu tootja kohta eraldi. See tuleneb sellistest probleemidest nagu äriühingute gaasi hankimise kulud või geograafiline asukoht.

(149) Kahjuanalüüs põhineb kogu liidu tootmisharul, mitte üksikutel tootjatel. Seetõttu ei ole üksikute äriühingute/kontsernide olukord üldhinnangu jaoks asjakohane. Igal juhul näitas uurimine, et kõnealusel juhul olid kõigil kolmel valimisse kaasatud liidu tootjal (keda peetakse liidu tootmisharu tüüpilist olukorda kajastavateks) sarnased ja negatiivsed suundumused. Seepärast lükati see väide tagasi.

(150) Eksportiv tootja Acron ja Venemaa valitsus vaidlustasid järelduse kahju kohta, märkides teatavaid kahjutegureid, mis nende sõnul ilmutasid analüüsiperioodi mõnes etapis või isegi enne seda positiivset arengut. Igasuguses tähendusrikkas hinnangus tuleb siiski arvesse võtta kõiki alusmääruse artiklis 3 loetletud tegureid, nagu komisjon antud juhul tegi. Seepärast lükkas komisjon need väited tagasi.

(151) Kuna mikromajanduslike näitajate kohta muid märkusi ei esitatud, kinnitas komisjon ajutise määruse põhjendustes 148–158 esitatud järeldused.

4.4.4. *Järeldus kahju kohta*

(152) Kuna kahju suhtes tehtud järelduse kohta muid märkusi ei esitatud, kinnitas komisjon ajutise määruse põhjendustes 159–161 esitatud järeldused.

5. **PÕHJUSLIKUD SEOSED**

5.1. **Dumpinguhinnaga impordi mõju**

(153) Eksportiv tootja MHTL väitis, et põhjusliku seose hindamine põhines hinna allalöömise olemasolul. Kuna äriühing pidas hinna allalöömise kehtestamise metoodikat puudulikuks, oleks seega ka kogu põhjusliku seose analüüs puudulik ja rikuks artikli 3 lõikes 2, artikli 3 lõikes 3, artikli 3 lõikes 5, artikli 3 lõikes 6, artikli 3 lõikes 7 ja artikli 3 lõikes 8 sätestatut.

(154) Pärast esialgset avalikustamist saadud märkuste analüüsi kinnitas komisjon, et asjaomastest riikidest pärit import lõi liidu tootjate müügihinnad madalamaks. Igal juhul võeti põhjusliku seose analüüsis lisaks hinna allalöömise tuvastamisele arvesse ka hulka muid tegureid. Ajutise määruse põhjendustes 166 ja 167 on vaatlusaluse impordi põhjustatud hinnalangus koos hinna allasurumisega uurimisperioodi jooksul tõepoolest peamine põhjuslik

argument. Selle määruse tabelis 7 on ka näidatud, et liidu tootmisharu müügihinnad langesid vaatlusalusel perioodil palju rohkem kui kulud. Samamoodi langesid 2016. aastast kuni uurimisperioodini müügihinnad, samas kui tootmise ühikuhind tõusis märkimisväärselt. Mõlemad suundumused näitavad vaatlusaluse impordi põhjustatud hinnatõusu. Seda järeldust kinnitati lõppanalüüsis ja seetõttu lükati eksportiva tootja väide tagasi.

(155) Kuna seoses järeldusega, milles käsitleti kindlakstehtud kahju omistamist asjaomasele impordile, muid märkusi ei esitatud, kinnitas komisjon ajutise määruse põhjendustes 163–167 esitatud järeldused.

5.2. **Muude tegurite mõju**

(156) Mitu huvitatud isikut ei nõustunud komisjoni rolliga, mis omistati ajutise määruse põhjendustes 163–167 dumpinguhinnaga impordile, kuna nad pidasid kahju tekitamise eest vastutavaks muid tegureid. Neid väiteid käsitletakse allpool.

5.2.1. *Uurea (maailmaturu)hind*

(157) Mitu huvitatud isikut kordas väidet, et UANi hindade muutumine on enamikul turgudest korrelatsioonis uurea hindade muutumisega. Nad ei nõustunud ajutise määruse põhjendustes 176 ja 177 esitatud komisjoni väitega selle analüüsi kohta, kuna see ei kirjelda täpselt argumenti, mille kohaselt vastutab liidu tootmisharu kantud kahju eest uurea hinna muutumine, mitte import asjaomastest riikidest.

(158) Eksportiv tootja CFI märkis ka seda, et faktid ei toeta ajutise määruse põhjenduses 149 esitatud komisjoni tähelepanekut, mille kohaselt liidu tootmisharu müügihinnad langesid 2016. aastal impordi suurenemise tõttu ja et need hinnad püsisid madalal. Liidu tootmisharu müügihindade muutumine tuleneb täielikult uurea hindade muutumisest. Sama väidet korrati ka pärast lõplike järelduste avalikustamist ning seda väitis ka Eurochem.

(159) Komisjon nõustus, et uurea ja UANi hinnasuundumused on üldjoontes sarnased. Erinevatest statistilistest allikatest saadud teabe põhjal võib mõlema väetise hinnamuutuste vahel märgata teatavat korrelatsiooni. Vahel on see korrelatsioon tugev, kuid mõnikord, näiteks vaatlusalusel perioodil, järgivad UANi ja uurea hinnad liidus erinevaid arengusuundumusi. Näiteks esitas kaebuse esitaja 26. aprilli 2019. aasta esildises kokkuvõtte vaatlusaluse perioodi erinevatel hetkedel kaubandusväljaannetes avaldatud uurea ja UANi olulistest hinnaerinevustest liidus lämmastikuühiku kohta.

(160) Liidu tootja OCI Nitrogen väitis, et UANi impordi suurenemine peaks UANi ja uurea hinna „lämmastikuvaba“ hinna vahel suuremat erinevust põhjustama, et põhjendada järeldust põhjusliku seose kohta dumpinguhinnaga impordi osas. Äriühingu analüüs ei osuta olulisele erinevusele kuudes, kus impordimahud suurenesid, ja seetõttu jõudis isik järeldusele, et vaatlusaluse impordi ja liidu tootjatele tekitatud kahju vahel ei ole põhjuslikku seost.

(161) Isegi juhul, kui korrelatsioon on olemas, ei tähenda see, et dumpinguhinnaga importi ei võiks pidada vastutavaks liidu tootmisharule tekitatud kahju eest. Seoses kõnealuse impordi mõjuga liidu tootmisharu olukorrale tuletas komisjon esmalt meelde, et võrreldes eelmise aastaga toimus impordi hindade suurim langus (–30 %) ja impordi kõige tugevam tõus mahud (+ 50 %) 2016. aastal. Samal aastal kaotas liidu tootmisharu turuosa (–14 %), müügihinnad langesid (–26 %) ja kasumlikkus hakkas järsult vähenema kuni olulise kahjumini uurimisperioodil. Nende asjaolude põhjal ei saa vaidlustada seda, et dumpinguhinnaga impordi ja kahju vahel on selge põhjuslik seos.

(162) Vaatlusaluse liidu tootja tehtud analüüs ei märka seda seost, tuginedes igakuise impordi mahu ja hinnaerinevuse analüüsimisel kuupõhisele („uureavabale“) impordile. Komisjon ei ole sellise analüüsiga nõus. Esiteks sisaldavad nii uurea kui ka UAN lämmastikku ja neid kasutab sama tootmisharu (st põllumajandustootjad). Seetõttu ei ole teatava korrelatsiooni olemasolu üllatav Teiseks ignoreerib „korrigeeritud“ hinnaerinevuse kuupõhine võrdlemine

impordimahtudega tõsiasja, et hindades lepitakse sageli kokku mitu kuud enne nende tegelikku liitu sisenemist ja et neid varieeruvad vastavalt aastaajale, mille jooksul need kehtestatakse. Sellest tulenevalt leidis komisjon, et puudub alus i) hindu „korrigeerida“, nagu asjaomane isik seda oma väites tegi; ja ii) järgnevale kuupõhisele analüüsile palju väärtust omistada. Selle põhjal ei saa uurea ja UANi hindade vaheline korrelatsioon vähendada põhjuslikku seost dumpinguhinnaga impordi ja kahju vahel.

(163) Eksportiv tootja CFI ei nõustunud komisjoni järeldusega, et uurea hetkehinnad erinevates asukohtades üle maailma näitavad vaatlusalusel perioodil sõltuvalt turust hinnaerinevusi. Ta väitis, et komisjoni viidatud teave näitas tegelikult, et uurea maailmaturuhinnad on korrelatsioonis. Lisaks kritiseeris ta ajutise määruse joonealuses märkuses 15 viidatud materjalides nimetatud nelja turgu, kuna kaks neist asusid Hiinas, mida komisjon peab uurea osas moonutatuks, ning väitis, et Mehhiko lahe FOB pargase või Lähis-Ida graanulite kujul FOB võrdlusalused turuhinnad, mis on väidetavalt palju olulisemad, puudusid. Sellega seoses märkis komisjon, et mis puudutab materjali kvaliteeti, siis kuna ükski huvitatud isik ei esitanud õigeaegselt autoriõiguseta graafikuid väetisehindade kohta, kasutas komisjon teatud olemasolevaid autoriõiguseta andmeid, mis näitavad igal juhul, et hiljuti toimus uurea hinnakujundus erinevates maailma paikades erinevalt.

(164) Pärast lõplike järelduste avalikustamist märkis Eurochem, et komisjon kasutas korrelatsiooni puudumise tõendamiseks esialgu Hiina hindu ning rõhutas, et komisjon ei olnud kasutanud pärast tähtaega esitatud selgitusi. Pärast kõikide asjaga seotud kättesaadavate tõenditega tutvumist jõudis komisjon järeldusele, et uurea maailmaturuhind ei mõjutanud oluliselt liidu tootmisharu. Seda seisukohta kinnitavad ka järgmises põhjenduses esitatud väited.

(165) Pärast lõplike järelduste teatavakstegemist esitas Fertilizers Europe täiendavad tõendid selle kohta, et uurea ja UANi hindade vaheline korrelatsioon katkes uurimisperioodil ja ega ole siiani taastunud. See teave kinnitas põhimõtteliselt komisjoni järeldust, et korrelatsioon ei ole struktuuriliselt tugev, vaatamata mitme isiku väidetele.

(166) OCI Nitrogen vaidlustas ka asjaolu, et komisjon kasutas ajutise määruse põhjenduses 176 teavet, mis oli Internetis avalikult kättesaadav, kuid seda teavet ei lisatud avalikku toimikusse. Huvitatud isiku sõnul kohustaksid alusmääruse artikli 2 lõike 6a punkt c ja artikli 2 lõike 6a punkt e komisjoni kasutama ainult uurimistoimikus sisalduvat teavet, mida komisjon saab nõuetekohaselt kontrollida ja mis on antud juhul võimatu, kuna isik, kellelt teave pärineb, keeldus uurimises koostööd tegemast.

(167) Komisjon lükkas selle väite tagasi ja märkis, et alusmääruse artikli 2 lõike 6a punkt c ja artikli 2 lõike 6a punkt e ei ole kõnealusel juhul asjakohased, kuna need on seotud dumpingumäärade arvutamisega oluliste moonutuste korral eksportivates riikides. Lisaks peaks komisjon hoolikalt tegutsedes ristkontrollima teavet, millele huvitatud isikud tuginevad teiste asjakohaste teabeallikate ees. Nii kontrollis komisjon teatud andmeid uurea hindade kohta, mille OCI Nitrogen esitas 2018. aasta esitluse vastu ja mille teine liidu tootja oli menetluse käigus oma veebisaidil kättesaadavaks teinud. Vaatlusaluses esitluses on toodud uurea hindade graafik 2015. aasta jaanuarist maailma eri paigus, nagu on turuteabe pakkujad tsiteerinud.

(168) Seetõttu, nagu on märgitud ajutise määruse põhjenduses 177, järeldas komisjon esialgu, et uurea (maailmaturu) hinnal ei saanud olla olulist mõju liidu tootmisharu müügihindadele ja selle kahjustatud olukorrale.

5.2.2. *Muud tegurid*

(169) Eksportiv tootja Eurochem ei nõustunud ajutise määruse põhjenduses 155 esitatud komisjoni märkusega, et import põhjustas liidu tootmisharu müügihindade allasurumist, märkides, et liidu tootmisharu hindu surus alla maagaasi kulude suurenemine alates 2017. aastast. Pärast lõplike järelduste avalikustamist korrati seda väidet. Venemaa valitsus väitis ka, et maagaasikulude suurenemine mõjutas liidu tootmisharu kasumlikkust. Seda küsimust on juba käsitletud ajutise määruse põhjendustes 178–180. Kuigi gaasi hinna muutus võis tingida kulude suurenemise, ei olnud gaasi ega ka muude kulude kasv põhjus, miks liidu tootmisharu ei suutnud suurendada oma hindu (mida asjaomane import alla surus), et hoida ära uurimisperioodil kindlakstehtud kahju. Üks isikutest väitis, et liidu tootmisharu kasumlikkus langes 2017. aastal ja uurimisperioodil järsult ning tugevalt, kuna vaatamata maagaasi hindad ja seega ka kulude märkimisväärsele tõusule otsustati „tegutseda turu vastu“ ning hoida hinnad suhteliselt madalal 2016. aasta tasemel. Kõnealune isik väitis, et liidu tootmisharul oli muid valikuid, mida ei toeta toimikus

sisalduvad faktid, mis näitavad, et isegi nende hindade korral kaotas liidu tootmisharu 2016. aasta ja uurimisperioodi vahel 3,5 % turuosa liidus (ajutise määruse tabel 5). Liidu tootmisharu kaotatud 2,1 protsendipunkti suurune liidu turuosa alates 2016. aastast on vastupidine liidu turuosa suurenemisele 3,7 protsendipunkti võrra vaatlusaluse impordi tõttu samal perioodil (ajutise määruse tabel 2). Samal perioodil, st 2016. aastast kuni uurimisperioodini, langesid asjaomastest riikidest pärit impordi keskmised hinnad veelgi enam kui 7 % võrra (ajutise määruse tabel 3). Liidu tootmisharu ei saanud turuosa kaotuse piiramiseks ja kooskõlas kulude suurenemisega oma müügihindu tõsta, mille tulemuseks oli tugev hindade allasurumine ja kasumlikkuse järsk langus. See tähendab, et dumpinguhinnaga impordi suurenenud mahtude põhjustatud hindade allasurumine tõi kaasa kasumlikkuse languse, kuna sellise stsenaariumi korral ei saanud liidu tootmisharu kulude suurenemise kajastamiseks oma müügihindu tõsta. Seega ei seleta gaasihinna muutus antud juhul kasumi kahanemist ja seda ei saa pidada liidu tootmisharu kahjustatud olukorda soodustavaks teguriks.

(170) Mitu huvitatud isikut väitis, et põhjusliku seose analüüs oli valimi tõttu ebaõige, kuivõrd see ei olnud liidu tootmisharus tüüpiline, kuna äriühingutel AB Achema ja Grupa Azoty on äriühingupõhised keerulised probleemid, mida kõigil teistel liidu tootjatel ei ole. Eelkõige kordasid nad, et äriühingud AB Achema ja Grupa Azoty suhtes kehtivad reguleeritud ja kõrged gaasihinnad ning nende müümisel Lääne-Euroopasse, kus suurem osa UANi müüakse, kohalduvad neile liiga suured transpordikulud. Samad väited esitati uuesti pärast lõplike järelduste avalikustamist.

(171) Selle väite asjus tuleks kõigepealt märkida, et kahju hindamisel võetakse arvesse kõigi liidu tootjate makromajanduslikke näitajaid, nagu on selgitatud ajutise määruse põhjendustes 134–136. Valimisse kaasatud tootjate tasandil hinnatakse ainult mikromajanduslikke näitajaid. Seetõttu ei mõjuta valimi koosseis enamiku makromajanduslike näitajate negatiivset suundumust, eriti tootmismahtude, müügimahtude ja turuosa osas. Teiseks, nagu juba mainiti eespool põhjenduses 124, moodustati valim sarnase toote tootmis- ja müügimahu põhjal uurimisperioodil ning see moodustas üle 50 % liidu tootmis- ja müügimahust. Seetõttu peetakse seda tüüpiliseks ja alusmääruse artikli 17 sätetele täielikult vastavaks.

(172) Mis puudutab äriühingute AB Achema ja Grupa Azoty gaasihindu, uuris komisjon kõigi kolme valimisse kaasatud liidu tootja puhul, kuidas ja mis hinnaga gaasi hangiti. Kuigi gaasi hinnad ja muud gaasi hankimise kulud on liikmesriigiti selgelt erinevad, oli selge, et gaasi hinna suundumus oli kõigi kolme tootja puhul sarnane. Gaasikulud vähenesid 2016. aastal ja suurenesid 2017. aastal ning uurimisperioodil (vt ka tabel eespool esitatud põhjenduse 146 all). Kõigi kolme tootja kasumlikkus langes analüüsiperioodil pidevalt, kuna kõrgemad kulud (suurim ja kõige kõikuvam kulu oli gaas) ei olnud kooskõlas kõrgemate müügihindadega 2017. aastal ning uurimisperioodil. Teisisõnu – vaatamata sellele, et mõnede näitajate puhul võisid eespool nimetatud absoluutarvud eri tootjate lõikes erineda (nagu märkis Eurochem pärast lõplike järelduste avalikustamist), kandsid kõik kolm tootjat kahju ning ei ole märke ega tõendeid selle kohta, et teistsuguse valimi puhul oleks tehtud teistsugune järeldus kahju kohta.

(173) Arvestades küsimust, et valimisse kaasatud liidu tootjate geograafiline asukoht tekitas kahju vaatlusaluse toote turuleviimisega seotud veokulude tõttu, oli uurimisperioodil 20 teadaolevat vaatlusaluse toote tootjat, kellel olid tootmisrajatised kõigis liidu piirkondades. Ehkki osa müügimahust veeti mereveostena liidu teistesse piirkondadesse, toimus suurem osa müügist kohalikul turul ([19]). Kolmandaks ei ole ebatavaline, et tootjatel on kliente nii kaugel, et

([19]) Pärast lõplike järelduste avalikustamist väitis CFI, et seda ei võetud hinna allalöömise ja turuhinnast madalama hinnaga müügi arvutamisel arvesse. See ei vasta tõele. Asjaolu, et suurem osa liidu tootmisharu müügist toimus kohalikul turul, tähendas muu hulgas ka seda, et ligikaudu 60 % liidu tootmisharu müügihindade puhul kasutati hinna allalöömisega seotud arvutuste tegemiseks tehasehindu ning sama suhet kasutati ka turuhinnast madalama hinnaga müügi arvutustes kasutatud sihthinna korrigeerimisel transpordikulude arvessevõtmiseks.

kaasnevad veokulud on märkimisväärsed. Komisjoni uurimise jaoks on oluline aga see, et ebaõiglase hinnaga impordi mõju tõttu surutakse sellistel turgudel hindu alla. Samuti tuleks märkida, et liidu tootmisharu sai analüüsiperioodi esimese kahe aasta jooksul mõistliku kasumi, vaatamata geograafilisele asukohale.

(174) Põhjenduse 107 kohaselt olid Roueni või Genti müümise korral transpordikulud CIF-punkti ligikaudu 15–20 % CIF-hinnast. Sellised kulud tekkisid aga igal aastal ning nii 2015. kui 2016. aastal oli kogu tööstus, sealhulgas tootjad, kellel olid sellised CIF-kulud, kasumlikud. Eespool märgitu kohaselt näitavad selle juhtumi suundumused, et kahju oli ilmne kõigile kolmele valimisse kaasatud tootjale, mitte ainult Poolas ja Leedus asuvatele tootjatele. Seetõttu jõuti järeldusele, et toote turuleviimisega seotud veokulud ei nõrgenda põhjuslikku seost dumpinguhinnaga impordi ja liidu tootmisharu kantud kahju vahel.

(175) OCI Nitrogen märkis, et komisjon eiras väidet, mille kohaselt on integratsioon väetisetööstuses võtmetähtsusega. Ta väitis, et UANi tootmisliini muude väetiste tootmisliinidega integreerimata jätmine muudab tootja turukõikumiste suhtes haavatavaks ja on näide enda tekitatud kahjust. Siiski tootsid kõik kolm valimisse kaasatud äriühingut UANi ja muid väetisetooteid kombinaatides. Asjaolu, et mõni tootja tugines UANile suuremal määral kui mõni teine tootja, ei tähenda, et kahju oleks nende enda tekitanud. Seepärast lükati see väide tagasi.

(176) Eksportiv tootja CFI väitis, et tootlikkus langes 1 %, samas kui tööjõukulud kasvasid 10 %, ning kuna sellised lisakulud ei olnud impordiga seotud, oleks pidanud seda komisjoni põhjusliku seose analüüsis arvesse võtma.

(177) Komisjon lükkas selle väite tagasi, kuna töötaja keskmise tööjõukulude suurenemine ei kajastu samasuguses tootmisühiku maksumuse muutuses, mis ajutise määruse tabelis 7 näidatu kohaselt hoopis vähenes vaatlusalusel perioodil 11 % võrra. Lisaks võib tootlikkuse langust seostada liidu tootjate UANi toodangu üldise vähenemisega vaatlusalusel perioodil, mis on samuti seotud impordi survega liidu UANi turule.

(178) Liidu tootja OCI Nitrogen ning eksportivad tootjad CFI ja Acron väitsid ka, et komisjon jättis ekslikult arvesse võtmata ajutise määruse põhjenduses 186 esitatud hooajalisuse mõju hindadele. Eelkõige rõhutasid nad, et komisjon ei saa väita, et aastane keskmistamine kompenseeriks hinna hooajalisuse mõju. Nad väitsid, et AB Achema teatas, et ta vähendas tegevust ja toodangut 2016. aasta juunist oktoobrini 50 % võrra ja et tavaliselt peatab ta osa tootmisest igal aastal, tavaliselt suvel, kui turud pakuvad vähest nõudlust silmas pidades madalaimaid väetisehindu. Seoses AB Achema tootmise peatamisega näitas uurimine, et mitte ainult AB Achema, vaid ka muud UANi tootjad vähendavad hooldustööde või remonditööde tõttu ajutiselt tootmist või peatavad selle. On loogiline, et sellised toimingud kavandatakse võimaluse korral madalhooajaks. Lisaks loob ajutise määruse põhjendus 166 seose mõne liidu tootmiskatkestuse ja turu madalseisu vahel. Igal juhul, nagu juba järeldati põhjendustes 133–134 esitatud müügi leviku ja hindade analüüsi järel, puuduvad tõendid selle kohta, et hindade analüüsil oleks oluline ning järjepidev hooajaline mõju. Komisjon peab hindade aastast keskmistamist õiglaseks, kuna UANi äris on tavaks tagada mõne järgneva aasta esimese poole tarne mahud ja hinnad käesoleva aasta teises pooles. Seega kinnitab komisjon, et see väide tuleks tagasi lükata.

(179) Eksportivad tootjad CFI ja Eurochem väitsid, et liidu tootmisharu on suurendanud oma eksportmüüki liidu müügi arvelt ning see tingis vastupidiselt vaatlusalustest riikidest pärit impordi kasvule liidu tootmisharu turuosa vähenemise. Lisaks väitis Eurochem, et liidu tootmisharu otsustas liidu UANi turu arvelt keskenduda kasumlikumatele lämmastikupõhistele toodetele nagu ammooniumnitraat ja kordas oma väidet ka pärast lõplike järelduste avalikustamist. Pärast lõplike järelduste avalikustamist korrati ka seda, et importi oli vaja puudujäägi korvamiseks, kuna liidu tootmisharu oleks kaotanud huvi UANi tootmise vastu liidus asuvatele klientidele. Nagu ajutise määruse punktis 5.2.2 on juba selgitatud, kompenseeriti liidu tootmisharu suurenenud müüki oma eksporditurgudel (ligikaudu 280 000 tonni) vaid väikese osa ehk ligikaudu 700 000 tonni arvelt liidu turul. Isegi kui arvestada vähenenud tarbimist samal perioodil, ei saa väita, et liidu tootmisharu ei suuda suurenenud eksportmüügi tõttu oma liidus asuvat kliendibaasi teenindada. Komisjon peab teatavate liidu tootjate tootmise üleminekut (nagu on tunnistatud ajutise määruse põhjenduses 139) loogiliseks meetmeks, mille on kasutusele võtnud liidu tootjad, kes seisavad silmitsi kasumlikkuse ja UANi hindade langusega liidus seoses impordiga asjaomastest riikidest. Samuti ei saanud juhtumi asjaolude valguses suurendatud tähelepanu eksporditurgudele liidu tootmisharule kahju tekitada,

vaid vastupidi, see võis dumpinguhinnaga impordi tekitatud kahju piiratud määral leevendada. Tuletatakse meelde, et liidu tootmisharu tootmisvõimsuse ärakasutamine langes vaatlusalusel perioodil 7 protsendipunkti võrra 46 %-ni. Seetõttu ei mõjutanud eksportmüügi kasv negatiivselt liidu tootmisharu suutlikkust vastata liidu turu vajadustele. Seetõttu lükatakse kõnealused väited tagasi.

(180) Venemaa valitsus väitis, et asjaolu, et kaebuse lk 57 viitas liidu tootjate tootmisvõimsuse ärakasutamise suurenemisele 21 % võrra ajavahemikus 2013–2017, tingis vajaduse seose puudumise järele Venemaalt pärit väidetava dumpinguhinnaga impordi ja liidu tootmisharu olulise kahju vahel. See väide lükatakse tagasi. Ajutise määruse tabelis 4 on näidatud tootmisvõimsuse kasutamise langus vaatlusalusel perioodil.

(181) Pärast lõplike järelduste avalikustamist väitis Eurochem, et liidu tootmisharu kantud kahju põhjustas pigem turudünaamika kui import asjaomastest riikidest. Turudünaamika, millele Eurochem osutas, hõlmas uurea hinnalangust ja gaasikulude arengusuundumusi. Sellega näis Eurochem kordavat ümbersõnastatud kujul nii enda varasemaid väiteid kui ka teiste isikute väiteid, mis olid juba läbi vaadatud ja tagasi lükatud. Siiski võib komisjoni järelduste kokkuvõtteks öelda, et liidu tootmisharu suutis 2015. ja 2016. aastal kasumit teenida, olenemata sellest, kas gaasi hind oli kõrge või madal. Siiski oli selge, dumpinguhinnaga odava impordi üha suurenev maht hoidis hinnad 2017. aastal ja uurimisperioodil madalal ning seetõttu ei saanud liidu tootmisharu oma kulude katmiseks hindu tõsta. Seetõttu lükati tagasi väide, et liidu tootmisharu kantud kahju põhjustas pigem turudünaamika kui import asjaomastest riikidest.

(182) Pärast lõplike järelduste avalikustamist märkisid CFI ja IFA, et täiendavad maksud, mida valimisse kaasatud liidu tootja AB Achema pidi uurimisperioodil tasuma, mõjutasid äriühingu ja valimisse kuuluvate isikute kasumlikkust. Komisjon pidanud seda käsitama tegurina, mis võis olla põhjustanud kahju. Siiski tuleb märkida, et gaasiostukulud (sh tasud, maksud ja transport) vähenesid analüüsitud ajavahemikus kõigi kolme tootja puhul. Tegelikult järgisid kõigi kolme tootja gaasiostukulud sarnast suundumust. Puudusid tõendid selle kohta, et ühe liidu tootja kantud täiendavad kulud oleksid oluliselt mõjutanud valimisse kaasatud tootmisharu kasumlikkust. Vastupidi, liidu tootmisharu vähenev kasumlikkus tulenes sellest, et liidu tootmisharu ei suutnud tõsta oma hindu kooskõlas kogukulude kasvuga. Seepärast lükati see väide tagasi.

5.2.3. *Järeldus*

(183) Eespool kirjeldatu põhjal ja kuna muid märkusi ei esitatud, järeldas komisjon, et ükski teine esialgses või lõplikus etapis uuritud tegur ei saanud märkimisväärselt mõjutada liidu tootmisharu kahjustatud olukorda. Seega ei suutnud ükski eraldi ega ühiselt analüüsitud teguritest nõrgendada dumpinguhinnaga impordi ja liidu tootmisharule tekitatud kahju vahel kindlaks tehtud põhjuslikku seost sellisel määral, et see ei oleks enam tõeline ega oluline ning see kinnitab ajutise määruse põhjenduses 190 toodud järeldust.

6. **MEETMETE TASE**

(184) Venemaa eksportivad tootjad väitsid, et alusmääruse artikli 7 lõike 2a kohase väiksema tollimaksu reegli kohaldamata jätmise hindamine ainult Venemaa impordi suhtes tooks kaasa dumpinguvastaste tollimaksude sissenõudmise diskrimineerival viisil, mis on vastuolus WTO dumpinguvastase lepingu artikliga 9.2.

(185) Komisjon märgib kohe, et väiksema tollimaksu reegli kohaldamine ei ole WTO dumpinguvastase lepingu kohaselt kohustuslik, kuna artikli 9.1 kohaselt on selle kohaldamine soovitav. Puuduvad täiendavad sätted, mis selgitaksid selle rakendamise sisulisi üksikasju, kui WTO liikmesriigid otsustavad reeglit kohaldada. Seetõttu on ELil väiksema tollimaksu reeglite kohaldamise korra osas lai kaalutlusruum.

(186) Lisaks märgib komisjon, et vastupidiselt selle eksportiva tootja arusaamale kohaldatakse madalama tollimaksu reeglit endiselt dumpinguvastase tollimaksu alusmääruse (viimati muudetud 30. mail 2018) alusel. Pärast muudatuse tegemist on muutunud selle kohaldamise viisid, näiteks juhtudel, kui esinevad artikli 7 lõike 2a kohased tooraine moonutused, peetakse dumpingumarginaali liidu tootmisharule tekkinud kahju peegeldavaks, nagu on selgitatud ka ajutise määruse põhjendustes 221–237.

(187) Diskrimineerimine võib aset leida ainult siis, kui kahte sarnast olukorda käsitletakse erinevalt või kui kahte erinevat olukorda käsitletakse ühtemoodi. Samal loogikal põhineb ka WTO dumpinguvastase lepingu artiklis 9.2 esitatud mittediskrimineerimise säte, sõltumata sellest, kas seda kohaldatakse ka väiksema tollimaksu reegli kohaldamise korra suhtes, mis ei ole lepingu kohaselt kohustuslik.

(188) Sellel konkreetsel juhul tegi komisjon alusmääruse artikli 7 lõike 2a kohaselt tooraine moonutamise kindlaks ainult Venemaa, mitte teiste uurimisega hõlmatud eksportivate riikide puhul, nagu on selgitatud täiendavalt põhjenduses 217. Seetõttu ei ole Venemaa eksportivate tootjate olukord, kus esineb tooraine moonutusi, võrreldav Trinidadi ja Tobago ning Ameerika Ühendriikide eksportivate tootjate olukorraga, kus sellised moonutused puuduvad. Seepärast lükati see väide tagasi.

6.1. **Sellise marginaali uurimine, millest piisaks liidu tootmisharule tekitatava kahju kõrvaldamiseks Trinidadi ja Tobago ning Ameerika Ühendriikide puhul.**

(189) Mitu isikut väitis, et *Jindal Saw* mõjutab ka turuhinnast madalama hinnaga müügi marginaalide arvutamist. Siinkohal tuleb selgitada, et kõnealuses uurimises kasutatud turuhinnast madalama hinnaga müügi marginaal kui kahju kõrvaldamist võimaldav tase määrati kindlaks liidu tootjate tootmiskulude põhjal. Tehasekuludele ei lisatud kulusid, et katta liidu tootmisharu seotud müügiettevõtete kulud, kui need on olemas. Seega ei esine antud juhul asümmeetriat, mille Üldkohus seoses Jindali kohtuasjaga turuhinnast madalama hinnaga müügi arvutamise puhul kindlaks tegi, ning seetõttu lükatakse väide tagasi.

(190) Tuletatakse meelde, et esialgses etapis arvutati turuhinnast madalama hinnaga müügi marginaal, kasutades CIF-tasemel arvestuslikku sihthinda, mis moodustaks ligikaudu 40 % liidu tootmisharu müügist. Tehasehinnast CIF-hinnaks muutumise kulud moodustasid ligikaudu 15–20 % CIF-hinnast. Kõnealuseid kulusid korrigeeriti lõplikus etapis veidi ülespoole, et parandada teatavate valimisse kaasatud liidu tootjate CIF-hinna puhul kindlaks tehtud väike arvutusviga, mille tulemusel need hinnad olid pisut alahinnatud. Tegelikud arvud on konfidentsiaalsed ja need avalikustati huvitatud isikutele.

(191) Eksportiv tootja CFI väitis, et komisjon ei oleks tohtinud sihtkasumit arvutada aastatel 2013–2015 saadud kasumi põhjal, kuna ajavahemik 2006–2015 oleks liidu tootmisharu jaoks andnud erakordselt kõrgeid tulusid erakordselt kõrgete uurea hindade tõttu maailmaturul. Samamoodi väitis eksportiv tootja MHTL, et liidu tootmisharu sihthinna arvutamisel kasutatud sihtkasum oli põhjendamatult kõrge. Äriühing väitis, et see 10 % suurune sihtkasum ei olnud kooskõlas 8 % ja 5 % suuruse sihtkasumiga, mis kehtestati hulgas muudes väetistega seotud uuringutes aastatel 2000 ja 2001. Komisjon ei esitanud elemente, mis viitaksid suure sihtkasumini viivate asjaolude muutumisele. Seetõttu tuleks see vastavalt alusmääruse artikli 7 lõikele 2c kehtestada minimaalsele tasemele 6 %.

(192) Siinkohal tuleb tähelepanu tuleb juhtida asjaolule, et kõnealuses uurimises sihtkasumi määramise metoodika valimisel ja sobiva perioodi kindlaksmääramisel on komisjon võtnud arvesse, et kasumimäärad võivad kõikuda. Nagu märgiti ajutise määruse põhjenduses 154, saavutati kasumimäär 14 % 2015. aastal, kui impordi osakaal oli endiselt madal. Seetõttu lükkab komisjon tagasi väite, et kasutatud 10 % suurune määr oli ebamõistlikult kõrge või erakordne.

(193) Eksportiv tootja CFI väitis, et kuna muud põhjused peale impordi olid samuti liidu tootmisharule kahju tekitavad või vähemalt raskendavad tegurid, oleks sihtkasumi vähendamine kohane, et kajastada nende muude põhjuste mõju. See väide lükatakse tagasi.

(194) Nagu leiti põhjenduses 183, jõudis komisjon järeldusele, et muud tegurid ei aidanud liidu tootmisharu kahjustavale olukorrale kaasa. Lisaks nagu on selgitatud ajutise määruse põhjendustes 198 ja 199, määrati sihtkasum vastavalt alusmääruse artikli 7 lõikes 2c sätestatud uutele eeskirjadele. Artikli 7 lõikes 2c viidatakse mitmesugustele teguritele

nendevahelist hierarhiat määratlemata. Komisjon võttis arvesse kasumlikkuse taset enne uurimisalustest riikidest pärit impordi suurenemist, kasumlikkuse taset, mis on vajalik kogukulu ja investeeringute, teadus- ja arendustegevuse ning innovatsiooni kulude katteks, ja kasumlikkuse taset, mida eeldatakse tavaliste konkurentsitingimuste korral. Alusmääruse artikli 7 lõike 2c kohaselt otsustas komisjon kasutada kaalutud keskmist kasumit, mille liidu tootmisharu saavutas perioodil 2013–2015, st vahetult enne impordi kasvu ja paralleelset kasumlikkuse langust liidu tootmisharu poolel. See tagab, et sihtkasum kajastab normaalseid konkurentsitingimusi turul, kuna dumpinguhinnaga impordi turuosa oli endiselt väike. Impordi kasv ja kasumlikkuse langus alates 2016. aastast on ilmne ning ükski teine tegur ei eraldi ega ühiselt ei nõrgestanud põhjuslikku seost, nagu on selgitatud ajutise määruse põhjenduses 190.

(195) Pärast ajutiste meetmete kehtestamist muutis komisjon artikli 7 lõike 2d kohaselt pisut oma tulevaste vastavuskulude kalkulatsiooni. Selles ajakohastati Euroopa heitkoguste saastekvootide eeldatavad kulud (vt ajutise määruse põhjendus 202), kasutades nüüd prognoositavaid hindu, nagu esitati 30. mai 2019. aasta Bloomberg New Energy Finance'is. See Euroopa heitkoguste saastekvootide keskmine hind on lõplikult kindlaks määratud kui 25,81 eurot toodetud süsinikdioksiidi tonni kohta võrreldes 24,14 euroga ajutises etapis toodetud süsinikdioksiidi tonni kohta. Ka muid arvutuse elemente muudeti vajaduse korral pisut. Selle põhjal tehti kindlaks lisakulud 3,8 % (esialgses etapis määratud 3,7 % asemel) ja need kulud lisati mittekahjustavale hinnale. Huvitatud isikutele tutvumiseks esitatud toimiku lisamärkuses selgitatakse nende muudatuste üksikasju. Huvitatud isikud ei esitanud muid märkusi peale põhjenduses 197 käsitletud märkuste.

(196) CFI ja Acron väitsid ka, et komisjon ei oleks pidanud tulevaste vastavuskulude osas vastavalt artikli 7 lõikele 2d korrigeerimisi tegema, kuna komisjoni järeldus ei kinnita positiivsete tõendite olemasolu ja puudub piisav kindlus, et liidu tootmisharu peab selliseid kulusid tulevikus kandma. Samuti leidis CFI, et sihthinna arvutamine varasemate tootmiskulude ja varasema kasumi alusel, kajastades samal ajal tulevasi kuluelemente, on ebajärjekindel ning ebatäpne. See väide lükati tagasi, kuna ajutine määrus selgitab täielikult vastavuskulude tulevase korrigeerimise õiguslikku alust ja selliste kulude arvutamiseks kasutatud meetod põhineb positiivsetel tõenditel, mis esindavad parimat olemasolevat teavet.

(197) Pärast lõplike järelduste avalikustamist väitis Fertilizers Europe, et vahepeal oleks Euroopa heitkoguste saastekvootide keskmine hind veelgi tõusnud, esitades andmeid, mis pärinesid mujalt kui esialgses ja lõplikus etapis kasutatud allikast (Bloomberg New Energy Finance). Seega väitis Fertilizers Euroopa, et komisjon peaks selle küsimuse ümber hindama. Komisjon pidas siiski väga oluliseks, et Euroopa heitkoguste saastekvootide eeldatavate kulude kindlaksmääramiseks kasutatava võrdlusaluse allikas ja ajastus (nii esialgse kui ka lõpliku kindlakstegemise puhul) oleksid selgelt määratletud. Seepärast kinnitatakse põhjenduses 195 nimetatud numbrid.

(198) Eksportiv tootja MHTL väitis, et komisjon on ekslikult arvutanud madalama hinnaga müügi marginaali arvestusliku CIF-ekspordihinna alusel eespool põhjenduses 126 nimetatud põhjustel. Komisjon jäi seisukohale, et põhjendustes 108–110 selgitatud põhjustel on teatava müügi korral asjakohane kehtestada tootmiskulud CIF-tasemel, et kehtestada kahjumarginaal õiglaseks võrdlemiseks täpsel ning mõtestatud tasemel.

(199) Sama eksportiv tootja väitis ka, et komisjon oleks pidanud oma kahju arvutamisel kasutama nimetajana erinevat CIF-hinda, et kajastada liidu turule suunatud müügi lepingulisi eripärasid. Sellegipoolest on komisjoni väljakujunenud tava kasutada dumpingu ja kahju arvutamisel nimetaja määramiseks liidu tollidele deklareeritud tegelikku hinda. See meetod on õiglane viis marginaalide kindlaksmääramiseks ja tagab, et nii dumpinguhindade kui ka madalama hinnaga müügi marginaalid määratakse protsendina samast hinnast. Seepärast lükati see väide tagasi.

(200) Lõplike arvutuste tulemus on esitatud järgmises tabelis.

Riik	Äriühing	Dumpingumarginaal (%)	Turuhinnast madalama hinnaga müügi marginaal (protsentides)
Trinidad ja Tobago	Methanol Holdings (Trinidad) Limited	55,8	16,2
Trinidad ja Tobago	Kõik muud äriühingud	55,8	16,2
Ameerika Ühendriigid	CF Industries Holdings, Inc.	37,3	23,9
Ameerika Ühendriigid	Kõik muud äriühingud	37,3	23,9

6.2. **Sellise marginaali uurimine, millest piisaks liidu tootmisharule tekitatud kahju kõrvaldamiseks Venemaa puhul.**

(201) Venemaa koostööd tegevate eksportivate tootjate lõpliku kaalutud keskmise impordihinna ja liidu tootmisharu lõpliku sihthinna võrdlus, et hinnata Venemaa suhtes, kas ajutiselt kehtestatud dumpingumarginaal oleks suurem kui liidu tootmisharule tekkinud kahju kõrvaldamiseks piisav marginaal, andis järgmise tulemuse.

Riik	Äriühing	Dumpingumarginaal (%)	Turuhinnast madalama hinnaga müügi marginaal (protsentides)
Venemaa	PJSC Acron	31,9	13,7
Venemaa	Aktsiaselts Azot	20,0	16,3
Venemaa	Aktsiaselts Nevinnomyssky Azot	20,0	16,3
Venemaa	Kõik muud äriühingud	31,9	16,3

(202) Seega kinnitati, et arvutatud turuhinnast madalama hinnaga müügi marginaal on väiksem kui dumpingumarginaal ja komisjon peaks viima läbi alusmääruse artikli 7 lõikes 2a ettenähtud uurimise.

(203) Pärast lõplike järelduste avalikustamist väitis Eurochem, et liidu tootmisharu müügihinda, mida kasutati turuhinnast madalama hinnaga müügi puhul, tuleks vähendada 7 eurot tonni kohta, et võtta arvesse ühe tonni UANi tootmiskulude erinevust 2017. aastal ja uurimisperioodil, kuna kõnealune kulude suurenemine oleks pidanud olema tingitud gaasi hinna tõusust ning seega ei tohiks seda seostada vaatlusaluse impordiga. Sama isik väitis, et liidu tootmisharu müügihinda tuleks vähendada veel 15 %–20 %, et võtta arvesse liidu tootjate kauget asukohta kui veel üht kahju tekkimise põhjust.

(204) Eespool põhjendustes 169, 173 ja 174 selgitatud põhjustel ei saa ei gaasi hinna muutumist, transpordikulusid ega valimisse kaasatud tootjate asukohta pidada liidu tootmisharule kahju tekitavaks teguriks. Nagu on selgitatud eespool põhjenduses 124, on liidu tootjate valim liidu tootmisharu suhtes tervikuna tüüpiline ning asjaomaste isikute asukoht näitajaid ei moonuta.

(205) Seoses sihtkasumiga, mida kasutati liidu tootmisharu sihthinna arvutamiseks (vt ajutise määruse põhjendused 198–200 ja põhjendused 191–194 eespool), väitis Acron pärast lõplike järelduste avalikustamist, et komisjon peaks avalikustama liidu tootmisharu kaalutud keskmise kasumi aastatel 2013 ja 2014 ning 2015. aastal teenitud kasumi, et arvutada kaalutud keskmine sihtkasum aastatel 2013–2015, või kohaldama 8 % sihtkasumit, mida kasutati ammooniumnitraadiga seotud uurimise läbivaatamisel, mis hiljuti lõpule viidi. Komisjon ei olnud väites esitatud põhjendustega nõus. Seoses liidu tootmisharu kasumlikkusega 2013. ja 2014. aastal tuleb siiski märkida, et kuna valimisse kuuluvate isikute kasum oli 2015. aastal 14 % ning kaalutud keskmine kasumimarginaal 10 %, on selge, et liidu tootmisharu kasum oli 2013. ja 2014. aastal oluliselt väiksem kui 2015. aastal. Valimisse kuuluvate tootjate 2013. ja 2014. aasta täpseid kaalutud keskmisi kasumimäärasid, mida arvutustes kasutati, ei saa esitada, sest üks valimisse kaasatud tootjatest, OCI Nitrogen, ei saanud komisjonile 2015. aastale eelneva perioodi kohta oma kasumlikkusandmeid esitada ja seetõttu kasutati nende aastate kohta tehtud arvutustes ainult kahe tootja

kasumlikkust. Seepärast ei olnud nende andmete avalikustamine kasumlikkusandmete konfidentsiaalsuse tõttu võimalik. Liidu tootmisharu kaalutud keskmine kasumlikkus jäi iga 10 % arvutuses kasutatud aasta puhul siiski vahemikku 5–9 %.

(206) Lisaks väitis Acron, et komisjon ei oleks pidanud tulevaste vastavuskulude puhul artikli 7 lõike 2d kohaseid korrigeerimisi tegema, kuna puudub piisav kindlus, et liidu tootmisharu peab selliseid kulusid tulevikus kandma. Seda väidet on käsitletud eespool põhjenduses 196. Komisjon jäi seisukohale, et sellised tulevased täiendavad vastavuskulud on täpselt arvutatud vastavalt toimikus sisalduvale positiivsele teabele. Seepärast lükati väide tagasi.

6.3. **Tooraine moonutused**

(207) Tooraine moonutuste uurimine ja artikli 7 lõike 2a Venemaa suhtes kohaldamise põhjused on esitatud ajutise määruse põhjendustes 207–220.

(208) Mõlemad Venemaa eksportivad tootjad väitsid, et komisjon on jätnud tähelepanuta asjaolu, et kaebus ei sisaldanud piisavalt tõendeid, mis õigustaksid uurimise algatamist alusmääruse artikli 7 lõike 2a kohaselt.

(209) Ajutise määruse põhjenduses 207 leidis komisjon, et kaebuse esitaja esitas selle kohta piisavalt tõendeid ja viitas konkreetselt maagaasi kahekordsele hinnastamisele Venemaal. Eelkõige sisaldas kaebus Vene tehase tegevuse näidet, sealhulgas tootmiskulusid, mis näitas selgelt, et gaasi maksumus moodustab palju rohkem kui 17 % tootmiskuludest. Lisaks sisaldas kaebus Venemaa gaasi omamaiste hindade ja liitu suunatud ekspordi hindade võrdlust, näidates et viimane on märkimisväärselt kõrgem. Lisaks sisaldasid nii kaebus kui ka kommenteeritud kokkuvõte selgesõnalisi viiteid alusmääruse artikli 7 lõike 2a kohaldamisele, pidades silmas riigi kunstlikult madalaid fikseeritud omamaiseid gaasihindu, mis väidetavalt kujutavad endast struktuurimoonutusi. Seepärast lükatakse see väide tagasi.

(210) Lisaks vaidlustas üks Venemaa eksportiv tootja uurimise järeldused alusmääruse artikli 7 lõike 2a kohaldamistingimuste osas. Ehkki huvitatud isik ei vaidlustanud 30 % suuruse ekspordimaksu olemasolu, ühe äriühingu monopoli olemasolu gaasi eksportimisel ega kahekordse hinnasüsteemi olemasolu, nagu on kirjeldatud ajutise määruse põhjendustes 212–215, vaidlustas ta alusmääruse artikli 7 lõike 2a kaks järgmist tingimust:

a) asjaolu, et nende moonutavate meetmete tulemusel on gaasihind Venemaa turul märkimisväärselt madalam kui tüüpilistel rahvusvahelistel turgudel olevad hinnad;

b) asjaolu, et maagaasi kulud moodustasid rohkem kui 17 % vaatlusaluse toote tootmiskuludest.

(211) Esimese punkti osas kordas äriühing oma argumente, et Waidhausi hinda ja kogu liidu turgu ei saa erinevalt Ameerika Ühendriikide turust pidada „tüüpiliseks rahvusvaheliseks turuks“.

(212) Nagu on selgitatud ajutise määruse põhjenduse 55 punktis d, leidis komisjon, et Waidhausi hind on tüüpilise rahvusvahelise turuhinna võrdlusalus. Siiski tuleb mainida, et isegi kui komisjon peaks Ameerika Ühendriikide turgu tüüpiliseks rahvusvaheliseks turuks, oleks reguleeritud hind Venemaa turul siiski 20 % madalam.

(213) Mis puudutab äriühingu väidet, et maagaasi kulud, välja arvatud transpordikulud, moodustasid vähem kui 17 % UANi tootmiskuludest, tuleb korrata, et vastavalt mõlema tootja küsimustiku vastustes esitatud andmetele moodustas maagaas üle 17 % vaatlusaluse toote tootmiskuludest. Seda järeldust kinnitati arvutuses, milles võeti arvesse maagaasi moonutamata hindu, st Waidhausi hinda, mis oli antud juhul sobiv olenemata sellest, kas veokulusid võetakse arvesse või mitte. Seepärast lükatakse see väide tagasi.

(214) Lisaks väitsid mõlemad Venemaa eksportivad tootjad, et üleriigilist otsust tooraine moonutamise toimumise kohta ja sellele järgnenud otsust kehtestada meetmed dumpingumarginaali tasemel ei saa üksikute äriühingute suhtes kohaldada ilma nende individuaalset olukorda hindamata. Venemaa eksportijad väitsid, et neid ei tohiks karistada Venemaa valitsuse poolse koostöö puudumise eest, mis on tingitud asjaolust, et järeldused tooraine moonutamise kohta põhinevad osaliselt alusmääruse artiklil 18.

(215) Sellega seoses tuleks märkida, et kõnealune määramine tehti eksportivate tootjate esitatud andmete põhjal. Vaatlusaluse toote tootmiskulude analüüs, äriühingute maagaasi kokkuostuhinna võrdlemine moonutamata võrdlusalusega (korrigeeritud Venemaa tehaste hinnatasemega), maagaasi kulude osakaal tootmiskuludes ja selle gaasi tarneallikad põhinesid äriühingute individuaalsetel andmetel. Mõne Venemaa gaasiturul tuvastatud moonutuse laadi tõttu oli eksportivate tootjate individuaalne käitumine ebaoluline. Näiteks said nad kasu moonutatud maagaasi hinnast, mis tulenes ekspordipiirangutest ja ekspordimaksust, sõltumata nende konkreetsest maagaasi tarneallikast (eeldusel, et tegemist on Vene päritolu maagaasiga). Lõpuks ei esitanud ükski isik tõendusmaterjali selle kohta, et ajutise määruse põhjendustes 211 kuni 214 nimetatud meetmeid ei kohaldatud.

(216) Lisaks väitsid nii Venemaa valitsus kui ka kaks Venemaa eksportivat tootjat, et artikli 7 lõike 2a kohaldamine oleks vastuolus WTO eeskirjadega, kuna seda kohaldatakse Venemaa eksportivatele tootjatele diskrimineerival alusel võrreldes ülejäänud kahe uurimisaluse riigi eksportivate tootjatega.

(217) Vene eksportivate tootjate diskrimineeriva kohtlemise väide ei olnud põhjendatud. Pärast Venemaa huvitatud isikute esialgseid märkusi uuris komisjon uurimise käigus artikli 7 lõike 2a võimalikku kohaldamist Trinidadi ja Tobago ning Ameerika Ühendriikide eksportivate tootjate suhtes. Komisjon uuris huvitatud isikute väiteid, kuid jõudis järeldusele, et artikli 7 lõike 2a kohaldamine ei ole õigustatud, nagu on selgitatud ajutise määruse põhjenduses 195:

1) kindlakstehtud meetmed kas ei olnud artikli 7 lõikes 2a loetletud moonutused

2) või need ei olnud sellist laadi, mis mõjutaksid tooraine hinda.

(218) Seepärast lükkas komisjon väite tagasi.

(219) Pärast lõplike järelduste avalikustamist kordasid mõlemad Venemaa eksportivad tootjad oma väiteid Venemaa diskrimineeriva kohtlemise kohta selles menetluses, pidades eelkõige silmas Trinidadi ja Tobago gaasituru korraldust.

(220) Selle väite puhul tuletas komisjon meelde, et ükski Trinidadi ja Tobago gaasituru väidetav moonutus ei kuulu alusmääruse artikli 7 lõikes 2a loetletud ekspordipiirangute hulka.

(221) Lisaks kordas Eurochem oma väidet, et maagaasi hind ei moodustanud tootmiskuludest 17 %. Siiski ei esitatud uusi tõendeid ega väiteid, mis oleksid muutnud selles küsimuses komisjoni järeldust, nagu on märgitud eespool põhjenduses 213.

(222) Eurochem vaidlustas komisjoni järeldused selle kohta, et maagaasiturg on moonutatud kogu Venemaal. Äriühing rõhutas asjaolu, et 30 % ekspordimaksu kohaldatakse ainult Gazpromi puhul, kuid mitte erasektori gaasitootjate (kes olid Eurochemi peamised maagaasitarnijad) ekspordimüügi suhtes.

(223) Vastuseks sellele väitele tuleks märkida, et Venemaa erasektori gaasitootjatel ei ole üldse lubatud eksportida. Peale selle ei ole veeldatud maagaasi eksport (piirangutega või ilma), millele Eurochemi väide tugineb, käesoleval juhul asjakohane, kuna tehti kindlaks, et Venemaa eksportivad tootjad ei kasutanud UANi tootmisel maagaasi toorainena ning seega jäeti veeldatud maagaas käesoleva uurimise puhul alusmääruse artikli 7 lõike 2a kohasest analüüsist välja

(224) Kuna seoses tooraine moonutustega Venemaa siseturul muid märkusi ei esitatud, kinnitas komisjon ajutise määruse põhjendustes 207–220 esitatud järeldused, nagu on selgitatud eespool põhjendustes 207–222.

6.4. **Liidu huvi alusmääruse artikli 7 lõike 2b kohaselt**

(225) Üks Venemaa eksportiv tootja väitis, et alusmääruse artikli 7 lõike 2b kohaselt ei oleks artikli 7 lõike 2a kohaldamine liidu huvides. Seda väidet toetavaid argumente käsitletakse allpool. Mitu muud huvitatud isikut esitas märkusi ka analüüsi mõne aspekti kohta ning ka neid märkusi käsitletakse.

6.4.1. *Vaba tootmisvõimsus eksportivas riigis*

(226) Mõlemad Venemaa eksportivad tootjad vaidlustasid esialgsed järeldused vaba tootmisvõimsuse kohta. Acron väitis, et ta töötab täisvõimsusel, samas kui Eurochem ennustas Venemaa UANi ekspordi langust 2020. aastaks.

(227) Need väited ei sea vähemalt lähitulevikus kahtluse alla komisjoni üldisi järeldusi Venemaa vabade tootmisvõimsuste ja Venemaa ekspordipotentsiaali kohta. Komisjon lükkas need väited tagasi ja kinnitas ajutise määruse punktis 6.4.1 esitatud järeldused.

6.4.2. *Konkurents tooraine vallas*

(228) Vene tootjad väidavad, et neil ei ole maagaasi osas ebaõiglast eelist Venemaal kehtivate gaasihindade reguleerimise tõttu. Äriühingud juhtisid tähelepanu kasvavale konkurentsile Venemaa siseturul ja muude tarnijate kui Gazprom kasvavale tähtsusele.

(229) Võttes arvesse Gazpromi turgu valitsevat seisundit riigi reguleeritud maksimumhinnaga ja maagaasi ekspordi monopoli, peavad teised väiksemad pakkujad kehtestama konkurentsis püsimiseks hindu, mis jäävad sellest reguleeritud hinnast madalamaks. See tähendab, et vastupidiselt Venemaa tootjate väidetele on konkurents Venemaal endiselt piiratud. Lisaks saavad Venemaa äriühingud ebaõiglaselt kasu maagaasi müügile kehtestatud 30 % ekspordimaksust.

(230) Üks Venemaa tootja väitis, et liidu tootmisharu importis Venemaalt märkimisväärses koguses ammoniaaki ja seetõttu saadi kaudselt kasu ka Venemaa madalatest gaasihindadest, kuna ammoniaak on pooltoode väetiste tootmiseks. Tõendid näitasid, et liidu tootmisharu tootis ammoniaaki eri allikatest pärit gaasist ega importinud Venemaalt märkimisväärses koguses ammoniaaki. Seetõttu lükati kõnealune väide tagasi.

6.4.3. *Tarneahelate mõju liidu äriühingutele*

(231) Üks Venemaa eksportiv tootja märkis, et meetmete kehtestamine dumpingumarginaali tasemel mõjutaks negatiivselt tarneahelaid, mida näitab kasutajate aktiivne osalemine. Komisjon on siiski seisukohal, et kasutajate reaktsioon on vastus ajutise määruse põhjendusele 253, milles julgustati huvitatud isikuid esitama oma arvamusi kasutajate huvide kohta. Neid arvamusi on analüüsitud ja käsitletud allpool punktis 7.3.

(232) Veel üks huvitatud isik märkis, et nõudlus on vähemalt lühikeses ja keskpikas perspektiivis väga jäik, kuna UAN on ainus vedelväetis ja see nõuab suuri investeeringuid mahutitesse ning pihustusseadmetesse. Erinevad isikud rõhutasid UANi ebapiisavat tootmist liidus, mis ei suuda katta liidu tarbimist seoses liidu tootjate tootmisvõimsuse muutumise või täieliku seiskamisega viimastel aastatel.

(233) Nõudluse jäikuse osas nõustus komisjon, et vedelväetiste kasutamine vajab teistsuguseid kasutajaseadmeid kui tahkete väetiste kasutamine. Siiski ei ole dumpinguvastaste meetmete eesmärk panna põllumajandusettevõtteid UANi muude väetistega asendama (mõni ettevõtja peab sellist asendamist igal juhul võimalikuks), vaid luua võrdsed võimalused. Seoses asjaoluga, et liidu UANi toodang on väiksem kui UANi tarbimine liidus, ei tuvastanud uurimine, et liidu turule tarnimisega kaasneks oht. Sellised riigid nagu Alžeeria ja Valgevene on alternatiivsed allikad asjaomastele riikidele. Igal juhul tooksid asjaomastest riikidest pärit impordi dumpinguvastased tollimaksud sellise impordi hinnad ainult õiglase konkurentsi tasemele. Ning nagu on märgitud ajutise määruse põhjenduses 255, on liidu UANi tootjatel võimekus/võimalus suurendada UANi tootmist, kui nad tegutsevad võrdsetel tingimustel. Isikute väiteid muutuva tootmisvõimsuse ja seiskamise kohta käsitleti eespool põhjenduses 178.

6.4.4. *Järeldus*

(234) Eespool toodu põhjal ja kuna muid märkusi ei esitatud, kinnitati ajutise määruse põhjendustes 222–237 esitatud järeldused.

7. **LIIDU HUVID**

7.1. **Liidu tootmisharu huvid**

(235) Kasutajate ühendused AGPB ja IFA kahtlesid dumpinguvastaste tollimaksude vajalikkuses, kuna väetisehinnad liidus on pidevalt kõrgemad kui maailmaturu hinnad ning lämmastiku turgu liidus kaitsevad juba imporditariifid ja/või dumpinguvastased tollimaksud (nt ammooniumnitraadi impordi suhtes). Komisjon lükkas tagasi väite, et liidu tootjad ei kannataks kahju, kuna ajutise määruse punktis 4 ja käesolevas määruses on tehtud selged järeldused liidu UANi tootjaid kahjustava olukorra kohta.

(236) Eksportiv tootja Acron seadis kahtluse alla, kas dumpinguvastased tollimaksud on liidu tootjate huvides, kuna suuremad liidu tootjad kaebust ei toetanud. Eksportiv tootja CFI ja kasutajate ühendus AGPB kahtlesid, kas dumpinguvastased tollimaksud on liidu tootjate huvides, kuna nende hinnangul ligikaudu 50 % liidu toodangu tootjatest ei taotleks dumpinguvastaste tollimaksudega pakutavat kaitset.

(237) Esiteks tuleb selgitada, et nimetatud arv ei ole õige, kuna kaebuse esitajate toodetud UANi maht moodustab 55–70 % liidu kogutoodangust. Teiseks moodustab uurimisele vastuväiteid esitanud kahe tootja UANi maht 25–35 % liidu kogutoodangust. Seega on järelejäänud tootmismahud, st need UANi kogused, mida toodavad tootjad, kes ei võtnud uurimise osas seisukohta, piiratud.

(238) Samuti tuleb märkida, et isegi kui liidu tootja on dumpinguvastase uurimise algatamise või dumpinguvastaste meetmete kehtestamise vastu, ei tähenda see tingimata, et selline tootja ei saaks kehtestatavatest meetmetest kasu. Selle põhjal võib kindlalt järeldada, et meetmete puudumisel on liidu tootmisharule tõenäoliselt negatiivne mõju, samas kui meetmete kehtestamine parandaks selle olukorda, ning see väide lükatakse tagasi.

(239) Kuna liidu tootmisharu huvide kohta muid märkusi ei esitatud, kinnitati ajutise määruse põhjendustes 239–240 esitatud järeldused.

7.2. **Sõltumatute importijate huvid**

(240) Kuna liidu sõltumatute importijate huvide kohta märkusi ei esitatud, kinnitati ajutise määruse põhjendustes 241–243 esitatud järeldused.

7.3. **Kasutajate huvid**

(241) Ajutise määruse põhjenduses 253 julgustati huvitatud isikuid esitama oma arvamusi kasutajate huvide kohta, et komisjon saaks täpsemalt analüüsida ja täiendada oma hinnangut kasutajate, eriti põllumajandustootjate osas. Mitu isikut väitis, et dumpinguvastaste tollimaksude kehtestamine on vastuolus liidu huvidega. Allpool käsitletakse pärast esialgset avalikustamist saadud märkusi ja teavet, mis on selle analüüsi jaoks olulised, ning käesoleva osa kohta pärast lõplikku avalikustamist tehtud konfidentsiaalseid märkusi.

(242) Esialgse märkusena tuletatakse meelde, et tehtud analüüsi liigi osas keskendus komisjon liidu huvide valdkonnas väljakujunenud tava järgides selle analüüsimisele, kuidas kulude suurenemine ja dumpinguvastased tollimaksud mõjutavad importijaid, kasutajaid ning teisi ettevõtjaid. Tavaliselt põhineb analüüs suures osas huvitatud isikute saadud teabel. Olenevalt kasutajate koostöö tasemest (st kas küsimustiku üksikasjalikud vastused on nõuetekohaselt esitatud) on võimalik analüüsida ka nende kasumlikkust. Käimasoleva uurimise käigus pidas komisjon, võttes arvesse arvukaid ja mitmekesiseid talumajapidamisi ning muid ettevõtjaid, keda see võib puudutada, piisava arvu „kohapealsete analüüside“ tegemist võimatuks. Selle asemel pidas komisjon õigemaks tugineda juba olemasolevale statistikale ja andmetele, nimelt komisjoni asjaomaste eriteenistuste statistikale ja andmetele.

(243) Pärast esialgset avalikustamist nõustus kasutajate ühendus AGPB komisjoni arvutusega, et UAN moodustab alla 1 % liidu põllumajanduskuludest, ([20]) ehkki ta ei nõustunud komisjoni sellekohase hinnanguga. Kasutajate ühendus IFA kritiseeris seda protsenti siiski põhjusel, et selles jäeti arvestamata, et liidu põllumajandussektor hõlmab hulgaliselt tegelikke asjaolusid. Eksportiv tootja CFI väitis, et see komisjoni analüüsi osa ei olnud kooskõlas uurimise ülejäänud osadega, kuna mõju põllumajandustootjatele arvutati kogu põllumajandussektoris, samas kui uurimise teistes osades keskendus komisjon UANile.

(244) Esiteks ei saanud komisjon seoses väitega, et mõju põllumajandussektorile tervikuna on ebaoluline, ei esialgses ega ka lõplikus etapis kontrollitavaid arvandmeid mõju kohta, mis meetmetel oleks olnud liidu UANi kasutajatele kui isoleeritud kasutajarühmale. Seega arvutas komisjon kõigepealt välja, kasutades parimaid kättesaadavaid ja usaldusväärseid statistilisi allikaid ning kooskõlas oma eespool kirjeldatud tavaga, meetmete mõju kogu põllumajandussektorile, võttes arvesse, et UAN on üks, kuid mitte kõige levinum (lämmastik)väetis liidus ([21]). Isik, kes väitis, et see analüüsi osa ei olnud kooskõlas teiste osadega, esitas ka UANiga mitteseotud arvandmed, ([22]) kuna tema käsutuses ei olnud konkreetseid andmeid UANi kohta.

(245) Lisaks, nagu on selgitatud ajutise määruse põhjenduses 251, arvutas komisjon ka mõju halvima stsenaariumi korral, mis on kõrgeima ajutise tollimaksu mõju spetsialiseerunud põllumajandusettevõttele, kus lämmastikväetisena kasutatakse ainult UANi. Selle näol on tegemist väga äärmusliku ja teoreetilise stsenaariumiga. Kõnealuse analüüsi tegemisel tugines komisjon statistilistele andmetele põllumajandustootjatest koosnevate konkreetsete kasutajarühmade kohta, kes kasutasid UANi kõige rohkem. Komisjon edastas huvitatud isikutele ka selle analüüsi tulemused.

(246) Sama eksportiv tootja tunnistas, et komisjon oli esitanud halvima stsenaariumi arvutuse, kuid kritiseeris tehtud korrigeerimisi, et viia 2013. aasta näitaja 2017. aasta tasemele lämmastikväetiste panusega teravilja, õliseemnete ja valgurikaste taimede kasvatamisse Põhja-Prantsusmaal asuva nisukasvatusele spetsialiseerunud põllumajandusettevõtte puhul. Ka see korrigeerimine tehti usaldusväärsete statistiliste allikate põhjal, nagu on selgitatud ajutise määruse joonealuses märkuses 28. Samuti nõuavad komisjoni viimased põllumajanduse arvepidamise väärtused Prantsusmaa kohta vähendavat korrigeerimist ([23]). Lisaks vaidlustas isik selle, et uurimisperioodil moodustas UAN ligikaudu 10 % selliste Prantsusmaal harilikule nisule spetsialiseerunud põllumajandusettevõtete tootmiskuludest, mis kasutavad UANi ainsa lämmastikväetise allikana, nagu leidis komisjon. Isik ei esitanud selle väite toetuseks aga ühtegi tõendit. Seetõttu lükatakse need väited tagasi.

(247) Kasutajate ühendus AGPB nõustus, et UAN moodustas uurimisperioodil kuni 10 % Prantsusmaal harilikule nisule spetsialiseerunud põllumajandusettevõtete tootmiskuludest, nagu esitas komisjon, ([24]) samas kui kaebuse esitaja esitas arvutused, rõhutades, et väetiste osakaal põllumajandustootjate kulutustes on tagasihoidlik ([25]). Kasutajate ühendused AGPB ja IFA pakkusid välja alternatiivi komisjoni metoodikale, mis hõlmaks järeldust üldiste põllumajanduskulude kohta liidus, millele järgneks ajutise määruse põhjendustes 250 ja 251 toodud halvima stsenaariumi kirjeldus. Isikute järeldused puudutavad Prantsuse kasutajate rühma, ([26]) mis on laiem kui komisjoni halvima stsenaariumi korral. Kuivõrd isikute alternatiivseid meetodeid kasutades jõuti teistsugusele järeldusele, mis ei erinenud palju komisjoni omast, leidis komisjon, et põllumajandusliku raamatupidamise andmevõrgus avaldatud andmed teravilja, õliseemnete ja valgurikaste taimede kasvatamisele spetsialiseerunud kasutajate kohta Prantsusmaal ei kahjusta komisjoni järeldusi liidu huvide kohta põllumajandustootjate osas.

([20]) t19.001843.
([21]) http://www.fertilizerseurope.com/fileadmin/user_upload/publications/statistics_publications/Stat_website.pdf
([22]) Oma 29. aprilli 2019. aasta esildise punktis 4.3.3 ei ole eksportiv tootja esitanud UANiga seotud töökohti käsitlevaid arvnäitajaid, vaid väidab, et „... 2017. aastal töötas põllumajandussektoris üheksa miljonit inimest“.
([23]) Vt dokument https://ec.europa.eu/agriculture/sites/agriculture/files/statistics/factsheets/pdf/fr_en.pdf, lk 7
([24]) Dokumendis t19.001843 väidab AGPB: „Meie vaatluskeskuse Arvalis/Unigrains/CerFrance 2018. aasta oktoobri ... andmetel moodustas lämmastikuga väetamine ... 10 % kogu talinisu tootmiskuludest Prantsusmaal aastatel 2017/2018“.
([25]) Vt t19.002111, kus kaebuse esitaja arvutas, et Prantsusmaal moodustasid väetised 8,6 % kogu vahekuludest perioodil 2015 kuni 2017, ja põllumajanduse sisendkomponentide arengu liidus, nagu on esitatud dokumendi https://ec.europa.eu/agriculture/sites/agriculture/files/statistics/factsheets/pdf/eu_en.pdf lk 10 (uuendatud: mai 2018).
([26]) Dokumendis t19.002212 esitasid asjaomased isikud arvutused, mille kohaselt moodustasid UANi kulud valitud Prantsuse kasutajate jaoks aastatel 2017/2018 9–16 %. Need valitud Prantsuse kasutajad on teravilja, õliseemnete ja valgurikaste taimede kasvatamisele spetsialiseerunud põllumajandusettevõtted (tüüp 15 või „COP“ põllumajanduse ja maaelu arengu peadirektoraadi põllumajandusliku raamatupidamise andmevõrgus). Vt ka t19.001992 isikute kasutatud võrdlusdokumentide kohta (nt https://ec.europa.eu/agriculture/sites/agriculture/files/fadn/sector-fiches/tf15_fr.pdf).

(248) IFA väitis ka, et komisjon alahindas UANi osa põllumajandustootjate tootmise kogukuludes, pidades silmas UANi hinnatõusu, mida võis täheldada alates 2018. aasta septembrist. Komisjon märkis, et selle uurimise jaoks valitud uurimisperiood on 1. juuli 2017 kuni 30. juuni 2018, mistõttu on komisjon tegutsenud õigesti ja kooskõlas alusmäärusega, kuna ta ei kasutanud eespool nimetatud analüüsi jaoks 2018. aasta teise poole andmeid. Uurimisjärgse perioodi suundumusi on siiski analüüsitud ja võetud arvesse meetmete vormi kehtestamisel, nagu on selgitatud punktis 10.1.

(249) Sama ühing ei nõustunud asjaoluga, et arvutades tollimaksu mõju Prantsusmaal harilikule nisule spetsialiseerunud põllumajandusettevõtete tootmiskuludele, kus UANi kasutatakse ainsa lämmastikväetise allikana, leidis komisjon, et ainult 70 % selliste põllumajandusettevõtete väetisekuludest vastasid UANile, kuna lämmastikväetised moodustavad 70 % kogu väetise tarbimisest liidus. Siiski ei suutnud ühing põhjendada oma väidet, mis näib olevat põhjendamatu, arvestades kaebuse esitaja dokumendis t19.002185 esitatud agronoomilisi tõhususi. Seega lükatakse isiku väide tagasi.

(250) Kasutajate ühendus Copa-Cogeca kordas, et tollimaksudega kaasnevad lisakulutused, mida põllumajandustootjad ei saa põllumajandusliku toiduahela järgnevasse etappi üle kanda, kahjustades põllumajandustootjate sissetulekuid ja nende konkurentsivõimet. Kasutajate ühendused AGPB ja IFA täpsustasid, et liidu põllumajandustootjate konkurentsivõimet takistavad juba liidus lämmastikutootjaid kaitsvad imporditariifid ja/või dumpinguvastased tollimaksud (nt ammooniumnitraadi impordi suhtes), mis maksaksid liidu põllumajandustootjatele 1 miljard eurot aastas. Isegi kui komisjon möönab, et olenevalt põllukultuurist ja selle turust on põllumajandustootjatel keeruline kulude teatavat suurenemist üle kanda, antakse allpool esitatud põhjenduses 254 ülevaade põllumajanduse stabiilse sissetuleku prognoosist lähitulevikus liidus. Komisjon tuletab ühtlasi meelde, et ajutise määruse põhjenduses 249 leidis komisjon, et UAN moodustab vähem kui ligikaudu 1 % liidu põllumajandustootmise kogukuludest ja 10 % spetsialiseerunud põllumajandusettevõtete kogukuludest (põhjendus 251). Meetmetest tuleneval hinnatõusul, kui üldse tekib, ei peaks seetõttu olema olulist mõju kogu liidu põllumajandussektorile. Seega lükatakse kõnealune väide tagasi.

(251) Pärast esialgset avalikustamist toimunud ühisel ärakuulamisel väitsid mitu kasutajat, et meetmete mõju põllumajandustootjatele oleks palju tõsisem, kui komisjon arvutas. Nad väitsid, et mõne enim mõjutatud põllumajandustootja tootmiskulud tõusevad alates 5 % kuni isegi 12 %, mitte 3 % kuni 5 %, nagu komisjon oli välja arvutanud. Need väited põhinesid muu hulgas valitud põllumajandustootjate ütluste või esitatud andmete kombinatsioonil, mida oli võimatu kontrollida, ja statistilistel andmetel. Pärast lõplike järelduste avalikustamist vähendasid asjaomased isikud, võttes arvesse läbivaadatud tollimaksumäärasid ja meetmete muudetud vormi, mida on käsitletud allpool punktis 8.1, oma prognoose 6– 9 %, sõltuvalt sellest, kas UAN moodustas nende põllumajandusettevõtte väetisekuludest 70 %, mida komisjon, nagu eespool põhjenduses 248 on märgitud, pidas äärmuslikust stsenaariumist realistlikumaks, või 100 %. See kulude kavandatud suurenemine põhines samuti UANi hindadel veebruaris 2019, mis jääb väljapoole uurimisperioodi ning lisaks olid hinnad veebruaris erakordselt kõrged (pärast seda langesid hinnad järsult). Peale selle lähtuti eeldusest, et lõplikest tollimaksudest tingitud kogukulude suurenemine on samal tasemel ühe Venemaa eksportiva tootja jaoks arvutatud suhteliselt kõrge koguselise tollimaksuga, kuid selle ühe tootja turuosa suurust arvesse võttes on tegemist liialdusega. Seetõttu lükatakse väited tagasi.

(252) Pärast ajutiste meetmete kehtestamise leidis Copa-Cogeca, et liidu põllumajandustootjate ajutise dumpinguvastase tollimaksu tasumisest tulenev lisakulu oleks 559 miljonit eurot aastas, samas kui kasutajate ühenduse IFA arvutuse alusel oleks see 312 miljonit eurot. Kasutajate ühenduse AGPB andmetel ulatuks selline lisatasu 502 miljoni euroni aastas. Komisjon märgib, et selle arvutuse korral näisid isikud olevat võtnud aluseks komisjoni kasutatud andmetest erinevad võrdlusandmed, nimelt kõrgemad ajutised tollimaksud ja UANi hinnad perioodidel, kui UANi hinnad olid (erakordselt) kõrged. Pärast lõplike järelduste avalikustamist väitis Fertilizers Europe, et kavandatava tollimaksuga seotud kulud kokku lähevad põllumajandustootjatele maksma 32,8 miljonit eurot aastas. Oma arvutuses ei võtnud äriühing siiski arvesse tollimaksu võimalikku mõju liidu tootmisharu hindadele. Komisjon leiab, et liidu põllumajandustootjate jaoks, eeldades, et importijad jätavad nende kanda 100 % tollimaksukuludest, nõuavad dumpinguvastased meetmed käesolevas määruses kehtestatud tasemel lisatasu maksimaalselt 90 miljonit eurot aastas. See näitaja põhineb konkreetsetel tollimaksudel, mida kohaldatakse asjaomaste päritoluriikide, UANi tarbimise ja turuosa suhtes uurimisperioodil, võttes arvesse ka liidu tootmisharu müügihindade tõusu.

(253) Eksportiv tootja CFI kritiseeris asjaolu, et ajutise määruse peatüki 7.3 kohaselt ei olnud dumpinguvastase tollimaksu mõju põllumajandustootjate kasumlikkusele hinnatud, samas kui komisjoni põllumajanduse peadirektoraadi aruande kohaselt ajutise määruse joonealuses märkuses 24 kannatas Põhja-Prantsusmaa nisukasvatusega tegelev põllumajandusettevõte 2013. aastal koguni 10 % kahju. Samamoodi väitsid kaks kasutajate ühingut AGPB ja IFA, et pigem tuleks mõõta dumpinguvastase tollimaksu mõju põllumajandustootjate kasumile kui selle mõju tootmiskuludele. Väidetavalt näitaks selline analüüs, et põllumajandustootjate praegused kasumimarginaalid on väga väikesed ja dumpinguvastastest tollimaksudest tulenev kulude suurenemine võib kahjustada hulga liidu põllumajandusettevõtete elujõulisust. Isikud ei nõustunud komisjoni järeldusega, et ajutiselt kehtestatud tollimaksul ei oleks Prantsusmaal harilikule nisule spetsialiseerunud põllumajandusettevõtetele ebaproportsionaalselt suurt mõju. Neist ühe sõnul võtaks teraviljale, õliseemnetele ja valgurikaste taimedele spetsialiseerunud Prantsuse teraviljakasvatajate jaoks meetmetega seotud lisakulud ära suurema osa nende praegu teenitavast kasinast kasumist. Venemaa eksportiv tootja Acron täpsustas, et põllumajandustootjate moraal oli madalaim väidetavate katastroofiliste saagikoristuste, põllumajandusettevõtete pandeemiate, kliima ja turu ebakindluse ning tootmiskuludest madalamate müügihindade tõttu. Teise Venemaa eksportiva tootja jaoks ohustaks hinnatõusu tõsidus taskukohaste alternatiivsete toodete puudumisel sektorit, kus põllumajandusettevõtete sissetulekud on juba praegu ebakindlad.

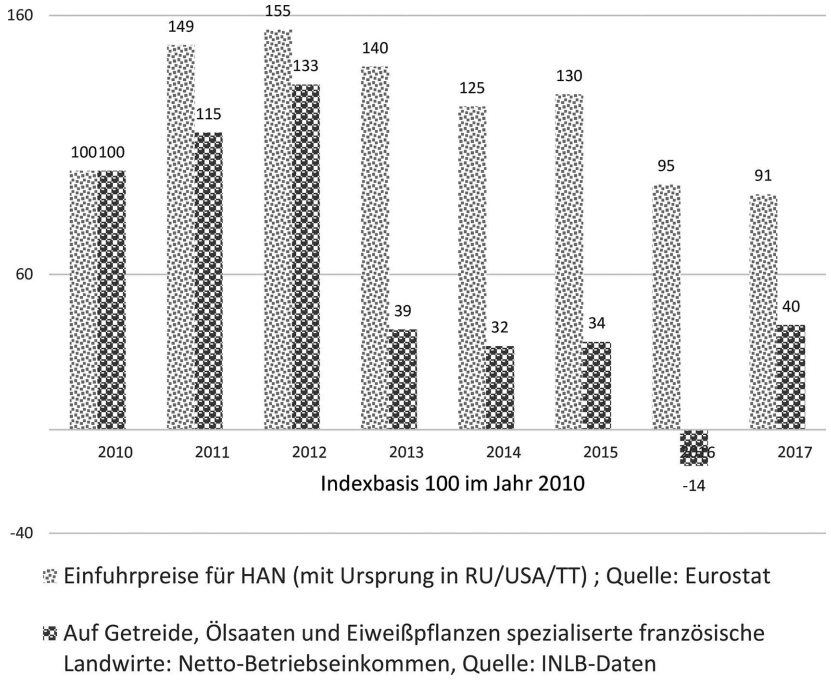
(254) Eespool esitatud väited põllumajandustootjate kasumlikkuse kohta jäetakse kõrvale.

(255) Esiteks, nagu on mainitud eespool põhjenduses 241, põhineb komisjoni analüüs huvitatud isikute saadud andmetel ning usaldusväärsel kättesaadaval statistikal ja teabel. Teiseks märgib komisjon, et avalikult kättesaadavad uuringud seavad kahtluse alla dumpinguvastaste tollimaksude olulise negatiivse mõju liidu põllumajandusettevõtete elujõulisusele. Prantsusmaal, mis peaks liidu tasandil eeldatavasti olema oluline teravilja netoeksportija, ([27]) on kahel viimasel hooajal võrreldes 2015./2016. aastaga ([28]) olnud tõepoolest paremad nisuhinnad ja saagikus, samas kui 2017. ja 2018. aastal olid põllumajandustootjatel sellistes riikides nagu Ühendkuningriik, Iirimaa ja Prantsusmaa majanduslikult üsna head tulemused ([29]). Isegi kui Prantsusmaal asuva nisule spetsialiseerunud põllumajandusettevõtte kasumlikkus oli 2013. aastal negatiivne, ([30]) viitab dokumendi „ELi turgude ja sissetulekute põllumajanduslik väljavaade 2018–2030“ ([31]) lk 79 põllumajandustulu stabiliseerumisele iga aastase tööühiku kohta kogu väljavaateperioodi vältel. Samas dokumendis märgitakse, et põllumajandustulu nominaalväärtus püsib väljavaateperioodil stabiilsena, jäädes 2016. – 2018. aasta taseme lähedale, ning et toetuste praegune olukord kehtib kogu väljavaateperioodi vältel. Samuti ennustatakse dokumendis teraviljatoodangu kasvu jätkumist liidus, mis peaks jõudma 2030. aastaks 325 miljoni tonnini (võrreldes 2018. aasta 284 miljoni tonniga), samal ajal kui hinnad peaksid eeldatavasti püsima üsna stabiilsed, olles näiteks hariliku nisu puhul ligikaudu 180 eurot/tonn.

(256) Lisaks sellele märgib komisjon, et eespool põhjenduses 252 viidatud kaks kasutajate ühendust nõustusid komisjoni väitega, et enamik liidu põllumajandustootjaid sõltub mitmest põllukultuurist. See asjaolu võib tuleneda põllumajanduslikust vajadusest, kuid seda peetakse põllumajandustootjate jaoks igal juhul turvavõrguks, kuna hinnasuundumused ja sissetulekud on põllukultuuride lõikes erinevad. Ligikaudu 50 % harilikule nisule spetsialiseerunud Prantsuse põllumajandustootjate toodangust (st „halvima stsenaariumi“ rühmaks peetavad tootjad) on mitmekesistanud oma toodangut muude põllukultuuridega.

(257) Isegi kui komisjon ei saa välistada, et lõplikul dumpinguvastasel tollimaksul võib kehtestatud tasemel olla negatiivne mõju teatavate põllumajandusettevõtete mõnedele toimingutele, on selle mõju põllumajandusettevõtete saamata jäänud tulevase kasumi osas põllumajandusele omast tsüklilisust ja ebakindlust arvestades mõõdetamatu. Igal juhul näitas uurimine, et puudub seos UANi hinna ja „halvima stsenaariumi“ korral harilikku nisu tootvate Prantsuse põllumajandusettevõtete või teraviljale, õliseemnetele ja valgurikastele kultuuridele spetsialiseerunud Prantsuse põllumajandusettevõtete netomarginaali vahel. Tõepoolest ei ole toimikus varasemaid viiteid selle kohta, et põllumajandustootjate sissetulek võib olla seotud UANi hinna langemisega või et põllumajandustootjate sissetuleku vähenemist võib seostada UANi hindade tõusuga, nagu näitab järgmine tabel:

([27]) Prognoosiga saab tutvuda põllumajanduse peadirektoraadi detsembri 2018. aasta dokumendi „ELi turgude ja sissetulekute põllumajanduslik väljavaade 2018–2030“ lk 35.
([28]) Hindade ja saagikusega saab tutvuda kaebuse esitaja liidu huvide esildise lk 4 dokumendis t19.002111.
([29]) Vt kaebuse esitaja esildis dokumendis t19.002185, nimelt lisades põllumajanduse arvepidamise uuringuid.
([30]) Vastavalt põllumajanduse peadirektoraadi dokumendi „ELi teraviljafarmide 2013. aasta aruanne põllumajandusliku raamatupidamise andmevõrgu andmete põhjal“ lk 44 oli 2013. aastal Prantsusmaal harilikule nisule spetsialiseerunud põllumajandusettevõttes brutomarginaal +49 eurot tonni kohta, samas kui netomarginaal (ilma oma teguriteta) oli –19 eurot tonni kohta.
([31]) https://ec.europa.eu/info/sites/info/files/food-farming-fisheries/farming/documents/medium-term-outlook-2018-report_en.pdf

(258) Pärast lõplike järelduste avalikustamist rõhutasid kasutajate ühendused AGPB ja IFA, et meetmed mõjutasid kõige rohkem selliste põllumajandustootjate rühma, kelle sissetulekud olid pikka aega vähenenud, ja et isegi juhul, kui nende sissetulek stabiliseeruks, jääks see endiselt madalale tasemele, mistõttu meetmetel oleks neile oluline mõju. Kuna UANi hinna ja eespool tabelis esitatud marginaali vahel puudub seos, ei ole siiski võimalik prognoosida, kas meetmed mõjutavad põllumajandustootjate kasumit oluliselt või mitte. Tegeliku mõju suurus sõltub liiga paljudest teguritest.

(259) Kasutajate ühendus IFA palus komisjonil mitte toetada ebaefektiivset tootmissektorit, millel on erinevalt põllumajandusest piiratud mõju liidu maapiirkondade majandusele. See väide on põhjendamatu ja lükatakse seetõttu tagasi. Liidu tootmisharu on võrdsete võimaluste tagamisel elujõuline ja tõhus.

(260) Vastupidiselt komisjoni järeldusele kahtlesid kasutajate ühendused AGPB ja IFA liidu põllumajandustootjate käsutuses olevate marginaalide maandamiseks mõeldud kindlustuste olemasolus. Komisjon märkis, et isikute vaated on selles küsimuses erinevad: eksportiva tootja CFI 29. aprilli 2019. aasta esildis ([32]) viitab ajutise määruse põhjenduses 251 nimetatud vahendite kasutamisele. Pärast lõplike järelduste avalikustamist väitsid AGPB ja IFA, et praegu tootmismarginaali kindlustust ELi põllumajandussektoris olulisel määral ei kasutata ning et põllumajanduslike sisendite puhul puuduvad laialdaselt kättesaadavad hinnariski maandamise vahendid. Seda väidet aga ei põhjendatud.

(261) Asjaomane eksportiv tootja seadis kahtluse alla ajutise määruse põhjenduses 251 esitatud komisjoni järelduste väärtuse, nimelt selle, et i) paljud liidu põllumajandusettevõtted sõltuvad mitmest põllukultuurist ja ii) põllumajandustootjate käsutuses on erinevad vahendid UANi hankimiseks mõistliku hinnaga. Seoses punktiga i leidis eksportiv tootja, et nisule spetsialiseerunud põllumajandusettevõtted, sealhulgas ka need, millele komisjon on oma näites viidanud, on juba suhteliselt mitmekesised, kuid ka dumpinguvastase tollimaksu mõju muudele kultuuridele kui nisu on tõsine, nagu näitasid põllumajandustootjate ühendused. Seoses punktiga ii märkis eksportiv tootja, et põllumajandustootjad kasutavad neid vahendeid juba praeguses olukorras ja seetõttu ei vähenda niisugune asjaolu tollimaksu mõju. Komisjon ei nõustunud huvitatud isikuga, kuna nii punkt i kui ka punkt ii on põllumajandustootjatele üldiselt kasulikud ja ei ole põhjust arvata, et dumpinguvastastest meetmetest põhjustatud suurenenud kulude kontekstis see nii ei oleks.

([32]) t19.002016.

(262) Eksportiv tootja Acron väitis, et asjaolu, et komisjon ei saanud UANi tootmisega seotud töökohti põllumajandusettevõtetes hinnata, ei tähenda, et vastavates põllumajandusettevõtetes UANi tootmisega seotud töökohti ei ole. Eksportiv tootja CFI ei nõustunud komisjoni arvamusega, et dumpinguvastaste meetmete mõju tööhõivele on piiratud, arvestades tööjõu prognoositavat märkimisväärset vähenemist sektoris tootlikkuse paranemise tõttu. Isik juhtis tähelepanu ka (teatud) põllumajandustootjate kulude eeldatavale tõusule aastatel 2017 kuni 2030.

(263) Komisjon selgitas, et ajutise määruse põhjendust 252 tuleks mõista nii, et eeldatavasti ei kiirenda dumpinguvastased tollimaksud tööjõu vähenemist, mille jätkumist liidu põllumajandusettevõtetes on juba praegu (ja ka varem) prognoositud. Kulude prognoositava kasvu osas viitab eespool toodud põhjendus 254 igal juhul põllumajandustulu stabiliseerumisele.

(264) Kuna kasutajate huvide kohta muid märkusi ei esitatud, kinnitati ajutise määruse põhjendustes 241–252 esitatud järeldused.

7.4. **Muud tegurid**

(265) Eksportiva tootja CFI sõnul tegi komisjon eksliku järelduse, et toimikus sisalduv teave ei võimalda arvata, kas UANi hinnatõusul, kui see toimub, oleks oluline mõju muude väetiste hinnale, kuna isiku sõnul muutuvad UANi ja ANi hinnad ühtmoodi. Selle väitega olid siiski vastuolus kasutajate esitatud materjalid, ([33]) mille kohaselt ammooniumnitraadi hinnad liidus ei olnud maailmaturuhindadega kooskõlas. Samadel põhjustel lükati tagasi ka kasutajate ühenduse Copa-Cogeca väide, et tollimaksud tõstaksid muude lämmastikväetiste hindu.

(266) Eksportiv tootja CFI kritiseeris ajutise määruse põhjenduses 257 toodud komisjoni järeldusi UANi tootmisega seotud töökohtade kohta. Isik ei esitanud alternatiivseid arvutusi ega UANi tootmisega seotud töökohtade arvutusi liidu põllumajandusettevõtetes. Seetõttu lükatakse äriühingu märkused tagasi.

(267) Venemaa eksportiv tootja Acron seadis kahtluse alla ajutise määruse joonealuse märkuse 32 („ammooniumnitraadi CO_2-jalajälg ELis on 1,1 tonni CO_2 ekvivalendi tootetonni kohta, USAs 2,3 ja Venemaal 2,6“), väites et tema enda UANi tootmisel tekkinud CO_2-jalajälg on 0,7 tonni CO_2 ekvivalendi tootetonni kohta ([34]) ja Venemaal on see näitaja 0,6–0,8. Komisjonil endal puuduvad UANi CO_2-jalajälje võrdlusuuringute andmed. Seega nagu on mainitud joonealuses märkuses selgelt öeldud, arvestati andmetes ammooniumnitraadi väärtusi kolmanda isiku jalajäljekalkulaatori abil. Euroopa asutused avaldavad andmeid, mis näitavad, et liidu äriühingud vähendavad CO_2-jalajälge ([35]).

(268) Soome põllumajandustootjate ja metsaomanike keskliit MTK väitis, et meetmed takistaksid UANi kasutamist, mis on väidetavalt väga keskkonnasõbralik väetamisviis. Eksportiv tootja Acron väitis, et UANi alternatiivid ei ole rakendamisel ainult kallimad ja kulukamad, vaid ka saastavamad. Isik viitas uuringule põllumajanduse kui peamisele lämmastikoksiidi saasteallika kohta Californias ja väitis, et kuna UANi alternatiivide kasutamine võib põhjustada keskkonnaohte, ei tohiks komisjon dumpinguvastaste tollimaksude kehtestamisega takistada liidus taskukohase hinnaga UANi kasutamist. Sellegipoolest tuletati ajutise määruse põhjenduses 256 meelde, et isegi kui UANil on põllumajanduses palju eeliseid, ei ole see keskkonna suhtes neutraalne. Kuna isik ei ole esitanud selle kohta piisavalt asjakohaseid tõendusmaterjale, jäeti väited arvesse võtmata.

(269) Acron väitis ka, et tollimaksud mõjutavad negatiivselt Euroopa turustajaid ja tarneahelaid. Kuna isik ei esitanud selle kohta ühtegi tõendit, lükati see väide tagasi.

([33]) Isikute ärakuulamismaterjalide slaid 10, t19.002212.
([34]) Acroni arvutus on esitatud dokumendis t19.002053.
([35]) https://www.eea.europa.eu/themes/industry/industrial-pollution/industrial-pollution-country-profiles-2018/2018-industrial-pollution-country-profiles

(270) Ühendus MTK seadis kahtluse alla, kellele dumpinguvastased tollimaksud kasuks tulevad, rõhutades, et enamik liidu turul tegutsevatest suurtest väetiseettevõtetest ei asu liidus. Sellega seoses tuletab komisjon meelde oma seaduslikku kohustust kehtestada dumpinguvastased tollimaksud, kui õiguslikud nõuded on täidetud, olenemata maksukoormusest või muudest kaalutlustest.

(271) Eksportiv tootja Acron väitis, et liidu tootjad üritasid UANi hindadega manipuleerida. Koostööd tegevad kasutajate ühendused juhtisid tähelepanu suurenenud koondumisele liidu tootjate seas ja liidu väetisetootjate võimalikule konkurentsivastasele tegevusele. Kuna ükski asjaomane asutus ei ole kindlaks teinud, et UANi liidu tootjad oleksid tegutsenud konkurentsivastaselt, jäeti need märkused arvesse võtmata.

7.5. **Järeldus liidu huvide kohta**

(272) Eespool toodu põhjal ja kuna muid märkusi ei esitatud, kinnitati ajutise määruse põhjendustes 239–258 esitatud järeldused.

8. **LÕPLIKUD DUMPINGUVASTASED MEETMED**

(273) Dumpingu, tekitatud kahju, põhjusliku seose ja liidu huvide kohta tehtud järeldusi silmas pidades tuleks kehtestada lõplikud dumpinguvastased meetmed, et vaatlusaluse toote dumpinguhinnaga import ei tekitaks liidu tootmisharule täiendavat kahju.

8.1. **Meetmete vorm**

(274) Eksportiv tootja CFI väitis, et väärtuselised tollimaksud ei oleks praeguse hinnatõusu puhul kohased, kuna need tagaksid liiga kõrge kaitsetaseme, ei stimuleeriks liidu tootjaid kulusid vähendama, paisutaks liialt liidu hindu ja julgustaks Gazpromi jätkama gaasi müüki liidu turul liiga kõrge hinnaga. Seetõttu väitis äriühing, et mis tahes tollimaks peaks olema tollimaksu tasumata võrdlushinna vormis CIF-maks, kuna see pakuks liidu tootmisharule piisavat kaitset, kuid ei karistaks põhjendamatult põllumajandussektorit. Kasutajate ühendused AGPB ja IFA väitsid, et minimaalne impordihind oleks komisjoni praktikaga ([36]) kooskõlas juhul, kui pärast uurimisperioodi toimuksid hinnatõusud, tagades liidu väetisetööstusele turvavõrgu, piirates samal ajal nii liidu põllumajandustootjate kulude kasvu kui ka kahju liidu ekspordi konkurentsivõimele põllumajandussektoris.

(275) Arvestades siiski uurimise tulemusi seoses mõjuga kasutajatele, jõudis komisjon järeldusele, et minimaalse impordihinna vormis võetavad meetmed ei ole praegusel juhul õigustatud. Seetõttu lükati minimaalse impordihinna taotlused tagasi.

(276) Eksportiv tootja MHTL nõudis koguselist tollimaksu, i) pidades silmas UANi hindade tõusu pärast uurimisperioodi; ii) piiramaks võimalikku tõsist mõju kasutajatele; ja iii) kuna koguseline tollimaks tonni kohta on nõude esitajale sobivam, sest import asjaomaselt isikult toimub ainult seotud müügiettevõtte kaudu.

(277) Komisjon analüüsis UANi keskmisi impordihindu vaatlusalusel perioodil, uurimisperioodil ja uurimisjärgsel perioodil. Hinnamuutused olid märkimisväärsed, seda peamiselt UANi põhitooraine gaasi hinna tugevate kõikumiste tõttu. UANi impordihindade kõikuvust silmas pidades on olemas tõeline oht, et väärtuseline tollimaks võib olla kas kahju kõrvaldamiseks ebapiisav, kui hinnad on madalad, või kahjustab põhjendamatult kasutavat tarbimisharu, kui hinnad tippu jõuavad. Seetõttu järeldas komisjon, et konkreetse juhtumi asjaolusid arvestades on koguseline tollimaks sobivam kui väärtuseline tollimaks.

([36]) Isikud tsiteerisid komisjoni 29. oktoobri 2015. aasta rakendusmäärust (EL) 2015/1953, millega kehtestatakse Hiina Rahvavabariigist, Jaapanist, Korea Vabariigist, Venemaa Föderatsioonist ja Ameerika Ühendriikidest pärit teatavate elektrotehnilisest räniterasest suundorienteeritud struktuuriga lehtvaltstoodete impordi suhtes lõplik dumpinguvastane tollimaks (ELT L 284, 30.10.2015, lk 109); nõukogu 7. mai 2001. aasta määrust (EÜ) nr 901/2001 Venemaalt pärineva uurea impordi suhtes lõpliku dumpinguvastase tollimaksu kehtestamise kohta (EÜT L 127, 9.5.2001, lk 11); nõukogu 10. mai 2011. aasta rakendusmäärust (EL) nr 457/2011, millega kehtestatakse Hiina Rahvavabariigist pärit melamiini impordi suhtes lõplik dumpinguvastane tollimaks ja nõutakse lõplikult sisse kõnealuse impordi suhtes kehtestatud ajutine tollimaks (ELT L 124, 13.5.2011, lk 2), punktid 62–65 ja 76.

(278) Pärast lõplike järelduste teatavakstegemist teatas kaebuse esitaja Grupa Azoty ja Agropolychim, et ta ei poolda meetmete võtmist koguselise tollimaksu vormis. Võttes arvesse asjaolu, et liidu tootjad ei ole veel täielikult taastunud, maagaasi ja UANi muutuvaid hindu ning UANi madalaid hindu uurimisperioodil, pidasid nad asjakohasemaks kohaldada väärtuselist tollimaksu. Nagu on selgitatud eespool põhjenduses 276, on hindade suur kõikumine koguselise tollimaksu kehtestamise üks peamisi põhjusi. Seepärast lükati väide tagasi.

(279) Pärast lõplike järelduste avalikustamist kordasid AGPB ja IFA, et lõplike tollimaksude kehtestamise korral peaks komisjon tegema seda minimaalse impordihinna vormis. Huvitatud isikud leidsid, et käesoleva uurimise asjakohased järeldused on samad, millega põhjendati sellise lähenemisviisi kasutamist komisjoni poolt 2011. aastal lõpule viidud uurimise käigus ([37]). Selle väite puhul tuleb märkida, et komisjon on ka sarnaste asjaolude puhul järjekindlalt kasutanud lähenemisviisi, mille kohaselt iga üksikjuhtumit hinnatakse eraldi. Käesoleval juhul, nagu on selgitatud põhjenduses 274, ei nõua kasutajate huvidega seotud järeldused minimaalse impordihinna kasutamist. Tuletatakse meelde, et uurimisperioodil olid hinnad suhteliselt madalad ja kui selle alusel kehtestataks minimaalne impordihind, on olemas reaalne oht, et meetmed ei kaitse liidu tootmisharu seda kahjustava dumpingu eest piisavalt. Seepärast lükati väide tagasi.

8.2. **Lõplikud meetmed**

(280) Eespool esitatu põhjal võrdub tollimaksu summa allpool uurea ja ammooniumnitraadi tonni kohta kindlaksmääratud summaga:

Riik	Äriühing	Dumpingumarginaal (%)	Kahjumarginaal (protsentides)	Lõplik tollimaksumäär (%)	Lõplik fikseeritud tollimaksumäär (eurot tonni kohta)
Venemaa	PJSC Acron	31,9	31,9	31,9	42,47
Venemaa	Aktsiaselts Azot	20,0	20,0	20,0	27,77
Venemaa	Aktsiaselts Nevinnomyssky Azot	20,0	20,0	20,0	27,77
Venemaa	Kõik muud äriühingud	31,9	31,9	31,9	42,47
Trinidad ja Tobago	Methanol Holdings (Trinidad) Limited	55,8	16,2	16,2	22,24
Trinidad ja Tobago	Kõik muud äriühingud	55,8	16,2	16,2	22,24
Ameerika Ühendriigid	CF Industries Holdings, Inc.	37,3	23,9	23,9	29,48
Ameerika Ühendriigid	Kõik muud äriühingud	37,3	23,9	23,9	29,48

(281) Käesoleva määrusega äriühingute suhtes kehtestatavad individuaalsed dumpinguvastase tollimaksu määrad kehtestati käesoleva uurimise järelduste põhjal. Nagu on selgitatud ka ajutise määruse põhjendustes 35, 74 ja 90, oli käesoleval juhul koostöö määr suur: koostööd tegevate asjaomaste riikide eksportivate tootjate import moodustas kogu liitu suunatud ekspordi uurimisperioodil. Seepärast põhinesid dumpinguvastased jääktollimaksud koostööd tegevate äriühingute tasemel.

([37]) Nõukogu 10. mai 2011. aasta rakendusmäärus (EL) nr 457/2011, millega kehtestatakse Hiina Rahavabariigist pärit melamiini impordi suhtes lõplik dumpinguvastane tollimaks (ELT L 124, 13.5.2011, lk 2).

(282) Äriühing võib taotleda individuaalsete dumpinguvastase tollimaksu määra kohaldamist pärast oma juriidilise isiku nimevahetust. Taotlus tuleb saata komisjonile ([38]). Taotlus peab sisaldama kogu vajalikku teavet, mis võimaldab teha kindlaks, et muudatus ei mõjuta äriühingu õigust tema suhtes kohaldatavale tollimaksumäärale. Kui äriühingu nimevahetus ei mõjuta tema õigust tema suhtes kohaldatavale tollimaksumäärale, avaldatakse teade nimevahetuse kohta *Euroopa Liidu Teatajas*.

8.3. **Ajutise tollimaksu lõplik sissenõudmine**

(283) Võttes arvesse kindlakstehtud dumpingumarginaale ja liidu tootmisharule tekitatud kahju suurust, tuleks lõplikult sisse nõuda ajutise määrusega kehtestatud ajutise dumpinguvastase tollimaksu alusel tagatud summad.

(284) Venemaalt ning Trinidadist ja Tobagost imporditud kaupade puhul on lõplikud tollimaksumäärad madalamad kui ajutised tollimaksumäärad. Tagatud summad, mis ületavad nende imporditud kaupade lõpliku dumpinguvastase tollimaksu määra, tuleks seega vabastada.

8.4. **Tagasiulatuvus**

(285) Nagu on osutatud punktis 1.2, tuleb kooskõlas komisjoni seisukohaga vesi- ja ammoniaagilahustes uurea ning ammooniumnitraadi segude import avalikustamisele eelneva perioodi jooksul registreerida vastavalt alusmääruse artikli 14 lõikele 5a.

(286) Uurimise lõplikus etapis hinnati registreerimisel kogutud andmeid. Komisjon analüüsis, kas lõplike tollimaksude tagasiulatuva sissenõudmise korral olid täidetud alusmääruse artikli 10 lõikes 4 sätestatud kriteeriumid.

(287) Komisjoni analüüs ei näidanud impordi olulist tõusu kolmenädalase avalikustamiseelse perioodi jooksul võrreldes impordi tasemega uurimisperioodil. Kuu keskmise alusel langes kolme vaatlusaluse riigi import 144 020 tonnilt 66 080 tonnile, seega 54 % (allikas: Eurostati korrigeeritud andmed, sh *pro rata temporis*). Seetõttu ei ole see alusmääruse artikli 10 lõike 4 punkti d kohane tingimus täidetud.

(288) Seetõttu järeldas komisjon, et lõplike tollimaksude tagasiulatuv sissenõudmine kolmenädalase perioodi jooksul, kui import registreeriti, ei ole antud juhul õigustatud.

9. **PAKUTUD HINNAKOHUSTUSED**

(289) Üks Venemaa eksportiv tootja (edaspidi „taotluse esitaja“) esitas vastavalt alusmääruse artiklile 8 vabatahtliku hinnakohustuse pakkumise. Komisjon märkis, et kõnealune pakkumine esitati palju hiljem tähtpäevast, mis on sätestatud alusmääruse artiklis 8 koostoimes alusmääruse artikliga 20, milles viidatakse lõplikule avalikustamisele.

(290) Alusmääruse artikliga 8 on ette nähtud võimalus pakkuda (ja heaks kiita) hinnakohustusi erandlike asjaolude esinemise korral pärast kõnealust tähtpäeva. Siiski analüüsis komisjon hinnakohustuse pakkumist ja leidis, et selle heakskiitmine ei oleks praktiline järgmistel põhjustel.

(291) Kavandatud minimaalne impordihind ei olnud piisav dumpingu kahjustava mõju kõrvaldamiseks. Pakkumine ei olnud kooskõlas alusmääruse artikliga 8. Vastavalt alusmääruse artikli 8 lõike 1 kolmandale lõigule peaks hinnakohustusega seotud minimaalne impordihind olema tasemel, mis on vajalik liidu tootmisharule tekitatava kahju kõrvaldamiseks. Sama artikli järgmises lõigus on sätestatud, et selle taseme uurimisel tuleks kohaldada artikli 7 lõikeid 2a kuni 2d.

(292) Lisaks müüb taotleja vaatlusalust toodet liidus asuvate seotud äriühingute kaudu ning mõnda imporditud toodet töödeldakse liidus täiendavalt enne sõltumatutele isikutele müümist. Peale selle müüb üks neist seotud äriühingutest vastavalt komisjonile kättesaadavale teabele uurimisalust toodet ja ka muid tooteid (st väetisi) liidu turul ning tõenäoliselt müüakse ka kõnealuseid muid tooteid samadele klientidele.

(293) Kui liidus asuv seotud isik ja taotleja müüvad vaatlusalust toodet ja muid tooteid ühtedele ja samadele liidus asuvatele tarbijatele, on võimalik kehtestada nendele tehingutele sellised hinnad, millega kompenseeritakse hinnakohustuse alla kuuluv minimaalne impordihind. Sellist kompenseerimist ei oleks aga võimalik avastada tegevuse jälgimise teel, sest liidus asuva sidusettevõtja enamiku toodetavate ning müüdavate toodete hinna struktuuri ei ole võimalik näha

([38]) Euroopa Komisjon, kaubanduse peadirektoraat, direktoraat H, Rue de la Loi 170, 1040 Brüssel, Belgia.

mitte ühestki avalikult kättesaadavast allikast. Seega ei saa hinnata, kas klientide makstud hinnad vastavad toodete väärtusele või kas nendes on võetud arvesse võimalikke allahindlusi, millega tahetakse kompenseerida kohustuse alla kuuluvaid tehinguid, milles tuleb arvestada minimaalset impordihinda. Seega esineb UANi ja muude toodete müümisel samadele klientidele suur ristkompenseerimise oht.

(294) Seetõttu oleks sellise hinnakohustuse jälgimine ebapraktiline ja teostamatu.

(295) Komisjon saatis taotluse esitajale kirja, tuues välja hinnakohustuse pakkumise tagasilükkamise põhjused ja andes taotlejale võimaluse esitada kõnealuse otsuse kohta märkusi. Komisjon sai taotluse esitajalt märkusi selle kohta, miks pakkumine esitati liiga hilja menetluse käigus, ning minimaalse impordihinna taseme ja hinnakohustuse praktilisuse kohta.

(296) Taotluse esitaja väitis, et pakkumine esitati tähtajaks, mis on ette nähtud märkuste esitamiseks täiendavate lõplike järelduste avalikustamise suhtes, viidates alusmääruse artikli 20 lõikele 5. Siiski oleks pakkumine tulnud saata tähtaja jooksul, mis on ette nähtud lõplike järelduste avalikustamist käsitlevate märkuste esitamiseks, mitte tähtaja jooksul, mis on ette nähtud täiendavate lõplike järelduste avalikustamist käsitlevate märkuste esitamiseks. Seetõttu lükkas komisjon selle väite tagasi.

(297) Taotleja ei nõustunud oma märkustes komisjoni järeldusega, et minimaalne impordihind on liiga madal, ning tegi ettepaneku kehtestada koguseline ülemmäär kombineerituna minimaalse impordihinnaga. Nagu on märgitud põhjenduses 290, tuleks selle uurimiseks, kas minimaalne impordihind on piisav kahjustava dumpingu kõrvaldamiseks, kohaldada artikli 7 lõikeid 2a–2d ning seetõttu tuleks väide tagasi lükata.

(298) Taotluse esitaja pakkus välja võimaluse kehtestada minimaalne hinnatase teistele toodetele, mida ta müüb liidu turul. See tooks aga kaasa suure jälgimiskoormuse ja seega jäi komisjon seisukohale, et kavandatava hinnakohustuse jälgimine ei ole teostatav.

(299) Taotluse esitaja saatis hinnakohustuse pakkumise muudetud versiooni menetluse väga hilises etapis. Kuigi taotleja pakkus minimaalset impordihinda tasemel, mis on vajalik liidu tootmisharule tekitatud kahju kõrvaldamiseks, leidis komisjon siiski, et sellise hinnakohustuse jälgimine on ebapraktiline ja teostamatu eespool põhjendustes 291, 292 ja 297 esitatud põhjustel ning lükkas seepärast lõpliku pakkumise tagasi.

10. **LÕPPSÄTTED**

(300) Võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL, Euratom) 2018/1046 ([39]) artiklit 109, on viivisemäär juhul, kui teatav summa tuleb tagasi maksta Euroopa Liidu Kohtu otsuse alusel või tulenevalt vaidluse kokkuleppelisest lahendamisest, Euroopa Keskpanga poolt oma peamiste refinantseerimistehingute suhtes kohaldatav, *Euroopa Liidu Teataja* C-seerias avaldatud määr, mis kehtib iga kuu esimesel kalendripäeval.

(301) Käesoleva määrusega ettenähtud meetmed on kooskõlas alusmääruse artikli 15 lõike 1 kohaselt asutatud komitee arvamusega,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

1. Kehtestatakse lõplik dumpinguvastane tollimaks järgmiste toodete impordi suhtes: Venemaalt, Trinidadist ja Tobagost ning Ameerika Ühendriikidest pärit uurea ja ammooniumnitraadi segud vesi- või ammoniaagilahuses, mis kuuluvad CN-koodi 3102 80 00 alla.

([39]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. juuli 2018. aasta määrus (EL, Euratom) 2018/1046, mis käsitleb liidu üldeelarve suhtes kohaldatavaid finantsreegleid ja millega muudetakse määrusi (EL) nr 1296/2013, (EL) nr 1301/2013, (EL) nr 1303/2013, (EL) nr 1304/2013, (EL) nr 1309/2013, (EL) nr 1316/2013, (EL) nr 223/2014 ja (EL) nr 283/2014 ja otsust nr 541/2014/EL ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EL, Euratom) nr 966/2012 (ELT L 193, 30.7.2018, lk 1).

2. Dumpinguvastane tollimaks on kindlaksmääratud summa tonni kohta, mida kohaldatakse lõikes 1 kirjeldatud ja allpool loetletud äriühingute toodetud toote impordi suhtes järgmiselt.

Riik	Äriühing	Kindlaksmääratud tollimaksu määr (eurodes tonni kohta)	TARICi lisakood
Venemaa	PJSC Acron	42,47	C500
Venemaa	Aktsiaselts Azot	27,77	C501
Venemaa	Aktsiaselts Nevinnomyssky Azot	27,77	C504
Venemaa	Kõik muud äriühingud	42,47	C999
Trinidad ja Tobago	Methanol Holdings (Trinidad) Limited	22,24	C502
Trinidad ja Tobago	Kõik muud äriühingud	22,24	C999
Ameerika Ühendriigid	CF Industries Holdings, Inc.	29,48	C503
Ameerika Ühendriigid	Kõik muud äriühingud	29,48	C999

3. Lõikes 2 nimetatud äriühingute jaoks kindlaks määratud individuaalset tollimaksumäära kohaldatakse tingimusel, et liikmesriikide tolliasutustele esitatakse kehtiv faktuurarve, millel on arve väljastanud üksuse töötaja nimi ja ametikoht ning tema allkirjastatud ja kuupäevaga varustatud avaldus järgmises vormis: *„Mina, allakirjutanu, kinnitan, et käesoleva arvega hõlmatud, otseekspordiks Euroopa Liitu müüdav (vaatlusalune toode) (koguses) on toodetud (äriühingu nimi ja aadress) poolt (TARICi lisakood) [asjaomases riigis]. Kinnitan, et selles arvel esitatud teave on täielik ja õige.“* Kui sellist arvet ei esitata, kohaldatakse kõigi teiste äriühingute suhtes kehtivat tollimaksu.

4. Kui ei ole sätestatud teisiti, kohaldatakse kehtivaid tollimaksusätteid.

Artikkel 2

Komisjoni rakendusmääruse (EL) 2019/576 kohaselt ajutise dumpinguvastase tollimaksuna tagatiseks antud summad nõutakse lõplikult sisse. Tagatud summad, mis ületavad dumpinguvastase tollimaksu lõplikke määrasid, vabastatakse.

Artikkel 3

Registreeritud impordilt ei võeta tagasiulatuvalt lõplikku dumpinguvastast tollimaksu. Komisjoni rakendusmääruse (EL) 2019/455 artikli 1 kohaselt kogutud andmete säilitamine lõpetatakse.

Artikkel 4

Käesolev määrus jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 8. oktoober 2019

Komisjoni nimel
President
Jean-Claude JUNCKER